Dziennik Urzędowy L 138

Unii Europejskiej

Rocznik 62

Wydanie polskie **Legislacja** 24 maja 2019

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

★ **Decyzja Rady (UE) 2019/835 z dnia 8 kwietnia 2019 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej** 1

★ **Decyzja Rady (UE) 2019/836 z dnia 13 maja 2019 r. w sprawie zawarcia Protokołu dotyczącego dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej** 3

Protokół dotyczący dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej 5

★ **Decyzja Rady (UE) 2019/837 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Ustaleń między Unią Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, Republiką Islandii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, dotyczących udziału tych państw w Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości** 9

Ustalenia między Unią Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, Republiką Islandii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, dotyczące udziału tych państw w Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości 11

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ **Informacje dotyczące wejścia w życie Protokołu dotyczącego dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania konwencji dublińskiej** 30

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/838 z dnia 20 lutego 2019 r. w sprawie specyfikacji technicznych dotyczących systemów śledzenia i namierzania statków oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 415/2007** 31

★ **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/839 z dnia 7 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 540/2014 w sprawie poziomu dźwięku pojazdów silnikowych i zamiennych układów tłumiących** [1] 70

★ **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/840 z dnia 12 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2018/273 w odniesieniu do przywozu wina pochodzącego z Kanady i zwalniające sprzedawców detalicznych z obowiązku posiadania rejestru przychodów i rozchodów** 74

★ **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/841 z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie sprostowania niektórych wersji językowych rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego** 76

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/842 z dnia 22 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj** 79

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/843 z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w trzydziestym szóstym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080 81

DECYZJE

★ **Decyzja Rady (UE) 2019/844 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie wykonywania przez sekretarza generalnego Rady uprawnień w odniesieniu do zażaleń składanych do Rady przez kandydatów na stanowisko Europejskiego Prokuratora Generalnego** 82

★ **Decyzja Rady (UE) 2019/845 z dnia 17 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych ustanowionej Umową o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego** 84

★ **Decyzja Rady (UE, Euratom) 2019/846 z dnia 21 maja 2019 r. w sprawie mianowania dwóch członków Trybunału Obrachunkowego** 89

★ **Decyzja Komisji (UE) 2019/847 z dnia 15 maja 2019 r. w sprawie proponowanej inicjatywy obywatelskiej „Ratujmy pszczoły! Ochrona bioróżnorodności i poprawa stanu siedlisk owadów w Europie"** *(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 3800)* 90

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/835

z dnia 8 kwietnia 2019 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Chorwacji, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony ([2]), („Układ") został podpisany w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2001 r. Układ wszedł w życie dnia 1 czerwca 2004 r.

(2) Republika Chorwacji stała się państwem członkowskim Unii Europejskiej w dniu 1 lipca 2013 r.

(3) Na mocy art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia Republiki Chorwacji włączenie tego państwa członkowskiego do Układu ma zostać uzgodnione poprzez zawarcie protokołu do Układu który został zawarty przez Radę, stanowiącą jednomyślnie w imieniu państw członkowskich, oraz przez Arabską Republikę Egiptu.

(4) W dniu 14 września 2012 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z Arabską Republiką Egiptu. Negocjacje zakończono pomyślnie.

(5) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2017/768 ([3]), Protokół do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej został podpisany w imieniu Unii i jej państw członkowskich w Brukseli w dniu 10 kwietnia 2017 r.

(6) Należy zatwierdzić Protokół,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej zostaje niniejszym zatwierdzony w imieniu Unii i jej państw członkowskich ([4]).

([1]) Zgoda z dnia 12 marca 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([2]) Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 39.
([3]) Dz.U. L 115 z 4.5.2017, s. 1.
([4]) Tekst Protokołu został opublikowany w Dz.U. L 115 z 4.5.2017 wraz z decyzją o jego podpisaniu.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wystosowuje w imieniu Unii i jej państw członkowskich, powiadomienie, o którym mowa w art. 8 ust. 1 Protokołu, w celu wyrażenia zgody Unii i jej państw członkowskich na to, aby Protokół stał się dla nich wiążący ([5]).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

([5]) Data wejścia w życie niniejszego Protokołu zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

DECYZJA RADY (UE) 2019/836

z dnia 13 maja 2019 r.

w sprawie zawarcia Protokołu dotyczącego dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 87 ust. 2 lit. a) oraz art. 88 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2019/395 ([2]) Protokół dotyczący dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej (zwany dalej „Protokołem") został podpisany w dniu 27 marca 2019 r., z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie.

(2) W celu wsparcia i wzmocnienia współpracy policyjnej między właściwymi organami państw członkowskich a organami Danii na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, Unia musi podjąć działania w celu umożliwienia Danii udziału w aspektach Eurodac związanych z ochroną porządku publicznego.

(3) Protokół powinien zostać zatwierdzony.

(4) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 ([3]) i w związku z tym biorą udział w przyjęciu niniejszej decyzji.

(5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Protokół dotyczący dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej.

Tekst Protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

([1]) Zgoda z dnia 17 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

([2]) Decyzja Rady (UE) 2019/395 z dnia 7 marca 2019 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu dotyczącego dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej (Dz.U. L 71 z 13.3.2019, s. 9).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w art. 4 ust. 2 Protokołu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

Protokół dotyczący dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią",

oraz

KRÓLESTWO DANII, zwane dalej „Danią",

zwane dalej łącznie „Stronami",

ZWAŻYSZY że w dniu 10 marca 2005 r. podpisano Umowę pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania konwencji dublińskiej ([1]) (zwaną dalej „umową z dnia 10 marca 2005 r.).

PRZYPOMINAJĄC, że w dniu 26 czerwca 2013 r. Unia przyjęła rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 ([2]).

ODNOSZĄC SIĘ do Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zgodnie z którym Dania nie uczestniczyła w przyjęciu rozporządzenia (UE) nr 603/2013 i nie jest nim związana ani go nie stosuje.

PRZYPOMINAJĄC, że procedury porównywania i przekazywania danych na potrzeby ochrony porządku publicznego określone w rozporządzeniu (UE) nr 603/2013 nie stanowią zmiany dorobku Eurodac w rozumieniu umowy z dnia 10 marca 2005 r. i tym samym nie są objęte zakresem tej umowy.

ZWAŻYWSZY że między Unią a Danią należy zawrzeć protokół umożliwiający Danii udział w aspektach Eurodac związanych z ochroną porządku publicznego, a tym samym umożliwiający wyznaczonym organom ścigania w Danii występowanie o porównanie danych daktyloskopijnych przekazywanych do systemu centralnego Eurodac przez inne uczestniczące państwa.

ZWAŻYWSZY że zastosowanie do Danii rozporządzenia (UE) nr 603/2013 na potrzeby ochrony porządku publicznego powinno również umożliwić wyznaczonym organom ścigania innych uczestniczących państw i Europolowi występowanie z wnioskami o porównanie danych daktyloskopijnych przekazywanych do systemu centralnego Eurodac przez Danię.

ZWAŻYWSZY że przetwarzanie danych osobowych przez wyznaczone organy ścigania państw uczestniczących na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie na mocy niniejszego Protokołu powinno podlegać normom ochrony danych na mocy ich prawa krajowego, które są zgodne z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ([3]).

ZWAŻYWSZY że dyrektywa (UE) 2016/680 stanowi rozwinięcie przepisów dorobku prawnego Schengen, na podstawie tytułu V część trzecia TFUE, a w dniu 26 października 2016 r. Dania, zgodnie z art. 4 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, przesłała Komisji powiadomienie, że wdroży tę dyrektywę do swojego prawa krajowego. Dania powinna zatem stosować tę dyrektywę i dalsze warunki określone w rozporządzeniu (UE) nr 603/2013 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez wyznaczone organy Danii na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.

([1]) Dz.U. L 66 z 8.3.2006, s. 38.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

([3]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

ZWAŻYWSZY że powinny mieć również zastosowanie dalsze warunki określone w rozporządzeniu (UE) nr 603/2013 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez wyznaczone organy państw uczestniczących oraz przez Europol na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.

ZWAŻYWSZY że na dostęp dla wyznaczonych organów Danii należy zezwolić wyłącznie pod warunkiem, że porównania z krajowymi bazami daktyloskopijnymi państwa wnioskującego oraz ze zautomatyzowanymi systemami identyfikacji daktyloskopijnej wszystkich innych uczestniczących państw na mocy decyzji Rady 2008/615/WSiSW ([4]), nie doprowadziły do ustalenia tożsamości osoby, której dane dotyczą. Zgodnie z tym warunkiem państwo wnioskujące musi przeprowadzić porównania ze zautomatyzowanymi systemami identyfikacji daktyloskopijnej wszystkich innych uczestniczących państw na mocy tej decyzji, gdy porównanie jest technicznie możliwe, chyba że państwo wnioskujące może wykazać, że istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, iż nie doprowadziłoby to do ustalenia tożsamości osoby, której dane dotyczą. Takie uzasadnione podstawy istnieją w szczególności, gdy w danym przypadku nie występują jakiejkolwiek powiązania operacyjne ani dochodzeniowe z danym uczestniczącym państwem. Warunek ten wymaga wcześniejszego wdrożenia pod względem technicznym i prawnym tej decyzji przez państwo wnioskujące w zakresie danych daktyloskopijnych, ponieważ nie powinno się zezwalać na dokonywanie sprawdzeń w Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego, jeżeli nie zostały najpierw podjęte powyższe działania.

ZWAŻYWSZY że przed sprawdzeniem w systemie Eurodac wyznaczone organy Danii powinny także – pod warunkiem, że spełnione są warunki umożliwiające porównanie – dokonać sprawdzenia w wizowym systemie informacyjnym na mocy decyzji Rady 2008/633/WSiSW ([5]).

ZWAŻYWSZY że mechanizmy dotyczące zmian przewidziane w umowie z dnia 10 marca 2005 r. powinny mieć zastosowanie do wszystkich zmian dotyczących dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego.

ZWAŻYWSZY że niniejszy Protokół stanowi część umowy z dnia 10 marca 2005 r.,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Rozporządzenie (UE) nr 603/2013 jest wprowadzane w życie przez Danię w odniesieniu do porównywania danych daktyloskopijnych z danymi przechowywanymi w centralnym systemie Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego, zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 lit. i) tego rozporządzenia, i jest stosowane zgodnie z prawem międzynarodowym w stosunkach Danii z innymi uczestniczącymi państwami.

2. Państwa członkowskie Unii, z wyjątkiem Danii, są uznawane za państwa uczestniczące w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu. Stosują one przepisy rozporządzenia (UE) nr 603/2013 odnoszące się do dostępu na potrzeby ochrony porządku publicznego do Danii.

3. Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria są uznawane za państwa uczestniczące w rozumieniu ust. 1 w zakresie, w jakim między nimi a Unią obowiązuje umowa podobna do niniejszego Protokołu, która uznaje Danię za państwo uczestniczące.

Artykuł 2

1. Dyrektywa (UE) 2016/680 ma zastosowanie w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez Danię w związku ze stosowaniem niniejszego Protokołu.

2. W uzupełnieniu ust. 1 warunki określone w rozporządzeniu (UE) nr 603/2013 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych mają zastosowanie do Danii w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez jej wyznaczone organy w celach określonych w art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia.

Artykuł 3

Postanowienia umowy z dnia 10 marca 2005 r. dotyczące zmian mają zastosowanie do wszystkich zmian dotyczących dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego.

([4]) Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1).

([5]) Decyzja Rady 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do wizowego systemu informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129).

Artykuł 4

1. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji lub zatwierdzeniu przez Strony zgodnie z ich odpowiednimi procedurami.

2. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po powiadomieniu przez Strony o zakończeniu ich odpowiednich procedur wymaganych w tym celu.

3. Niniejszy Protokół nie ma zastosowania do czasu wdrożenia przez Danię rozdziału 6 decyzji 2008/615/WSiSW i do czasu zakończenia procedur oceny na podstawie rozdziału 4 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW ([6]) w odniesieniu do danych daktyloskopijnych w odniesieniu do Danii.

Artykuł 5

1. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszy Protokół w drodze wypowiedzenia złożonego drugiej Stronie. Takie wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po jego złożeniu.

2. Niniejszy Protokół traci moc, jeżeli Unia albo Dania go wypowie.

3. Niniejszy Protokół traci moc, jeżeli utraci moc umowa z dnia 10 marca 2005 r.

4. Wypowiedzenie lub zakończenie obowiązywania niniejszego Protokołu nie ma wpływu na dalsze stosowanie umowy z dnia 10 marca 2005 r.

Artykuł 6

Niniejszy Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Съставено в Брюксел на двадесет и седми март две хиляди и деветнадесета година.

Hecho en Bruselas, el veintisiete de marzo de dos mil diecinueve.

V Bruselu dne dvacátého sedmého března dva tisíce devatenáct.

Udfærdiget i Bruxelles den syvogtyvende marts to tusind og nitten.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten März zweitausendneunzehn.

Kahe tuhande üheksateistkümnenda aasta märtsikuu kahekümne seitsmendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εφτά Μαρτίου δύο χιλιάδες δεκαεννέα.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of March in the year two thousand and nineteen.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept mars deux mille dix-neuf.

Sastavljeno u Bruxellesu dvadeset sedmog ožujka godine dvije tisuće devetnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette marzo duemiladiciannove.

Briselē, divi tūkstoši deviņpadsmitā gada divdesmit septītajā martā.

Priimta du tūkstančiai devynioliktų metų kovo dvidešimt septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenkilencedik év március havának huszonhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sebgħa u għoxrin jum ta' Marzu fis-sena elfejn u dsatax.

Gedaan te Brussel, zevenentwintig maart tweeduizend negentien.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego siódmego marca roku dwa tysiące dziewiętnastego.

Feito em Bruxelas, em vinte e sete de março de dois mil e dezanove.

Întocmit la Bruxelles la douăzeci și șapte martie două mii nouăsprezece.

V Bruseli dvadsiateho siedmeho marca dvetisícdevätnásť.

V Bruslju, dne sedemindvajsetega marca leta dva tisoč devetnajst.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä päivänä maaliskuuta vuonna kaksituhattayhdeksäntoista.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde mars år tjugohundranitton.

([6]) Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

ЗаКралство Дания
Por el Reino de Dinamarca
Za Dánské království
For Kongeriget Danmark
Für das Königreich Dänemark
Taani Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Δανίας
For the Kingdom of Denmark
Pour le Royaume de Danemark
Za Kraljevinu Dansku
Per il Regno di Danimarca
Dānijas Karalistes vārdā –
Danijos Karalystės vardu
A Dán Királyság részéről
Għar-Renju tad-Danimarka
Voor het Koninkrijk Denemarken
W imieniu Królestwa Danii
Pelo Reino da Dinamarca
Pentru Regatul Danemarcei
Za Dánske kráľovstvo
Za Kraljevino Dansko
Tanskan kuningaskunnan puolesta
På Konungariket Danmark

DECYZJA RADY (UE) 2019/837

z dnia 14 maja 2019 r.

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Ustaleń między Unią Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, Republiką Islandii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, dotyczących udziału tych państw w Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 74, art. 77 ust. 2 lit. a) i b), art. 78 ust. 2 lit. e), art. 79 ust. 2 lit. c), art. 82 ust. 1 lit. d), art. 85 ust. 1, art. 87 ust. 2 lit. a) i art. 88 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ([2]) ustanowiono Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (zwaną dalej „Agencją").

(2) Rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 przewidywało, że na mocy stosownych postanowień umów o uczestnictwie mają być dokonane ustalenia między innymi w odniesieniu do charakteru, zakresu i szczegółowych zasad udziału w pracy Agencji krajów włączonych we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen oraz środków dotyczących Eurodac, w tym w odniesieniu do przepisów dotyczących wkładów finansowych, pracowników i prawa głosu.

(3) Komisja wynegocjowała, w imieniu Unii, Ustalenia między Unią Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, Republiką Islandii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, dotyczące udziału tych państw w Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (zwane dalej „ustaleniami"). Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2018/1549 ([3]) ustalenia zostały podpisane w dniu 8 listopada 2018 r. z zastrzeżeniem ich zawarcia.

(4) W dniu 14 listopada 2018 r. przyjęte zostało rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 ([4]). Rozporządzenie (UE) 2018/1726 uchyliło rozporządzenie (UE) nr 1077/2011. Jak określono w rozporządzeniu (UE) 2018/1726 Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości ustanowiona tym rozporządzeniem zastępuje Agencję ustanowioną rozporządzeniem (UE) nr 1077/2011 i jest jej następcą prawnym. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1726 odesłania do uchylonego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 traktuje się jako odesłania do rozporządzenia (UE) 2018/1726 i odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji w załączniku do tego rozporządzenia.

(5) Jak wskazano w motywie 52 rozporządzenia (UE) 2018/1726, Zjednoczone Królestwo uczestniczy w tym rozporządzeniu i jest nim związane. Irlandia złożyła wniosek o uczestnictwo w rozporządzeniu (UE) 2018/1726 zgodnie z Protokołem nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i notyfikowała swój zamiar przyjęcia rozporządzenia (UE) 2018/1726 zgodnie z art. 4 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,

([1]) Zgoda z dnia 13 marca 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

([3]) Decyzja Rady (UE) 2018/1549 z dnia 11 października 2018 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Ustaleń między Unią Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, Republiką Islandii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, dotyczących udziału tych państw w Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 260 z 17.10.2018, s. 1).

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 i decyzję Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

załączonego do TUE i do TFUE. Zjednoczone Królestwo i Irlandia powinny zatem nadać skuteczność art. 42 rozporządzenia (UE) 2018/1726, uczestnicząc w niniejszej decyzji. Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w związku z tym w niniejszej decyzji.

(6) Jak wskazano w motywie 51 rozporządzenia (UE) 2018/1726, Dania nie uczestniczy w przyjęciu tego rozporządzenia i nie jest nim związana. Dania nie uczestniczy zatem w niniejszej decyzji. Biorąc pod uwagę, że niniejsza decyzja w zakresie, w jakim odnosi się do systemu informacyjnego Schengen (SIS II) ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ([5]) oraz decyzją Rady 2007/533/WSiSW ([6]), do wizowego systemu informacyjnego (VIS) ustanowionego decyzją Rady 2004/512/WE ([7]), do systemu wjazdu/wyjazdu (EES) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 ([8]) oraz do europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 ([9]), stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji – podejmuje decyzję zgodnie z art. 4 protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, czy dokona jej transpozycji do prawa krajowego.

Zgodnie z art. 3 umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej ([10]) Dania ma powiadomić Komisję o tym, czy wprowadzi niniejszą decyzję w zakresie, w jakim odnosi się ona do systemu Eurodac i DubliNet.

(7) Ustalenia powinny zostać zatwierdzone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustalenia między Unią Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, Republiką Islandii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, dotyczące udziału tych państw w Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości zostają niniejszym zatwierdzone w imieniu Unii. ([11])

Tekst ustaleń dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 maja 2019 r.

W imieniu Rady
P. DAEA
Przewodniczący

([5]) Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4).

([6]) Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63).

([7]) Decyzja Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 5).

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

([9]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

([10]) Dz.U. L 66 z 8.3.2006, s. 38.

([11]) Data wejścia w życie ustaleń zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

USTALENIA

między Unią Europejską, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, Republiką Islandii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, dotyczące udziału tych państw w Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości

UNIA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

KRÓLESTWO NORWEGII, zwane dalej „Norwegią”,

REPUBLIKA ISLANDII, zwana dalej „Islandią”,

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA, zwana dalej „Szwajcarią”, i

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU, zwane dalej „Liechtensteinem”,

z drugiej strony,

uwzględniając Umowę zawartą przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącą włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([1]), zwaną dalej „umową o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen”;

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącą kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Islandii lub Norwegii ([2]), zwaną dalej „umową o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac”;

uwzględniając Umowę między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([3]), zwaną dalej „umową o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen”;

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii ([4]), zwaną dalej „umową o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac”;

uwzględniając Protokół między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([5]), zwany dalej „protokołem o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen”;

uwzględniając Protokół między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii ([6]), zwany dalej „protokołem o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac”,

([1]) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.
([2]) Dz.U. L 93 z 3.4.2001, s. 40.
([3]) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.
([4]) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 5.
([5]) Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.
([6]) Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 39.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ([7]) Unia Europejska ustanowiła Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, zwaną dalej „Agencją".

(2) W odniesieniu do Islandii i Norwegii rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 – w zakresie, w jakim odnosi się do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS II), Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) i system wjazdu/wyjazdu (EES) – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen. W zakresie, w jakim rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 odnosi się do Eurodac i DubliNet, stanowi ono nowy środek w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac.

(3) W odniesieniu do Szwajcarii rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 – w zakresie, w jakim odnosi się do SIS II, VIS i EES – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen. W zakresie, w jakim rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 odnosi się do Eurodac i DubliNet, stanowi ono nowy środek w rozumieniu umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac.

(4) W odniesieniu do Liechtensteinu rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 – w zakresie, w jakim odnosi się do SIS II, VIS i EES – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen. W zakresie, w jakim rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 odnosi się do Eurodac i DubliNet, stanowi ono nowy środek w rozumieniu umowy o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac.

(5) Rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 przewiduje, że na mocy stosownych postanowień umów o uczestnictwie w dorobku Schengen dokonuje się ustaleń między innymi w odniesieniu do charakteru, zakresu i szczegółowych zasad udziału w pracy Agencji krajów włączonych we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen oraz środków dotyczących dorobku dublińskiego i Eurodac, w tym w odniesieniu do przepisów dotyczących wkładów finansowych, pracowników i prawa głosu.

(6) Umowy o uczestnictwie nie określają warunków uczestnictwa Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu w działaniach nowych organów powołanych przez Unię Europejską w ramach dalszego rozwijania dorobku Schengen i środków dotyczących Eurodac, dlatego niektóre aspekty tego uczestnictwa w działaniach Agencji powinny zostać określone w dodatkowych ustaleniach między Umawiającymi się Stronami umów o uczestnictwie.

(7) Komisja (Eurostat) nie gromadzi już danych dotyczących produktu narodowego brutto (PNB) i w związku z tym wkład finansowy Norwegii i Islandii należy obliczać na podstawie wskaźników produktu krajowego brutto (PKB), tak jak ma to miejsce w przypadku wkładów Szwajcarii i Liechtensteinu, pomimo odniesienia do PNB w umowie o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen oraz w umowie o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zakres uczestnictwa

Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein w pełni uczestniczą w działaniach Agencji określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1077/2011, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszych ustaleniach.

Artykuł 2

Zarząd

1. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein są reprezentowane w zarządzie Agencji, jak określono w art. 13 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011.

([7]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

2. Tylko w przypadku systemów informacyjnych, w których uczestniczą, Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein mają prawa głosu w odniesieniu do:

a) decyzji w sprawie badania oraz specyfikacji technicznych dotyczących rozwijania systemów i infrastruktury łączności oraz operacyjnego zarządzania nimi;

b) decyzji w sprawie zadań związanych ze szkoleniami w zakresie technicznego użytkowania SIS II, VIS, Eurodac i EES, odpowiednio zgodnie z art. 3, 4, 5 i 5a rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, z wyłączeniem ustanowienia wspólnego podstawowego programu szkoleń;

c) decyzji w sprawie zadań związanych ze szkoleniami w zakresie technicznego użytkowania innych wielkoskalowych systemów informatycznych, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, z wyłączeniem ustanowienia wspólnego podstawowego programu szkoleń;

d) decyzji w sprawie przyjmowania sprawozdań dotyczących technicznego funkcjonowania SIS II, VIS i EES, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. t) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

e) decyzji w sprawie przyjmowania rocznego sprawozdania z działalności systemu centralnego Eurodac, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. u) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

f) decyzji w sprawie przyjmowania sprawozdań dotyczących rozwoju EES, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. sa) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

g) decyzji w sprawie publikacji statystyk dotyczących SIS II, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

h) decyzji w sprawie opracowywania statystyki dotyczącej działalności systemu centralnego Eurodac, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. x) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

i) decyzji w sprawie publikacji statystyk dotyczących EES, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. xa) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

j) decyzji w sprawie corocznej publikacji wykazu właściwych organów upoważnionych do bezpośredniego wyszukiwania danych znajdujących się w SIS II, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. y) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

k) decyzji w sprawie corocznej publikacji wykazu jednostek zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 ([8]), zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. z) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

l) decyzji w sprawie wykazu właściwych organów zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. za) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011;

m) decyzji w sprawie sprawozdań dotyczących technicznego funkcjonowania innych wielkoskalowych systemów informatycznych powierzonych Agencji na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka, który stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen lub na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac;

n) decyzji w sprawie publikacji statystyk dotyczących innych wielkoskalowych systemów informatycznych powierzonych Agencji na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka, który stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen lub na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac;

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

o) decyzji w sprawie corocznej publikacji wykazu właściwych organów, które mają dostęp do danych rejestrowanych w innych wielkoskalowych systemach informatycznych powierzonych Agencji na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka, który stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen lub na mocy nowego aktu ustawodawczego lub środka w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac.

Jeżeli decyzje, o których mowa w lit. a)–o), są podejmowane w kontekście wieloletniego lub rocznego programu prac, procedury głosowania w zarządzie muszą zapewniać Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinowi możliwość głosowania.

3. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein mają prawo wyrażać opinie na temat wszystkich kwestii, w związku z którymi nie są uprawnione do głosowania.

Artykuł 3

Grupy doradcze

1. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein są reprezentowane w grupach doradczych Agencji, jak określono w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011.

2. Mają prawa głosu w odniesieniu do opinii grup doradczych na temat decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 2.

3. Mają też prawo wyrażać opinie na temat wszystkich kwestii, w związku z którymi nie są uprawnione do głosowania.

Artykuł 4

Wkład finansowy

1. Indywidualne wkłady Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu do dochodów Agencji są ograniczone do systemów informacyjnych, w których dane państwo uczestniczy.

2. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji – w przypadku SIS II i VIS – w postaci kwoty rocznej obliczonej proporcjonalnie do wartości procentowej PKB każdego z tych państw w stosunku do PKB wszystkich uczestniczących państw w oparciu o formułę określoną w załączniku I, zgodnie z art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz art. 3 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do metody obliczania wkładu, o której mowa w art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen, oraz na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 1 umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do PNB.

3. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji – w przypadku EES – w postaci kwoty rocznej obliczonej proporcjonalnie do wartości procentowej PKB każdego z tych państw w stosunku do PKB wszystkich uczestniczących państw w oparciu o formułę określoną w załączniku I, zgodnie z art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz art. 3 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do metody obliczania wkładu, o której mowa w art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen, oraz na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 1 umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do PNB.

4. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji – w przypadku Eurodac – w postaci kwoty rocznej obliczonej w oparciu o formułę opisaną w załączniku I zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, art. 8 ust. 1 akapit pierwszy umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac i art. 6 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac.

5. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji – w przypadku DubliNet – w postaci kwoty rocznej obliczonej proporcjonalnie do wartości procentowej PKB każdego z tych państw w stosunku do PKB wszystkich uczestniczących państw w oparciu o formułę określoną w załączniku I, zgodnie z art. 8 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac, art. 3 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac, w którym znajduje się odniesienie do metody obliczania wkładu, o której mowa w art. 8 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac, oraz na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, w którym znajduje się odniesienie do PNB.

6. Jeżeli chodzi o tytuły 1 i 2 budżetu Agencji, wkład finansowy, o którym mowa w ust. 2 i 4, jest należny od dnia 1 grudnia 2012 r., tj. od dnia, w którym Agencja rozpoczęła wykonywanie swoich obowiązków. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 5, jest należny od dnia 31 lipca 2014 r., tj. od dnia, w którym przekazano Agencji wsparcie techniczne dla zarządzania operacyjnego DubliNet. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 3, jest należny od dnia 29 grudnia 2017 r., tj. od dnia, w którym Agencja stała się odpowiedzialna za opracowanie i zarządzanie operacyjne EES. Wkłady finansowe są wymagalne od następnego dnia po wejściu w życie niniejszych ustaleń, w tym kwoty należne za okres od dnia 1 grudnia 2012 r. do dnia wejścia w życie niniejszych ustaleń.

Jeżeli chodzi o tytuł 3 budżetu Agencji, wkład finansowy, o którym mowa w ust. 2 i 4, jest należny i wymagalny od dnia 1 grudnia 2012 r., wkład finansowy, o którym mowa w ust. 5 – od dnia 31 lipca 2014 r., a wkład finansowy, o którym mowa w ust. 3, od dnia 29 grudnia 2017 r. na podstawie odpowiednich umów o uczestnictwie i protokołu o uczestnictwie.

7. W przypadku gdy nowy akt ustawodaczy lub środek, który stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen, rozszerza zakres uprawnień Agencji poprzez powierzenie jej opracowania innych wielkoskalowych systemów informacyjnych lub operacyjnego zarządzania nimi, Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji w postaci kwoty rocznej obliczonej proporcjonalnie do wartości procentowej PKB każdego z tych państw w stosunku do PKB wszystkich państw uczestniczących w oparciu o formułę określoną w załączniku I, zgodnie z art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz art. 3 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do metody obliczania wkładu, o której mowa w art. 11 ust. 3 umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen, oraz na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 1 umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, w którym znajduje się odniesienie do PNB.

8. W przypadku gdy nowy akt ustawodawczy lub środek w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac i protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac rozszerza zakres uprawnień Agencji poprzez powierzenie jej opracowania innych wielkoskalowych systemów informacyjnych lub operacyjnego zarządzania nimi, Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wnoszą wkład do dochodów Agencji w postaci kwoty rocznej obliczonej proporcjonalnie do wartości procentowej PKB każdego z tych państw w stosunku do PKB wszystkich państw uczestniczących w oparciu o formułę określoną w załączniku I, zgodnie z art. 8 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac, art. 3 protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac, w którym znajduje się odniesienie do metody obliczania wkładu, o której mowa w art. 8 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac, oraz na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 akapit drugi umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, w którym znajduje się odniesienie do PNB.

9. Jeżeli Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein wniosły już wkład w opracowanie wielkoskalowego systemu informatycznego lub operacyjnego zarządzania nim za pośrednictwem innych unijnych instrumentów finansowania lub jeżeli opracowanie wielkoskalowego systemu informatycznego lub zarządzanie operacyjne takim systemem finansowane jest z opłat lub innych dochodów przeznaczonych na określony cel, odpowiednio dostosowuje się odnośny wkład Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu na rzecz Agencji.

Artykuł 5

Status prawny

Agencja posiada osobowość prawną na mocy prawa Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu oraz posiada w tych państwach zdolność do czynności prawnych o najszerszym zakresie przyznanym na mocy prawa tych państw osobom prawnym. Może ona w szczególności nabywać lub zbywać mienie ruchome i nieruchomości oraz być stroną postępowań sądowych.

Artykuł 6

Odpowiedzialność

Odpowiedzialność Agencji jest regulowana art. 24 ust. 1, 3 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011.

Artykuł 7

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein uznają właściwość Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wobec Agencji, jak przewidziano w art. 24 ust. 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011.

Artykuł 8

Przywileje i immunitety

Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein stosują wobec Agencji i jej personelu postanowienia dotyczące przywilejów i immunitetów określone w załączniku II, które wynikają z Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, a także wszelkie przepisy przyjęte na podstawie tego protokołu dotyczące spraw pracowniczych Agencji.

Artykuł 9

Personel Agencji

1. Zgodnie z art. 20 ust. 1 i art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 do obywateli Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu zatrudnionych jako pracownicy Agencji zastosowanie mają Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, środki przyjęte wspólnie przez instytucje Unii Europejskiej do celów stosowania tego regulaminu pracowniczego oraz środki wykonawcze przyjęte przez Agencję zgodnie z art. 20 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) i art. 82 ust. 3 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej obywatele Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu korzystający z pełni praw obywatelskich mogą być zatrudniani na podstawie umowy przez dyrektora wykonawczego Agencji, zgodnie z istniejącymi przepisami dotyczącymi wyboru i zatrudniania pracowników przyjętymi przez Agencję.

3. Art. 20 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011stosuje się odpowiednio do obywateli Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

4. Obywatel Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu nie może jednak zostać powołany na stanowisko dyrektora wykonawczego Agencji.

Artykuł 10

Oddelegowani urzędnicy i eksperci

W odniesieniu do oddelegowanych urzędników i ekspertów zastosowanie mają następujące postanowienia:

a) wszelkie uposażenia, dodatki i inne płatności wypłacane przez Agencję są zwolnione z podatków krajowych;

b) dopóki pozostają oni objęci systemem zabezpieczenia społecznego w państwie, z którego zostali oddelegowani do Agencji, są zwolnieni z wszelkich obowiązkowych składek na rzecz organizacji zabezpieczenia społecznego w państwach przyjmujących Agencję. W związku z tym w tym czasie nie są oni objęci przepisami w zakresie zabezpieczenia społecznego państwa przyjmującego Agencję, w którym pracują, chyba że dobrowolnie przystąpią do systemu zabezpieczenia społecznego w tym państwie.

   Postanowienia niniejszej litery stosuje się odpowiednio do członków rodziny wchodzących w skład gospodarstwa domowego oddelegowanych ekspertów, chyba że są oni zatrudnieni przez pracodawcę innego niż Agencja lub otrzymują świadczenia z zabezpieczenia społecznego z państwa przyjmującego Agencję.

Artykuł 11

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. W odniesieniu do Norwegii zastosowanie mają przepisy określone w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, a Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Trybunał Obrachunkowy mogą wykonywać przyznane im uprawnienia.

OLAF i Trybunał Obrachunkowy odpowiednio wcześnie informują *Riksrevisjonen* o każdym zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu lub audytów, które – jeśli władze Norwegii sobie tego życzą – mogą być przeprowadzane wspólnie z *Riksrevisjonen*.

2. W odniesieniu do Islandii zastosowanie mają przepisy określone w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, a OLAF i Trybunał Obrachunkowy mogą wykonywać przyznane im uprawnienia.

OLAF i Trybunał Obrachunkowy odpowiednio wcześnie informują *Ríkisendurskoðun* o każdym zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu lub audytów, które – jeśli władze Islandii sobie tego życzą – mogą być przeprowadzane wspólnie z *Ríkisendurskoðun*.

3. Jeśli chodzi o Szwajcarię, w załączniku III określono postanowienia odnoszące się do art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 dotyczącego kontroli finansowej sprawowanej przez Unię Europejską w Szwajcarii w odniesieniu do szwajcarskich uczestników działań Agencji.

4. Jeśli chodzi o Liechtenstein, w załączniku IV określono postanowienia odnoszące się do art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 dotyczącego kontroli finansowej sprawowanej przez Unię Europejską w Liechtensteinie w odniesieniu do uczestników działań Agencji z Liechtensteinu.

Artykuł 12

Rozstrzyganie sporów

1. W przypadku sporu dotyczącego stosowania niniejszych ustaleń sprawa zostaje oficjalnie wprowadzona jako sporna do dziennego porządku obrad Komitetu Mieszanego na szczeblu ministerialnym.

2. Komitet Mieszany na rozstrzygnięcie sporu ma 90 dni od daty przyjęcia porządku obrad, do którego została wprowadzona kwestia sporna.

3. W przypadkach gdy spór dotyczący kwestii związanych z dorobkiem Schengen nie może zostać rozstrzygnięty przez Komitet Mieszany w terminie 90 dni, o którym mowa w ust. 2, przewidziany jest kolejny okres 30 dni na osiągnięcie ostatecznego rozstrzygnięcia. Jeżeli nie zostanie osiągnięte ostateczne rozstrzygnięcie, niniejsze ustalenia wygasają w odniesieniu do państwa, którego dotyczy spór, w ciągu sześciu miesięcy po upływie okresu trzydziestu dni.

4. W przypadkach gdy spór dotyczący kwestii związanych z Eurodac nie może zostać rozstrzygnięty przez wspólny komitet/Komitet Mieszany w terminie 90 dni, o którym mowa w ust. 2, przewidziany jest kolejny okres 90 dni na osiągnięcie ostatecznego rozstrzygnięcia. Jeżeli wspólny komitet/Komitet Mieszany nie podejmie decyzji po upływie tego okresu, niniejsze ustalenia wygasają w odniesieniu do państwa, którego dotyczy spór, z końcem ostatniego dnia tego okresu.

Artykuł 13

Załączniki

Załączniki do niniejszych ustaleń stanowią integralną część niniejszych ustaleń.

Artykuł 14

Wejście w życie

1. Funkcję depozytariusza niniejszych ustaleń pełni Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.

2. Unia Europejska, Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein zatwierdzają niniejsze ustalenia zgodnie ze swoimi własnymi procedurami.

3. Wejście w życie niniejszych ustaleń wymaga zatwierdzenia przez Unię Europejską i przynajmniej jedną z pozostałych Stron niniejszych ustaleń.

4. Niniejsze ustalenia wchodzą w życie w odniesieniu do wszelkich Stron niniejszych ustaleń w pierwszym dniu pierwszego miesiąca następującego po złożeniu aktu zatwierdzenia u depozytariusza.

Artykuł 15

Okres obowiązywania i wygaśnięcie

1. Niniejsze ustalenia zostają zawarte na czas nieokreślony.

2. W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze ustalenia przestają obowiązywać sześć miesięcy po wypowiedzeniu przez Islandię lub Norwegię umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen lub w drodze decyzji Rady Unii Europejskiej, lub wygasają w inny sposób zgodnie z procedurami określonymi w art. 8 ust. 4 lub art. 11 ust. 3 lub art. 16 tej umowy. Niniejsze ustalenia przestają również obowiązywać sześć miesięcy po wygaśnięciu lub wypowiedzeniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac zgodnie z procedurami określonymi w art. 4 ust. 7 lub art. 8 ust. 3 lub art. 15 tej umowy.

Umowa, o której mowa w art. 17 umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, obejmuje również skutki wygaśnięcia niniejszych ustaleń.

3. W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze ustalenia przestają obowiązywać sześć miesięcy po wypowiedzeniu przez Szwajcarię umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen lub w drodze decyzji Rady Unii Europejskiej, lub wygasają w inny sposób zgodnie z procedurami określonymi w art. 7 ust. 4 lub art. 10 ust. 3 lub art. 17 tej umowy. Niniejsze ustalenia przestają również obowiązywać sześć miesięcy po wygaśnięciu lub wypowiedzeniu umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac zgodnie z procedurami określonymi w art. 4 ust. 7 lub art. 7 ust. 3 lub art. 16 tej umowy.

4. W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze ustalenia przestaj a obowiązywać sześć miesięcy po wypowiedzeniu przez Liechtenstein protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen lub w drodze decyzji Rady Unii Europejskiej, lub wygasają w inny sposób zgodnie z procedurami określonymi w art. 3 lub art. 5 ust. 4, art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 3 tego protokołu. Niniejsze ustalenia przestają również obowiązywać sześć miesięcy po wygaśnięciu lub wypowiedzeniu protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac zgodnie z procedurami określonymi w art. 3 lub art. 5 ust. 7, art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 3 tego protokołu.

5. Niniejsze ustalenia są sporządzone w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim, islandzkim i norweskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

Съставено в Брюксел на осми ноември две хиляди и осемнадесета година.

Hecho en Bruselas, el ocho de noviembre de dos mil dieciocho.

V Bruselu dne osmého listopadu dva tisíce osmnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den ottende november to tusind og atten.

Geschehen zu Brüssel am achten November zweitausendachtzehn.

Kahe tuhande kaheksateistkümnenda aasta novembrikuu kaheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις οκτώ Νοεμβρίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.

Done at Brussels on the eighth day of November in the year two thousand and eighteen.

Fait à Bruxelles, le huit novembre deux mille dix-huit.

Sastavljeno u Bruxellesu osmog studenoga godine dvije tisuće osamnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì otto novembre duemiladiciotto.

Briselē, divi tūkstoši astoņpadsmitā gada astotajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai aštuonioliktų metų lapkričio aštuntą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizennyolcadik év november havának nyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tmien jum ta' Novembru fis-sena elfejn u tmintax.

Gedaan te Brussel, acht november tweeduizend achttien.

Sporządzono w Brukseli dnia ósmego listopada roku dwa tysiące osiemnastego.

Feito em Bruxelas, em oito de novembro de dois mil e dezoito.

Întocmit la Bruxelles la opt noiembrie două mii optsprezece.

V Bruseli ôsmeho novembra dvetisícosemnásť.

V Bruslju, dne osmega novembra leta dva tisoč osemnajst.

Tehty Brysselissä kahdeksantena päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakahdeksantoista.

Som skedde i Bryssel den åttonde november år tjugohundraarton.

Utferdiget i Brussel, den åttende november totusenogatten.

Gjört í Brussel hinn áttunda dag nóvembermánaðar árið tvö þúsund og átján.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

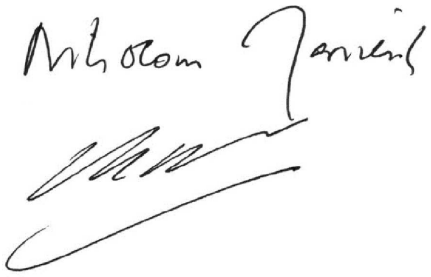

For Kongeriket Norge

Fyrir Ísland

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione Svizzera

Für das Fürstentum Liechtenstein

ZAŁĄCZNIK I

WZÓR OBLICZANIA WKŁADU

1. Wkład finansowy Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu w dochody Agencji, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, oblicza się w następujący sposób:

Tytuł 3

1.1. W odniesieniu do SIS II, VIS i EES oraz każdego innego wielkoskalowego systemu informacyjnego powierzonego Agencji w drodze aktu ustawodawczego lub środka, który stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku prawnym Schengen, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku prawnym Schengen oraz protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku prawnym Schengen, dzieli się najbardziej aktualną ostateczną wartość PKB każdego kraju stowarzyszonego według danych dostępnych po wystawieniu faktur w roku n+1 za rok n przez sumę wartości PKB wszystkich państw uczestniczących w Agencji dostępnych za rok n. Uzyskana wartość procentowa zostanie pomnożona przez całkowite płatności w ramach tytułu 3 budżetu Agencji w odniesieniu do wyżej wymienionych systemów wykonane w roku n w celu otrzymania wkładu dla każdego kraju stowarzyszonego.

1.2. W przypadku Eurodac wkład każdego kraju stowarzyszonego składa się z kwoty rocznej o stałej wartości procentowej (w przypadku Liechtensteinu wynosi ona 0,071 %, w przypadku Norwegii – 4,995 %, w przypadku Islandii – 0,1 %, a w przypadku Szwajcarii – 7,286 %) odnośnych środków budżetowych na dany rok budżetowy. Wkład każdego kraju stowarzyszonego oblicza się w roku n+1 i otrzymuje się przez pomnożenie stałej wartości procentowej przez sumę płatności w ramach tytułu 3 budżetu Agencji w odniesieniu do Eurodac wykonanych w roku n.

1.3. W przypadku DubliNet oraz każdego innego wielkoskalowego systemu informacyjnego powierzonego Agencji w drodze aktu ustawodawczego lub środka w rozumieniu umowy o uczestnictwie Islandii i Norwegii w dorobku dublińskim/Eurodac, umowy o uczestnictwie Szwajcarii w dorobku dublińskim/Eurodac i protokołu o uczestnictwie Liechtensteinu w dorobku dublińskim/Eurodac, dzieli się najbardziej aktualną ostateczną wartość PKB każdego kraju stowarzyszonego według danych dostępnych po wystawieniu faktur w roku n+1 za rok n przez sumę wartości PKB wszystkich państw uczestniczących w Agencji dostępnych za rok n. Uzyskana wartość procentowa zostanie pomnożona przez całkowite płatności w ramach tytułu 3 budżetu Agencji w odniesieniu do wyżej wymienionych systemów wykonane w roku n w celu otrzymania wkładu dla każdego kraju stowarzyszonego.

Tytuły 1 i 2

1.4. Wkład każdego kraju stowarzyszonego w ramach tytułów 1 i 2 budżetu Agencji na systemy, o których mowa w pkt 1.1, 1.2 i 1.3, otrzymuje się przez podział najbardziej aktualnych ostatecznych wartości PKB każdego kraju stowarzyszonego według danych dostępnych po wystawieniu faktur w roku n+1 za rok n przez sumę wartości PKB wszystkich państw uczestniczących w Agencji dostępnych za rok n. Uzyskana wartość procentowa zostanie pomnożona przez całkowite płatności w ramach tytułów 1 i 2 budżetu Agencji w odniesieniu do systemów, o których mowa w pkt 1.1, 1.2 i 1.3, wykonane w roku n.

1.5. Jeżeli Agencji zostały powierzonejakiekolwiek dodatkowe wielkoskalowe systemy informatyczne, w których kraje stowarzyszone nie miałyby udziału, obliczenia dotyczące wkładu krajów stowarzyszonych w ramach tytułów 1 i 2 są odpowiednio weryfikowane.

2. Wkład finansowy jest uiszczany w euro.

3. Każdy kraj stowarzyszony wnosi swój wkład finansowy nie później niż 45 dni po otrzymaniu noty debetowej. Każde opóźnienie wpłaty wkładu stanowi podstawę do naliczenia odsetek od należnej kwoty od terminu wymagalności. Stopa oprocentowania jest równa stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesięcy, na które przypada termin płatności, powiększonej o 3,5 punktu procentowego.

4. Wkład finansowy każdego kraju stowarzyszonego dostosowuje się zgodnie z niniejszym załącznikiem w przypadku zmiany wkładu finansowego Unii Europejskiej zapisanego w budżecie ogólnym Unii Europejskiej zgodnie z art. 44 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ([1]).

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

ZAŁĄCZNIK II

PRZYWILEJE I IMMUNITETY

1. Lokale i budynki Agencji są nietykalne. Nie podlegają rewizji, rekwizycji, konfiskacie ani wywłaszczeniu. Mienie i aktywa Agencji nie podlegają jakimkolwiek środkom przymusu administracyjnego lub sądowego bez upoważnienia Trybunału Sprawiedliwości.

2. Archiwa Agencji są nietykalne.

3. Agencja, jej aktywa, przychody i inne mienie są zwolnione ze wszelkich podatków bezpośrednich.

   Towary i usługi wywożone do Agencji z przeznaczeniem do użytku służbowego z Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu nie podlegają jakimkolwiek opłatom pośrednim lub podatkom.

   W przypadku towarów i usług dostarczanych Agencji w Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinie do jej użytku służbowego, zwolnienie z VAT odbywa się w formie zwrotu lub umorzenia.

   W przypadku towarów i usług dostarczanych Agencji w Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinie do jej użytku służbowego, zwolnienie z akcyzy odbywa się w formie zwrotu lub umorzenia.

   Wszelkie inne podatki pośrednie płacone przez Agencję w Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinie są zwracane lub umarzane.

   Wnioski o zwrot są rozpatrywane co do zasady w terminie trzech miesięcy.

   Nie udziela się zwolnień w odniesieniu do podatków i opłat, których kwota stanowi jedynie wynagrodzenie za korzystanie z usług użyteczności publicznej.

   Warunki zwolnienia z VAT, akcyzy i innych podatków pośrednich w Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinie zostały określone w dodatkach do niniejszego załącznika. Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein powiadamiają Komisję Europejską i Agencję o wszelkich zmianach w swoich odpowiednich dodatkach. W miarę możliwości powiadomienie takie przekazuje się na dwa miesiące przed wejściem w życie zmian. Komisja Europejska informuje państwa członkowskie Unii o zmianach.

4. Agencja jest zwolniona ze wszystkich ceł, zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych w odniesieniu do produktów przeznaczonych do jej użytku służbowego: produkty przywiezione w ten sposób mogą zostać sprzedane, odpłatnie lub nieodpłatnie, na terytorium kraju, do którego zostały przywiezione, wyłącznie na warunkach określonych przez rząd tego kraju.

   Agencja jest także zwolniona z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych w odniesieniu do swoich publikacji.

5. Do celów komunikacji służbowej i przekazywania wszelkich dokumentów Agencja korzysta na terytorium każdego kraju stowarzyszonego z przywilejów przyznawanych przez dane państwo placówkom dyplomatycznym.

   Korespondencja służbowa i inne środki komunikacji służbowej Agencji nie podlegają cenzurze.

6. Przedstawiciele państw członkowskich Unii oraz przedstawiciele Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu biorący udział w pracach Agencji, ich doradcy i eksperci techniczni, korzystają w ramach wykonywania swoich funkcji oraz w czasie podróży do i z miejsca obrad ze zwyczajowych przywilejów, immunitetów i udogodnień.

7. Na terytorium Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu członkowie personelu Agencji w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 ([1]), niezależnie od ich obywatelstwa:

   a) z zastrzeżeniem postanowień Traktatów dotyczących z jednej strony zasad odpowiedzialności urzędników i innych pracowników wobec do Unii oraz, z drugiej strony, właściwości Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sporach między Agencją a członkami jej personelu, korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do dokonywanych przez nich czynności służbowych, obejmującego również ich wypowiedzi ustne i pisemne. Korzystają z tego immunitetu także po zakończeniu pełnienia funkcji;

([1]) Rozporządzenie Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 z dnia 25 marca 1969 r. określające kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, do których mają zastosowanie przepisy artykułu 12, artykułu 13 ustęp drugi i artykułu 14 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot (Dz.U. L 74 z 27.3.1969, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 371/2009 z dnia 27 listopada 2008 r. (Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 1).

b) w zakresie przepisów walutowych, korzystają z takich samych udogodnień, jakie są zwyczajowo przyznawane pracownikom organizacji międzynarodowych.

8. Członkowie personelu Agencji objęci są podatkiem na rzecz Unii od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych im przez Agencję, zgodnie z warunkami i procedurą określonymi przez Parlament Europejski i Radę.

Członkowie personelu Agencji w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (Euratom, EWWiS, EWG,) nr 549/69 są zwolnieni z podatków krajowych, federalnych, kantonalnych, regionalnych, miejskich i gminnych od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Agencję. W przypadku Szwajcarii zwolnienie to jest przyznawane zgodnie z zasadami jej prawa krajowego.

Członkowie personelu Agencji nie są zobowiązani do bycia członkami systemu zabezpieczenia społecznego Norwegii, Islandii, Szwajcarii lub Liechtensteinu, pod warunkiem że są już objęci systemem świadczeń z zabezpieczenia społecznego dla urzędników i innych pracowników Unii. Członkowie rodziny pracowników Agencji wchodzący w skład ich gospodarstwa domowego są objęci wspólnym systemem ubezpieczeń zdrowotnych Unii Europejskiej, pod warunkiem że nie są zatrudnieni przez innego pracodawcę niż Agencja i pod warunkiem że nie otrzymują świadczeń z zabezpieczenia społecznego z państwa członkowskiego Unii lub z Norwegii, Islandii, Szwajcarii lub Liechtensteinu.

9. Przy stosowaniu podatku dochodowego, podatku od majątku oraz podatku od spadków, a także stosując konwencje o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte między Norwegią, Islandią, Szwajcarią lub Liechtensteinem i państwami członkowskimi Unii, uznaje się, że członkowie personelu Agencji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (Euratom, EWWiS, EWG,) nr 549/69, którzy osiedlają się na terytorium państwa członkowskiego innego niż kraj ich miejsca zamieszkania dla celów podatkowych, w momencie dołączenia do służb Agencji i wyłącznie z tytułu wykonywania swoich obowiązków na rzecz Agencji, zarówno w kraju ich faktycznego zamieszkania, jak i w kraju zamieszkania dla celów podatkowych, zachowują miejsce zamieszkania w tym ostatnim, pod warunkiem że kraj ten jest państwem członkowskim Unii lub że jest to Norwegia, Islandia, Szwajcaria lub Liechtenstein. Postanowienie to stosuje się także do współmałżonka, w zakresie w jakim nie wykonuje on działalności zawodowej, oraz do dzieci pozostających na utrzymaniu i pod opieką osób, o których mowa w niniejszym postanowieniu.

Majątek ruchomy należący do osób, o których mowa w poprzednim ustępie, znajdujący się na terytorium państwa członkowskiego Unii, w którym osoby te przebywają, jest zwolniony z podatku od spadku w tym państwie; w celu ustalenia takiego podatku taki majątek uznaje się za znajdujący się w kraju zamieszkania dla celów podatkowych, z zastrzeżeniem praw państw trzecich oraz ewentualnego stosowania postanowień międzynarodowych konwencji dotyczących podwójnego opodatkowania.

Miejsce zamieszkania uzyskane wyłącznie w związku z pełnieniem funkcji w innych organizacjach międzynarodowych nie jest brane pod uwagę przy stosowaniu dwóch poprzednich ustępów.

10. Przywileje, immunitety i udogodnienia przyznaje się członkom personelu Agencji wyłącznie w interesie Agencji.

Dyrektor wykonawczy Agencji jest zobowiązany do uchylenia immunitetu przyznanego jednemu z członków personelu we wszystkich przypadkach, w których immunitet ten stanowiłby przeszkodę dla wymiaru sprawiedliwości, i w każdym przypadku, gdy uzna, że uchylenie takiego immunitetu nie jest sprzeczne z interesami Agencji lub Unii.

11. Do celów stosowania niniejszego załącznika Agencja współpracuje z właściwymi organami krajów stowarzyszonych lub zainteresowanych państw członkowskich Unii.

Dodatek 1 do załącznika II

Norwegia:

Zwolnienie z podatku VAT przyznaje się w formie zwrotu.

Zwrot VAT-u następuje po przedstawieniu odpowiednich norweskich formularzy w norweskiej Administracji Podatkowej, w Dziale Głównym ds. Podatków (Skatt Øst). Co do zasady, wnioski o zwrot są rozpatrywane w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku i niezbędnych dokumentów potwierdzających.

Zwolnienie z akcyzy i wszelkich innych podatków pośrednich przyznaje się w formie zwrotu. Tę samą procedurę stosuje się do zwrotu VAT.

Dodatek 2 do załącznika II

Islandia:

Zwolnienie z podatku VAT przyznaje się w formie zwrotu.

Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena nabycia towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 36 400 koron islandzkich (wraz z podatkiem).

Zwrot VAT-u następuje po przedstawieniu odpowiednich islandzkich formularzy w islandzkiej Dyrekcji Podatkowej (Ríkisskattstjóri). Co do zasady, wnioski o zwrot są rozpatrywane w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku i niezbędnych dokumentów potwierdzających.

Zwolnienie z akcyzy i wszelkich innych podatków pośrednich przyznaje się w formie zwrotu. Tę samą procedurę stosuje się do zwrotu VAT.

Dodatek 3 do załącznika II

Szwajcaria:

Zwolnienie z podatku VAT, akcyzy i wszelkich innych podatków pośrednich przyznaje się w drodze umorzenia poprzez przedstawienie dostawcy towarów lub usługodawcy szwajcarskich formularzy przewidzianych do tego celu.

Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena nabycia towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 100 franków szwajcarskich (wraz z podatkiem).

Dodatek 4 do załącznika II

Liechtenstein:

Zwolnienie z podatku VAT, akcyzy i wszelkich innych podatków pośrednich przyznaje się w drodze umorzenia poprzez przedstawienie dostawcy towarów lub usługodawcy formularzy przewidzianych do tego celu w Liechtensteinie.

Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena nabycia towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 100 franków szwajcarskich (wraz z podatkiem).

ZAŁĄCZNIK III

KONTROLA FINANSOWA DOTYCZĄCA SZWAJCARSKICH UCZESTNIKÓW DZIAŁAŃ AGENCJI

Artykuł 1

Bezpośrednia komunikacja

Agencja i Komisja Europejska bezpośrednio kontaktują się ze wszystkimi osobami lub podmiotami, które mają siedzibę w Szwajcarii i uczestniczą w działaniach Agencji jako kontrahenci, uczestnicy programów Agencji, osoby opłacane z budżetu Agencji lub budżetu Unii lub też jako podwykonawcy. Osoby te mogą bezpośrednio przekazywać Komisji Europejskiej lub Agencji wszelkie stosowne informacje i dokumenty, do których złożenia są zobowiązane na podstawie aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach, a także na podstawie zawartych kontraktów lub umów oraz wszelkich podjętych w ich ramach decyzji.

Artykuł 2

Audyty

1. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 oraz rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1271/2013 ([1]), a także z innymi aktami, o których mowa w niniejszych ustaleniach, kontrakty lub umowy zawarte z beneficjentami mającymi siedzibę w Szwajcarii oraz decyzje podjęte w odniesieniu do tych beneficjentów mogą przewidywać możliwość przeprowadzenia w dowolnym momencie audytów naukowych, finansowych, technologicznych i innych w obiektach beneficjentów lub ich podwykonawców, dokonywanych przez pracowników Agencji i Komisji Europejskiej lub przez inne osoby upoważnione przez Agencję i Komisję Europejską.

2. Pracownicy Agencji i Komisji Europejskiej oraz inne osoby upoważnione przez Agencję i Komisję Europejską muszą mieć odpowiedni dostęp do miejsc, prac i dokumentów, a także do wszystkich informacji, w tym w formie elektronicznej, jakie są im niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia audytów. Prawo dostępu wyraźnie określa się w kontraktach lub umowach zawieranych w celu wykonania aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach.

3. Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu przysługują te same prawa co Komisji Europejskiej.

4. Audyty mogą mieć również miejsce w ciągu pięciu lat po wygaśnięciu niniejszych ustaleń lub na warunkach wskazanych w zawartych kontraktach lub umowach oraz w podjętych decyzjach.

5. Szwajcarskie Federalne Biuro Kontroli jest informowane z wyprzedzeniem o audytach przeprowadzanych na terytorium szwajcarskim. Informacja ta nie stanowi z prawnego punktu widzenia warunku koniecznego do przeprowadzenia takich audytów.

Artykuł 3

Kontrole na miejscu

1. W ramach niniejszych ustaleń Komisja Europejska (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu na terytorium szwajcarskim, zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ([2]) oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ([3]) w celu ustalenia, czy doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub jakiejkolwiek innej nielegalnej działalności przynoszącej szkody interesom finansowym Unii.

2. Kontrole i inspekcje na miejscu są przygotowywane i przeprowadzane przez OLAF w ścisłej współpracy ze szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową lub z innymi właściwymi organami szwajcarskimi wskazanymi przez szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową, które we właściwym czasie są powiadamiane o przedmiocie, celu i podstawie prawnej kontroli i inspekcji, tak aby mogły udzielić wszelkiej wymaganej pomocy. W tym celu urzędnicy właściwych organów szwajcarskich mogą uczestniczyć w kontrolach na miejscu oraz inspekcjach.

3. Na życzenie zainteresowanych organów szwajcarskich kontrole i inspekcje na miejscu mogą być przeprowadzane wspólnie przez OLAF i przez te organy.

([1]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz. U. L 328 z 7.12.2013, s. 42).

([2]) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

4. W przypadku gdy uczestnicy programu przeciwstawiają się kontroli na miejscu lub inspekcji, organy szwajcarskie, działając zgodnie z przepisami krajowymi, udzielają urzędnikom OLAF prowadzącym dochodzenia wsparcia, którego ci mogą potrzebować w celu wypełnienia swoich obowiązków w zakresie przeprowadzania kontroli na miejscu lub inspekcji.

5. OLAF możliwie jak najszybciej zgłasza szwajcarskiej Federalnej Inspekcji Finansowej lub innym właściwym organom szwajcarskim wyznaczonym przez szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową wszelkie fakty lub podejrzenia dotyczące nieprawidłowości, które zwróciły jego uwagę w trakcie przeprowadzania kontroli lub inspekcji na miejscu. W każdym przypadku OLAF informuje wyżej wymienione organy o wynikach takich kontroli i inspekcji.

Artykuł 4

Informacje i konsultacje

1. W celu prawidłowego wykonania niniejszego załącznika, właściwe organy szwajcarskie i unijne regularnie dokonują wymiany informacji oraz, na wniosek jednej z Umawiających się Stron, przeprowadzają konsultacje.

2. Właściwe organy szwajcarskie bezzwłocznie informują Agencję i Komisję o wszelkich faktach lub podejrzeniach, które zwróciły ich uwagę i które dotyczą nieprawidłowości dotyczących zawierania i wykonywania kontraktów lub umów zawartych w ramach stosowania aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach.

Artykuł 5

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane w jakiejkolwiek formie na mocy niniejszego załącznika są objęte tajemnicą zawodową i korzystają z ochrony przyznawanej podobnym informacjom na mocy prawa szwajcarskiego oraz odpowiednich przepisów mających zastosowanie do instytucji Unii.

Informacje takie nie mogą być przekazywane osobom innym niż osoby w instytucjach Unii, państwach członkowskich lub w Szwajcarii, których funckje wymagają od nich zapoznania się z tymi informacjami, ani nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż zapewnienie skutecznej ochrony interesów finansowych Umawiających się Stron.

Artykuł 6

Środki i sankcje administracyjne

Bez uszczerbku dla stosowania szwajcarskiego prawa karnego Agencja lub Komisja Europejska mogą nakładać środki i sankcje administracyjne zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046, rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1271/2013 i z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ([4]).

Artykuł 7

Odzyskiwanie i egzekucja

Decyzje Agencji lub Komisji Europejskiej podjęte w ramach stosowania niniejszych ustaleń, nakładające zobowiązania pieniężne na osoby inne niż państwa, stanowią w Szwajcarii tytuł egzekucyjny. Tytuł egzekucyjny wydaje, bez przeprowadzania kontroli innych niż weryfikacja autentyczności aktu, organ wskazany przez rząd szwajcarski, który informuje o tym Agencję lub Komisję Europejską. Egzekucja jest przeprowadzana zgodnie z procedurami szwajcarskimi. Zgodność z prawem decyzji o egzekucji podlega kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydawane na mocy klauzuli arbitrażowej podlegają wykonaniu na tych samych warunkach.

([4]) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

ZAŁĄCZNIK IV

KONTROLA FINANSOWA DOTYCZĄCA UCZESTNIKÓW DZIAŁAŃ AGENCJI Z LIECHTENSTEINU

Artykuł 1

Bezpośrednia komunikacja

Agencja i Komisja Europejska bezpośrednio kontaktują się ze wszystkimi osobami lub podmiotami, które mają siedzibę w Liechtensteinie i uczestniczą w działaniach Agencji jako kontrahenci, uczestnicy programów Agencji, osoby opłacane z budżetu Agencji lub budżetu Unii lub też jako podwykonawcy. Osoby te mogą bezpośrednio przekazywać Komisji Europejskiej lub Agencji wszelkie stosowne informacje i dokumenty, które są zobowiązane przedkładać na podstawie aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach, a także na podstawie zawartych kontraktów lub umów oraz wszelkich podjętych w ich ramach decyzji.

Artykuł 2

Audyty

1. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046, rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1271/2013 oraz z innymi aktami, o których mowa w niniejszych ustaleniach, kontrakty lub umowy zawarte z beneficjentami mającymi siedzibę w Liechtensteinie oraz decyzje podjęte w odniesieniu do tych beneficjentów mogą przewidywać możliwość przeprowadzenia w dowolnym momencie audytów naukowych, finansowych, technologicznych i innych w obiektach beneficjentów lub ich podwykonawców, dokonywanych przez pracowników Agencji i Komisji Europejskiej lub przez inne osoby upoważnione przez Agencję lub Komisję Europejską.

2. Pracownicy Agencji i Komisji Europejskiej oraz inne osoby upoważnione przez Agencję lub Komisję Europejską muszą mieć odpowiedni dostęp do miejsc, prac i dokumentów, a także do wszelkich informacji, w tym w formie elektronicznej, jakie są im niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia audytów. Prawo dostępu wyraźnie określa się w kontraktach lub umowach zawieranych w celu wykonania aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach.

3. Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu przysługują te same prawa co Komisji Europejskiej.

4. Audyty mogą mieć również miejsce w ciągu pięciu lat po wygaśnięciu niniejszych ustaleń lub na warunkach wskazanych w zawartych kontraktach lub umowach oraz w podjętych decyzjach.

5. Krajowa Izba Kontroli Liechtensteinu jest informowana z wyprzedzeniem o audytach przeprowadzanych na terytorium Liechtensteinu. Informacja ta nie stanowi z prawnego punktu widzenia warunku koniecznego do przeprowadzenia takich audytów.

Artykuł 3

Kontrole na miejscu

1. W ramach niniejszych ustaleń Komisja Europejska (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, na terytorium Liechtensteinu, zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniach (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (UE, Euratom) nr 883/2013 w celu ustalenia, czy doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub jakiejkolwiek innej nielegalnej działalności przynoszącej szkody interesom finansowym Unii.

2. Kontrole i inspekcje na miejscu są przygotowywane i przeprowadzane przez OLAF w ścisłej współpracy z Krajową Izbą Kontroli Liechtensteinu lub z innymi właściwymi organami w Liechtensteinie wskazanymi przez Krajową Izbę Kontroli Liechtensteinu, które we właściwym czasie są powiadamiane o przedmiocie, celu i podstawie prawnej kontroli i inspekcji, tak aby mogły udzielić wszelkiej wymaganej pomocy. W tym celu urzędnicy właściwych organów w Liechtensteinie mogą uczestniczyć w kontrolach na miejscu oraz inspekcjach.

3. Na życzenie zainteresowanych organów Liechtensteinu kontrole i inspekcje na miejscu mogą być przeprowadzane wspólnie przez OLAF i przez te organy.

4. W przypadku gdy uczestnicy programu przeciwstawiają się kontroli na miejscu lub inspekcji, organy Liechtensteinu, działając zgodnie z przepisami krajowymi, udzielają urzędnikom OLAF prowadzącym dochodzenia wsparcia, którego ci mogą potrzebować w celu wypełnienia swoich obowiązków w zakresie przeprowadzania kontroli na miejscu lub inspekcji.

5. OLAF możliwie jak najszybciej zgłasza Krajowej Izbie Kontroli Liechtensteinu lub innym właściwym organom Liechtensteinu wyznaczonym przez Krajową Izbę Kontroli Liechtensteinu wszelkie fakty lub podejrzenia dotyczące nieprawidłowości, które zwróciły jego uwagę w trakcie przeprowadzania kontroli lub inspekcji na miejscu. W każdym przypadku OLAF informuje wyżej wymienione organy o wynikach takich kontroli i inspekcji.

Artykuł 4

Informacje i konsultacje

1. W celu prawidłowego wykonania niniejszego załącznika właściwe organy Liechtensteinu i Unii regularnie dokonują wymiany informacji oraz, na wniosek jednej z Umawiających się Stron, przeprowadzają konsultacje.

2. Właściwe organy Liechtensteinu bezzwłocznie informują Agencję i Komisję Europejską o wszelkich faktach lub podejrzeniach, które zwróciły ich uwagę i które dotyczą nieprawidłowości dotyczących zawierania i wykonywania kontraktów lub umów zawartych w ramach stosowania aktów, o których mowa w niniejszych ustaleniach.

Artykuł 5

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane w jakiejkolwiek formie na mocy niniejszego załącznika są objęte tajemnicą zawodową i korzystają z ochrony przyznawanej podobnym informacjom na mocy prawa Liechtensteinu oraz odpowiednich przepisów mających zastosowanie do instytucji Unii. Informacje takie nie mogą być przekazywane osobom innym niż osoby w instytucjach Unii, państwach członkowskich lub w Liechtensteinie, których funckje wymagają od nich zapoznania się z tymi informacjami, ani nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż zapewnienie skutecznej ochrony interesów finansowych Umawiających się Stron.

Artykuł 6

Środki i sankcje administracyjne

Bez uszczerbku dla stosowania prawa karnego Liechtensteinu Agencja lub Komisja Europejska mogą nakładać środki i sankcje administracyjne zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2018/1046, rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1271/2013 i z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2988/95.

Artykuł 7

Odzyskiwanie i egzekucja

Decyzje Agencji lub Komisji Europejskiej podjęte w ramach stosowania niniejszych ustaleń, nakładające zobowiązania pieniężne na osoby inne niż państwa, stanowią w Liechtensteinie tytuł egzekucyjny. Tytuł egzekucyjny wydaje, bez przeprowadzania kontroli innych niż weryfikacja autentyczności aktu, organ wskazany przez rząd Liechtensteinu, który informuje o tym Agencję lub Komisję Europejską. Egzekucja jest przeprowadzana zgodnie z procedurami Liechtensteinu. Zgodność z prawem decyzji o egzekucji podlega kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydawane na mocy klauzuli arbitrażowej podlegają wykonaniu na tych samych warunkach.

Informacje dotyczące wejścia w życie Protokołu dotyczącego dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania konwencji dublińskiej

W związku z tym, że w dniu 13 maja 2019 r. ukończono procedury niezbędne do wejścia w życie wyżej wymienionego protokołu ([1]), wchodzi on w życie z dniem 1 czerwca 2019 r., zgodnie ze swoim art. 4 ust. 2.

([1]) Protokół dotyczący dostępu do Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Królestwem Danii w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w Danii lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, i systemu „Eurodac" do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania konwencji dublińskiej (zob. s. 5 niniejszego Dziennika Urzędowego).

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/838

z dnia 20 lutego 2019 r.

w sprawie specyfikacji technicznych dotyczących systemów śledzenia i namierzania statków oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 415/2007

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie ([1]), w szczególności jej art. 5 ust. 1 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Specyfikacje techniczne dotyczące systemów śledzenia i namierzania statków, przewidziane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 415/2007 ([2]), należy zaktualizować i doprecyzować, by uwzględnić doświadczenia zgromadzone w trakcie ich stosowania, jak również postęp techniczny i aktualizacje podstawowych norm międzynarodowych.

(2) Specyfikacje techniczne dotyczące systemów śledzenia i namierzania statków należy określić w oparciu o zasady techniczne określone w załączniku II do dyrektywy 2005/44/WE.

(3) Zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy 2005/44/WE w specyfikacjach technicznych należy uwzględnić prace prowadzone w tej dziedzinie przez organizacje międzynarodowe. Należy zapewnić ciągłość z innymi usługami zarządzania ruchem, w szczególności z zarządzaniem ruchem statków morskich i z usługami informacyjnymi.

(4) Aby poprawić wydajność transportu śródlądowymi drogami wodnymi, specyfikacje techniczne należy rozszerzyć o przepisy związane ze specjalnymi komunikatami aplikacyjnymi na potrzeby systemów śledzenia i namierzania statków.

(5) Aby poprawić bezpieczeństwo żeglugi, specyfikacje techniczne dotyczące systemów śledzenia i namierzania statków należy rozszerzyć tak, aby obejmowały przepisy dotyczące pomocy nawigacyjnych w żegludze śródlądowej.

(6) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 ([3]) w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii.

(7) Zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy 2005/44/WE specyfikacje techniczne powinny wejść w życie natychmiast po ich opublikowaniu, a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do stosowania tych specyfikacji najpóźniej w terminie 12 miesięcy od ich wejścia w życie.

(8) Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 415/2007.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 11 dyrektywy 2005/44/WE,

([1]) Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 152.

([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 415/2007 z dnia 13 marca 2007 r. dotyczące specyfikacji technicznych dotyczących systemów kontroli ruchu statków, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie (Dz.U. L 105 z 23.4.2007, s. 35).

([3]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii (Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Specyfikacje techniczne dotyczące systemów śledzenia i namierzania statków w żegludze śródlądowej określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 415/2007 traci moc. Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 13 czerwca 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Standardowy system śledzenia i namierzania statków w żegludze śródlądowej

SPIS TREŚCI

1. Przepisy ogólne ... 37
1.1. Wprowadzenie ... 37
1.2. Bibliografia ... 37
1.3. Definicje ... 38
1.4. Usługi w zakresie śledzenia i namierzania statków oraz minimalne wymogi dotyczące systemów śledzenia i namierzania statków ... 40
2. Funkcje śledzenia i namierzania statków żeglugi śródlądowej ... 41
2.1. Wprowadzenie ... 41
2.2. Nawigacja ... 41
2.2.1. Nawigacja – planowanie średnioterminowe ... 41
2.2.2. Nawigacja – planowanie krótkoterminowe ... 41
2.2.3. Nawigacja – planowanie bardzo krótkoterminowe ... 42
2.3. Zarządzanie ruchem statków ... 42
2.3.1. Systemy kontroli ruchu statków ... 42
2.3.1.1. Usługi informacyjne ... 42
2.3.1.2. Wspomaganie nawigacji ... 42
2.3.1.3. Organizacja ruchu ... 42
2.3.2. Planowanie śluzowania i śluzowanie ... 43
2.3.2.1. Długoterminowe planowanie śluzowania ... 43
2.3.2.2. Średnioterminowe planowanie śluzowania ... 43
2.3.2.3. Śluzowanie ... 43
2.3.3. Planowanie pracy i obsługa mostu ... 43
2.3.3.1. Średnioterminowe planowanie pracy mostu ... 43
2.3.3.2. Krótkoterminowe planowanie pracy mostu ... 44
2.3.3.3. Obsługa mostu ... 44
2.4. Łagodzenie skutków wypadków ... 44
2.5. Zarządzanie transportem ... 44
2.5.1. Planowanie rejsu ... 44
2.5.2. Logistyka transportu ... 44
2.5.3. Zarządzanie portami i terminalami intermodalnymi ... 44
2.5.4. Zarządzanie ładunkami i flotą ... 45
2.6. Egzekwowanie przepisów ... 45

2.7. Opłaty za korzystanie z dróg wodnych i portów ... 45
2.8. Potrzeby w zakresie informacji ... 45
3. Specyfikacje techniczne dotyczące AIS śródlądowego ... 46
3.1. Wprowadzenie ... 46
3.2. Zakres ... 47
3.3. Wymogi: ... 48
3.3.1. Wymogi ogólne ... 48
3.3.2. Treść informacji ... 48
3.3.2.1. Informacje statyczne o statku ... 49
3.3.2.2. Informacje dynamiczne o statku ... 49
3.3.2.3. Informacje o rejsie ... 50
3.3.2.4. Liczba osób na statku ... 50
3.3.2.5. Komunikaty dotyczące bezpieczeństwa ... 50
3.3.3. Częstotliwość przesyłania informacji ... 50
3.3.4. Platforma technologiczna ... 52
3.3.5. Kompatybilność ze stacjami ruchomymi AIS klasy A ... 52
3.3.6. Niepowtarzalny identyfikator ... 52
3.3.7. Wymogi dotyczące aplikacji ... 52
3.3.8. Homologacja typu ... 52
3.4. Zmiany protokołu stacji ruchomej AIS śródlądowego ... 52
3.4.1. Tabela 3.2 Meldunek pozycyjny ... 52
3.4.2. Dane statyczne statku i dane dotyczące rejsu (komunikat 5) ... 54
3.4.3. Zadanie grupowe (komunikat 23) ... 57
3.5. Komunikaty AIS śródlądowego ... 57
3.5.1. Dodatkowe komunikaty AIS śródlądowego ... 57
3.5.2. Identyfikator aplikacji dla specjalnych komunikatów aplikacyjnych w AIS śródlądowym ... 57
3.5.3. Treść informacji w specjalnych komunikatach aplikacyjnych ... 57
3.5.3.1. Dane statyczne statku i dane dotyczące rejsu w żegludze śródlądowej (specjalny komunikat śródlądowy FI 10) ... 57
3.5.3.2. Liczba osób na statku (specjalny komunikat śródlądowy FI 55) ... 58
4. Inne stacje ruchome AIS na śródlądowych drogach wodnych ... 59
4.1. Wprowadzenie ... 59
4.2. Wymogi ogólne dla stacji ruchomych AIS klasy B na śródlądowych drogach wodnych ... 60
5. Pomoce nawigacyjne AIS w żegludze śródlądowej ... 60
5.1. Wprowadzenie ... 60
5.2. Stosowanie komunikatu 21: meldowanie pomocy nawigacyjnych ... 60
5.3. Rozszerzenie komunikatu 21 o rodzaj śródlądowej pomocy nawigacyjnej ... 64

1. PRZEPISY OGÓLNE

1.1. Wprowadzenie

Specyfikacje techniczne dotyczące systemów śledzenia i namierzania statków („systemy VTT" – z ang. *Vessel Tracking and Tracing systems*) opierają się na pracach prowadzonych w tej dziedzinie przez odpowiednie organizacje międzynarodowe, a mianowicie na istniejących już normach i specyfikacjach technicznych, które obowiązują w żegludze śródlądowej, na obszarach morskich lub w innych pokrewnych dziedzinach.

Ze względu na stosowanie systemów VTT w strefach o ruchu mieszanym, w których odbywa się zarówno żegluga śródlądowa, jak i morska (np. porty morskie i obszary przybrzeżne), systemy VTT muszą być kompatybilne z stacjami ruchomymi AIS klasy A, o których mowa w rozdziale V konwencji SOLAS.

Jeżeli systemy VTT zapewniają usługi kluczowe zdefiniowane w dyrektywie (UE) 2016/1148 ([1]) w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii, zastosowanie mają przepisy tej dyrektywy.

1.2. Bibliografia

Niniejszy załącznik odnosi się do następujących umów międzynarodowych, zaleceń, norm i wytycznych:

Tytuł dokumentu	Organizacja	Data publikacji
Wytyczne i zalecenia dotyczące usług informacji rzecznej Międzynarodowego Stowarzyszenia Żeglugowego (PIANC)	PIANC	2011
Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS) Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), rozdział V – Bezpieczeństwo żeglugi, (1974) z późniejszymi zmianami	IMO	1974
Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) MSC.74(69) załącznik 3 „Zalecenia dotyczące standardów pokładowego systemu automatycznej identyfikacji statków (AIS)" IMO (Międzynarodowa Organizacja Morska), 1998	IMO	1998
Rezolucja IMO A.915(22) „Znowelizowana polityka morska i wymagania odnośnie do przyszłego globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GNSS)", 2002	IMO	2002
Rezolucja IMO A.1106(29) „Znowelizowane wytyczne dla użycia statkowych systemów automatycznej identyfikacji statków (AIS)", 2015	IMO	2015
Zalecenie Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego ITU-R M.585 „Przydział i stosowanie tożsamości w służbie ruchomej morskiej", 2015	ITU	2015
Zalecenie Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego ITU-R M.1371 „Charakterystyka techniczna automatycznego systemu identyfikacji stosującego wielokrotny dostęp z podziałem czasu w paśmie VHF w morskiej służbie ruchomej"	ITU	2014
Norma międzynarodowa Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC) 61993-2 „Urządzenia i systemy nawigacji i radiokomunikacji morskiej – system automatycznej identyfikacji, Część 2: Okrętowe urządzenia klasy A uniwersalnego systemu automatycznej identyfikacji (AIS)"	IEC	2018

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii (Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1).

Tytuł dokumentu	Organizacja	Data publikacji
Seria norm międzynarodowych IEC 61162 „Urządzenia i systemy nawigacji i radiokomunikacji morskiej – interfejsy cyfrowe” Część 1: Jeden mówiący, wielu słuchających Część 2: Jeden mówiący, wielu słuchających, transmisja szybka	IEC	Część 1: 2016 Część 2: 1998
Norma międzynarodowa Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC): seria 62287 – Urządzenia i systemy komunikacji morskiej i radiowej – urządzenia pokładowe klasy B systemu automatycznej identyfikacji (AIS) Część 1: Techniki wielodostępu z podziałem czasowym przez wykrywanie nośnej (CSTDMA); Część 2: Techniki samoorganizującego się wielodostępu z podziałem czasowym (SOTDMA)	IEC	2017
Komisja Radiotechniczna ds. Usług Morskich (RTCM): Zalecane normy dla technik różnicowych GNSS (globalnego systemu nawigacji satelitarnej)	RTCM	2010
Zalecenie EKG ONZ nr 28 „Kody rodzajów środków transportu”	EKG ONZ	2010

1.3. **Definicje**

W niniejszym załączniku stosuje się następujące definicje:

a) system automatycznej identyfikacji

System automatycznej identyfikacji (AIS)

„system automatycznej identyfikacji” oznacza system automatycznej komunikacji i identyfikacji mający na celu poprawę bezpieczeństwa żeglugi poprzez wspomaganie efektywnego działania systemu kontroli ruchu statków (VTS), raportowania oraz operacji statek-statek i statek-brzeg.

AIS śródlądowy

„AIS śródlądowy” oznacza AIS przeznaczony do użytku w żegludze śródlądowej i interoperacyjny z AIS (morskim) – z technicznego punktu widzenia funkcjonujący dzięki zmianom i rozszerzeniom AIS (morskiego).

Śledzenie ruchu i pochodzenia

„Śledzenie ruchu i pochodzenia” oznacza proces monitorowania oraz rejestrowania wcześniejszych i aktualnych lokalizacji przewożonej statkiem przesyłki, która przechodzi przez różnych operatorów w drodze do miejsca przeznaczenia, za pośrednictwem sieci; Śledzenie pochodzenia odnosi się do miejsc, w którym produkt był wcześniej, natomiast śledzenie ruchu odnosi się do miejsca, do którego produkt aktualnie zmierza.

Trasa

„Trasa” oznacza drogę, którą przebyto lub która zostanie przebyta między dwiema pozycjami.

b) Usługi

Usługi informacji rzecznej (RIS)

„Usługi informacji rzecznej (RIS)” oznaczają usługi świadczone zgodnie z art. 3 lit. a) dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]).

([2]) Dyrektywa 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 152).

Zarządzanie ruchem statków (VTM)

„Zarządzanie ruchem statków (VTM)" oznacza funkcjonalne ramy zharmonizowanych środków i usług w celu zwiększenia bezpieczeństwa, ochrony i efektywności żeglugi oraz ochrony środowiska morskiego na wszystkich wodach żeglownych.

Śródlądowy system kontroli ruchu statków (VTS)

„Śródlądowy system kontroli ruchu statków (VTS)" oznacza usługi w rozumieniu pkt 2.5 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 414/2007 ([3]).

Informacje nawigacyjne

„Informacje nawigacyjne" oznaczają informacje przekazywane kierownikom statków, mające pomóc im w podejmowaniu decyzji nawigacyjnych.

Taktyczne informacje o ruchu (TTI)

„Taktyczne informacje o ruchu" oznaczają informacje wpływające na natychmiastowe decyzje nawigacyjne w aktualnej sytuacji żeglugowej i w warunkach lokalnych. Taktyczne informacje o ruchu wykorzystuje się do stworzenia taktycznego obrazu ruchu.

Strategiczne informacje o ruchu (STI)

„Strategiczne informacje o ruchu" oznaczają informacje wpływające na średnio- i długoterminowe decyzje użytkowników RIS. Strategiczne informacje o ruchu wykorzystuje się do stworzenia strategicznego obrazu ruchu.

Śledzenie i namierzanie statków (VTT)

„Śledzenie i namierzanie statków (VTT)" oznacza funkcję w rozumieniu pkt 2.12 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 414/2007.

Morski numer identyfikacyjny (MMSI)

„Morski numer identyfikacyjny (MMSI)" oznacza szereg dziewięciu cyfr, który nadaje się torem łączności radiowej w celu jednoznacznej identyfikacji statku, stacji, stacji brzegowych i wywołań grupowych.

Międzynarodowy system elektronicznego raportowania (Electronic Reporting International – ERI)

„Międzynarodowy system elektronicznego raportowania (ERI)" oznacza wytyczne i specyfikacje techniczne ustanowione zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2005/44/WE.

System obrazowania map elektronicznych i informacji w żegludze śródlądowej

„System obrazowania map elektronicznych i informacji w żegludze śródlądowej (ECDIS śródlądowy)" oznacza wytyczne i specyfikacje techniczne ustanowione zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2005/44/WE.

Podmioty

Kapitan

„Kapitan" oznacza osobę dowodzącą statkiem, która jest upoważniona do podejmowania wszelkich decyzji związanych z nawigacją i kierowaniem statkiem. Terminy „kapitan" i „kierownik statku" uważa się za równoważne.

Nawigator

„Nawigator" oznacza osobę, która nawiguje statkiem zgodnie z instrukcjami dotyczącymi planu podróży wydanymi przez kapitana statku.

([3]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 414/2007 z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie wytycznych technicznych dotyczących planowania, wdrażania i wykorzystania operacyjnego usług informacji rzecznej (RIS), o których mowa w art. 5 dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie (Dz.U. L 105 z 23.4.2007, s. 1).

Właściwy organ ds. RIS

„Właściwy organ ds. RIS" oznacza organ wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 8 dyrektywy 2005/44/WE.

Operator RIS

„Operator RIS" oznacza osobę wykonującą co najmniej jedno z zadań związanych ze świadczeniem usług RIS.

Użytkownicy RIS

„Użytkownicy RIS" oznaczają wszystkie różne grupy użytkowników zdefiniowane w art. 3 lit. g) dyrektywy 2005/44/WE.

1.4. **Usługi w zakresie śledzenia i namierzania statków oraz minimalne wymogi dotyczące systemów śledzenia i namierzania statków**

Systemy VTT muszą wspomagać następujące usługi:

— nawigacja,

— informacja o ruchu,

— zarządzanie ruchem,

— łagodzenie skutków wypadków,

— zarządzanie transportem

— egzekwowanie przepisów

— opłaty za korzystanie z dróg wodnych i portów,

— informacje o drogach wodnych,

— statystyka.

Nie narusza to przepisów rozporządzenia (WE) nr 414/2007 mających zastosowanie do tych usług.

Najważniejsze informacje z systemu VTT dotyczą tożsamości statku i jego pozycji. System VTT musi umożliwiać automatyczne i okresowe przekazywanie innym statkom i stacjom brzegowym co najmniej następujących informacji, pod warunkiem że te statki lub stacje brzegowe są odpowiednio wyposażone:

— niepowtarzalny numer identyfikacyjny statku: niepowtarzalny europejski numer identyfikacyjny statku (ENI)/numer Międzynarodowej Organizacji Morskiej (numer IMO),

— nazwa statku,

— sygnał wywoławczy statku,

— status nawigacji,

— typ statku lub zestawu,

— wymiary statku lub zestawu,

— zanurzenie,

— wskazanie niebezpiecznych ładunków (liczba niebieskich stożków zgodnie z ADN),

— status załadunku (z ładunkiem/bez ładunku),

— miejsce przeznaczenia,

— przewidywany czas przybycia (ETA) na miejsce przeznaczenia,

— liczba osób na statku,

— pozycja (+ informacje o jakości danych),

— prędkość (+ informacje o jakości danych),

— kurs nad dnem (COG) (+ informacje o jakości danych),

— kurs rzeczywisty (HDG) (+ informacje o jakości danych),

— prędkość zmiany kursu (ROT),

— informacje o niebieskich znakach,

— znacznik czasu ustalenia pozycji.

Te minimalne wymogi wskazują na potrzeby użytkowników i dane niezbędne do funkcjonowania systemów VTT w żegludze śródlądowej.

System VTT musi być zaprojektowany w sposób zapewniający wystarczającą elastyczność, która w przyszłości pozwoli uwzględnić dodatkowe wymogi.

2. FUNKCJE ŚLEDZENIA I NAMIERZANIA STATKÓW ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

2.1. **Wprowadzenie**

W niniejszej sekcji określa się wymogi dotyczące informacji z systemów VTT dla różnych kategorii usług RIS. Wymogi dotyczące każdej kategorii usług podano wraz z opisem grup użytkowników i sposobu wykorzystania informacji z systemów VTT.

Zestawienie potrzeb w zakresie informacji z systemów VTT zamieszczono w tabeli 2.1 na końcu niniejszej sekcji.

2.2. **Nawigacja**

Śledzenie i namierzanie statków może służyć do wspomagania aktywnej nawigacji na pokładzie. Główną grupą użytkowników są nawigatorzy.

Proces nawigacji można podzielić na trzy etapy:

a) nawigacja, planowanie średnioterminowe,

b) nawigacja, planowanie krótkoterminowe,

c) nawigacja, planowanie bardzo krótkoterminowe.

Wymagania użytkowników są różne na poszczególnych etapach.

2.2.1. *Nawigacja – planowanie średnioterminowe*

Nawigacja – planowanie średnioterminowe oznacza etap nawigacji, na którym kierownik statku prowadzi obserwację i analizę ruchu wodnego z wyprzedzeniem od kilku minut do godziny oraz rozważa możliwości podpłynięcia do, mijania lub wyprzedzania innych statków.

Wymagany obraz ruchu dotyczy tego, co może nastąpić wkrótce oraz przeważnie wykracza poza zasięg radaru pokładowego.

Częstotliwość aktualizacji informacji zależy od danego zadania i warunków, w jakich statek się znajduje.

2.2.2. *Nawigacja – planowanie krótkoterminowe*

Nawigacja – planowanie krótkoterminowe stanowi etap decyzyjny w procesie nawigacji. Informacje o ruchu mają wpływ na proces nawigacji, w tym w razie potrzeby na podejmowanie działań służących uniknięciu kolizji. Na tym etapie obserwuje się inne statki znajdujące się w bliskiej odległości.

Bieżące informacje o ruchu należy wymieniać w sposób ciągły co najmniej co 10 sekund. W przypadku niektórych tras odpowiednie organy mogą z góry określić częstotliwość aktualizacji danych (maksymalnie co 2 s).

2.2.3. *Nawigacja – planowanie bardzo krótkoterminowe*

Nawigacja – planowanie bardzo krótkoterminowe stanowi operacyjny proces nawigacji. Polega on na wykonaniu wcześniej podjętych decyzji na miejscu oraz na monitorowaniu ich skutków. Informacje, których wymaga się w tym konkretnym przypadku od innych statków, dotyczą warunków, w jakich znajduje się własny statek, takich jak względna pozycja i względna prędkość. Na tym etapie konieczne jest uzyskanie bardzo dokładnych informacji.

W związku z tym na potrzeby nawigacji bardzo krótkoterminowej nie można stosować informacji uzyskanych dzięki śledzeniu i namierzaniu statków.

2.3. **Zarządzanie ruchem statków**

Zarządzanie ruchem statków (VTM – z ang. *vessel traffic management*) obejmuje co najmniej poniższe elementy:

a) systemy kontroli ruchu statków;

b) planowanie śluzowania i śluzowanie;

c) planowanie pracy i obsługę mostu.

2.3.1. *Systemy kontroli ruchu statków*

Systemy kontroli ruchu statków obejmują następujące usługi:

a) usługi informacyjne;

b) wspomaganie nawigacji;

c) organizację ruchu.

Grupy użytkowników systemów kontroli ruchu statków (VTS) to operatorzy VTS i nawigatorzy.

Potrzeby użytkowników związane z informacjami o ruchu wskazano w pkt 2.3.1.1–2.3.1.3.

2.3.1.1. Usługi informacyjne

Świadczenie usług informacyjnych polega na nadawaniu informacji w określonych terminach i określonych odstępach czasu, lub według uznania VTS lub na żądanie statku; informacje takie mogą dotyczyć np.: pozycji, tożsamości i zamiarów innych statków, warunków panujących na drogach wodnych, sytuacji niebezpiecznych lub innych czynników mogących mieć wpływ na ruch statku.

Do celów usług informacyjnych konieczny jest wgląd w ruch panujący w sieci lub na odcinku szlaku żeglownego.

Właściwy organ może z góry określić częstotliwość aktualizacji danych, jeżeli jest to konieczne w celu bezpiecznego i niezawodnego przepływu przez dany obszar.

2.3.1.2. Wspomaganie nawigacji

Wspomaganie nawigacji polega na informowaniu nawigatora o trudnych warunkach nawigacyjnych bądź meteorologicznych lub na udzielaniu nawigatorowi pomocy w razie wystąpienia awarii lub usterek. Usługę tę świadczy się zazwyczaj na prośbę statku lub według uznania VTS.

Aby operator VTS mógł przekazywać nawigatorowi konkretne informacje, musi posiadać bieżący, szczegółowy obraz ruchu.

Bieżące informacje o ruchu należy wymieniać w sposób ciągły (co trzy sekundy, niemal w czasie rzeczywistym lub w innych odstępach czasu określonych z góry przez właściwy organ).

Na wniosek operatora VTS lub w szczególnych okolicznościach należy udostępniać wszelkie inne informacje.

2.3.1.3. Organizacja ruchu

Organizacja ruchu dotyczy operacyjnego zarządzania ruchem oraz planowania przemieszczania się statków w celu uniknięcia zatorów i niebezpiecznych sytuacji; usługa ta jest szczególnie ważna przy dużym natężeniu ruchu lub w sytuacjach, gdy transporty specjalne mogą mieć wpływ na normalny ruch na drogach wodnych.

Organizacja ruchu może również obejmować ustanowienie i wprowadzenie systemu rozładowywania ruchu lub planów żeglugowych VTS, dotyczących pierwszeństwa ruchu, przydzielania przestrzeni (np. miejsc do cumowania, miejsc w śluzie, tras żeglugowych), obowiązkowego meldowania o przemieszczaniu się na obszarze VTS, wyznaczonych tras, ograniczeń prędkości oraz innych właściwych środków, których podjęcie organ VTS uzna za konieczne.

2.3.2. *Planowanie śluzowania i śluzowanie*

Procesy planowania śluzowania (długo- i średnioterminowe) oraz proces śluzowania opisano w pkt 2.3.2.1–2.3.2.3. Główne grupy użytkowników to operatorzy śluzy, nawigatorzy, kapitanowie i kierownicy floty.

2.3.2.1. Długoterminowe planowanie śluzowania

Długoterminowe planowanie śluzowania oznacza planowanie śluzowania na najbliższe kilka godzin lub najbliższy dzień.

W tym przypadku informacje o ruchu służą do tego, by dokładniej określić czas oczekiwania i przepływu przez śluzy, które to dane opierają się początkowo na informacjach statystycznych.

Przewidywany czas przybycia (ETA) należy udostępniać na żądanie lub wymieniać, jeżeli odchylenie od pierwotnego ETA przekracza dopuszczalne odchylenie określone przez właściwy organ. Wymagany czas przybycia (RTA) stanowi reakcję na zgłoszenie ETA lub może być przesłany przez operatora śluzy w celu zaproponowania czasu śluzowania.

2.3.2.2. Średnioterminowe planowanie śluzowania

Średnioterminowe planowanie śluzowania oznacza planowanie śluzowania z wyprzedzeniem do dwóch lub czterech cykli śluzowania.

W tym przypadku na podstawie informacji o ruchu przypisuje się statki do dostępnych cykli śluzowania oraz w oparciu o te plany powiadamia nawigatorów o RTA.

ETA należy udostępniać na żądanie lub wymieniać, jeżeli odchylenie od pierwotnego ETA przekracza dopuszczalne odchylenie określone przez właściwy organ. Wszelkie inne informacje udzielane są przy pierwszym kontakcie lub na żądanie. RTA stanowi reakcję na zgłoszenie ETA lub może być przesłany przez operatora śluzy w celu zaproponowania czasu śluzowania.

2.3.2.3. Śluzowanie

Na etapie śluzowania odbywa się faktyczne przeprowadzanie statku przez śluzę.

Bieżące informacje o ruchu należy wymieniać w sposób ciągły lub w innych odstępach czasu określonych z góry przez właściwy organ.

Dokładność informacji VTT nie pozwala na ich zastosowanie w przypadkach wymagających wysokiego stopnia precyzji, takich jak zamykanie wrót śluzy.

2.3.3. *Planowanie pracy i obsługa mostu*

Procesy planowania pracy mostu (długo- i średnioterminowe) oraz proces obsługi mostu opisano w pkt 2.3.3.1–2.3.3.3. Główne grupy użytkowników to operatorzy mostów, nawigatorzy, kapitanowie i kierownicy floty.

2.3.3.1. Średnioterminowe planowanie pracy mostu

Średnioterminowe planowanie pracy mostu polega na optymalizacji strumienia ruchu, co w praktyce oznacza otwieranie mostów w momencie odpowiednim dla zbliżających się statków (zielona fala). Okres planowania waha się od 15 minut do dwóch godzin. Ramy czasowe zależą od sytuacji na miejscu.

Informacje dotyczące ETA i pozycji należy udostępniać na żądanie lub wymieniać, jeżeli odchylenie między zaktualizowanym ETA a pierwotnym ETA przekracza wartość ustaloną z góry przez właściwy organ. Wszelkie inne informacje udzielane są przy pierwszym kontakcie lub na żądanie. RTA stanowi reakcję na zgłoszenie ETA lub może być przesłany przez operatora mostu w celu zaproponowania czasu przepływu.

2.3.3.2. Krótkoterminowe planowanie pracy mostu

W przypadku krótkoterminowego planowania pracy mostu decyzje podejmuje się na podstawie strategii otwierania mostu.

Bieżące informacje o ruchu dotyczące pozycji, prędkości i kierunku udostępnia się na żądanie lub wymienia zgodnie z częstotliwością aktualizacji, na przykład co pięć minut, określoną z góry przez właściwy organ. Informacje dotyczące ETA i pozycji należy udostępniać na żądanie lub wymieniać, jeżeli odchylenie między zaktualizowanym ETA a pierwotnym ETA przekracza wartość ustaloną z góry przez właściwy organ. Wszelkie inne informacje udzielane są przy pierwszym kontakcie lub na żądanie. RTA stanowi reakcję na zgłoszenie ETA lub może być przesłany przez operatora mostu w celu zaproponowania czasu przepływu.

2.3.3.3. Obsługa mostu

Na etapie obsługi mostu następuje otwarcie mostu i przepłynięcie statku.

Bieżące informacje o ruchu należy wymieniać w sposób ciągły lub w innych odstępach czasu określonych z góry przez właściwy organ.

Dokładność informacji VTT nie pozwala na ich zastosowanie w przypadkach wymagających wysokiego stopnia precyzji, takich jak otwieranie lub zamykanie mostu.

2.4. **Łagodzenie skutków wypadków**

Łagodzenie skutków wypadków w tym kontekście dotyczy głównie środków interwencyjnych: reagowania na prawdziwe wypadki oraz udzielania pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych. Główne grupy użytkowników to operatorzy ośrodka ds. łagodzenia skutków wypadków, operatorzy VTS, nawigatorzy, kapitanowie i właściwe organy.

W razie wypadku informacje o ruchu przekazywane są automatycznie lub zwraca się o nie właściwa organizacja.

2.5. **Zarządzanie transportem**

Zarządzanie transportem obejmuje cztery następujące działania:

a) planowanie rejsu;

b) logistyka transportu;

c) zarządzanie portem i terminalami;

d) zarządzanie ładunkami i flotą.

Główne grupy użytkowników to kapitanowie, maklerzy frachtujący, kierownicy floty, nadawcy, odbiorcy, spedytorzy, organy portowe, operatorzy terminali, operatorzy śluzy oraz operatorzy mostów.

2.5.1. *Planowanie rejsu*

W tym przypadku planowanie rejsu oznacza planowanie w trakcie podróży. Podczas rejsu kapitan musi weryfikować pierwotny plan rejsu.

2.5.2. *Logistyka transportu*

Logistyka transportu dotyczy organizacji, planowania, realizacji i kontroli transportu.

Wszystkie informacje o ruchu podaje się na żądanie właściciela statku lub podmiotów odpowiedzialnych za logistykę.

2.5.3. *Zarządzanie portami i terminalami intermodalnymi*

Zarządzanie portami i terminalami intermodalnymi dotyczy planowania zasobów dostępnych w portach i terminalach.

Kierownik portu i terminalu musi wystąpić o informacje o ruchu lub ustalić, że w określonych przypadkach informacje o ruchu będą przesyłane automatycznie.

2.5.4. *Zarządzanie ładunkami i flotą*

Zarządzanie ładunkami i flotą polega na planowaniu i optymalizacji wykorzystania statków oraz organizacji ładunków i transportu.

Informacje o ruchu są udzielane na żądanie nadawcy lub właściciela statku lub są przesyłane w określonych przypadkach.

2.6. **Egzekwowanie przepisów**

Zakres zadania związanego z egzekwowaniem przepisów obejmuje wyłącznie usługi dotyczące towarów niebezpiecznych, kontrolę imigracyjną i kontrolę celną. Główne grupy użytkowników to organy celne, właściwe organy i kapitanowie.

Informacje o ruchu należy wymieniać z właściwymi organami. Wymiana informacji o ruchu odbywa się na żądanie lub w ustalonych z góry terminach lub w szczególnych okolicznościach określonych przez instytucję odpowiedzialną.

2.7. **Opłaty za korzystanie z dróg wodnych i portów**

W różnych miejscach w Unii korzystanie z dróg wodnych i portów podlega opłacie. Główne grupy użytkowników to: właściwe organy, kapitanowie, kierownicy flot, organy zarządzające drogami wodnymi i organy portowe.

Informacje o ruchu podawane są na żądanie lub w ustalonych z góry terminach wyznaczonych przez władze właściwe dla danej drogi wodnej lub danego portu.

2.8. **Potrzeby w zakresie informacji**

Tabela 2.1 zawiera zestawienie potrzeb w zakresie informacji w odniesieniu do poszczególnych usług.

Tabela 2.1

Zestawienie potrzeb w zakresie informacji

	Identyfikacja	Nazwa	Sygnał wywoławczy	Status nawigacji	Rodzaj	Wymiary	Zanurzenie	Ładunek niebezpieczny	Status załadunku	Miejsce przeznaczenia	Przewidywany czas przybycia na miejsce przeznaczenia (ETA)	Liczba osób	Pozycja i godzina	Prędkość	Kurs/kierunek	Kurs rzeczywisty	Prędkość zmiany kursu	Niebieski znak	Inne informacje
Nawigacja – planowanie średnioterminowe	X	X		X	X	X		X	X	X			X	X	X			X	
Nawigacja – planowanie krótkoterminowe	X	X		X	X	X		X	X	X			X	X	X	X		X	
Nawigacja – planowanie bardzo krótkoterminowe	VTT nie spełnia obecnie tych wymogów.																		
VTM – usługi VTS	X	X		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X			X	
VTM – śluzowanie	X	X		X	X		X	X					X		X				Wysokość statku nad powierzchnią wody
VTM – planowanie śluzowania	X	X		X	X	X	X	X					X	X	X				liczba holowników pomocniczych, wysokość statku nad powierzchnią wody, ETA/RTA
VTM – obsługa mostu	X	X			X	X							X	X	X				Wysokość statku nad powierzchnią wody

	Identyfikacja	Nazwa	Sygnał wywoławczy	Status nawigacji	Rodzaj	Wymiary	Zanurzenie	Ładunek niebezpieczny	Status załadunku	Miejsce przeznaczenia	Przewidywany czas przybycia na miejsce przeznaczenia (ETA)	Liczba osób	Pozycja i godzina	Prędkość	Kurs/kierunek	Kurs rzeczywisty	Prędkość zmiany kursu	Niebieski znak	Inne informacje
VTM – planowanie pracy mostu	X	X		X	X	X							X	X	X				Wysokość statku nad powierzchnią wody, ETA/RTA
Łagodzenie skutków wypadków	X	X			X			X	X	X		X	X		X				
TM – planowanie rejsu	X	X				X	X		X	X			X	X					Wysokość statku nad powierzchnią wody, ETA/RTA
TM – logistyka transportu	X	X									X		X		X				
TM – zarządzanie portami i terminalami	X	X		X	X	X		X	X				X		X				ETA/RTA
TM – zarządzanie ładunkami i flotą.	X	X		X			X		X	X			X		X				ETA/RTA
Egzekwowanie przepisów	X	X		X	X			X		X	X	X	X		X				
Opłaty za korzystanie z dróg wodnych i portów	X	X			X	X	X			X			X						

3. SPECYFIKACJE TECHNICZNE DOTYCZĄCE AIS ŚRÓDLĄDOWEGO

3.1. **Wprowadzenie**

Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) wprowadziła na potrzeby żeglugi morskiej wymóg stosowania systemu automatycznej identyfikacji (AIS): wszystkie statki morskie odbywające rejsy międzynarodowe oraz objęte rozdziałem V konwencji SOLAS muszą od końca 2004 r. być wyposażone w stacje ruchome AIS klasy A.

Dyrektywą 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([4]) ustanowiono wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków dla statków morskich przewożących towary niebezpieczne lub zanieczyszczające, wykorzystujący system AIS do celów raportowania i monitorowania.

System AIS uważa się również za właściwe narzędzie do automatycznego rozpoznawania oraz śledzenia i namierzania statków w żegludze śródlądowej. Szczególnie pomocne pod względem zapewniania bezpieczeństwa są wyniki funkcjonowania systemu AIS w czasie rzeczywistym oraz dostępność ogólnoświatowych norm i wytycznych.

Ze względu na szczególne wymogi żeglugi śródlądowej należy opracować szczegółowe specyfikacje techniczne dotyczące śródlądowego systemu automatycznego rozpoznawania statków (AIS śródlądowe), w pełni zgodne z AIS morskim oraz z obowiązującymi normami i specyfikacjami technicznymi żeglugi śródlądowej.

Zgodność AIS śródlądowego z AIS morskim umożliwia bezpośrednią wymianę danych pomiędzy statkami morskimi i śródlądowymi, które poruszają się w strefach o ruchu mieszanym.

AIS:

— to system wprowadzony przez IMO w celu zwiększenia bezpieczeństwa żeglugi na morzu; jego instalacja jest obowiązkowa na wszystkich statkach zgodnie z rozdziałem V konwencji SOLAS,

— pozwala na przekazywanie informacji bezpośrednio ze statku na statek, ze statku na brzeg lub z brzegu na statek,

([4]) Dyrektywa 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylająca dyrektywę Rady 93/75/EWG (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10).

— stanowi system bezpieczeństwa, który spełnia wysokie wymagania w zakresie dostępności, ciągłości i niezawodności,

— pozwala na przekaz informacji w czasie rzeczywistym, bezpośrednio pomiędzy statkami,

— jest systemem autonomicznym i samoorganizującym się, bez stacji głównej. Nie wymaga centralnego systemu kontrolującego,

— opiera się na normach i procedurach międzynarodowych zgodnie z rozdziałem V konwencji SOLAS,

— uzyskał certyfikat jako system służący poprawie bezpieczeństwa żeglugi,

— jest interoperacyjny w skali światowej.

Celem niniejszej sekcji jest określenie wszelkich wymogów technicznych, poprawek oraz rozszerzeń istniejących stacji ruchomych AIS klasy A, niezbędnych do utworzenia stacji ruchomej AIS śródlądowego do użytku w żegludze śródlądowej.

3.2. **Zakres**

System AIS stanowi pokładowy radiowy system przekazywania danych statycznych, dynamicznych oraz danych dotyczących rejsu pomiędzy wyposażonymi w ten system statkami oraz takimi statkami a stacjami brzegowymi. Pokładowe stacje AIS nadają w regularnych odstępach czasu informacje identyfikacyjne statku, jego pozycję i inne dane. Dzięki tym danym stacje pokładowe lub brzegowe AIS znajdujące się w granicach zasięgu radiowego mogą automatycznie lokalizować, identyfikować i śledzić statki wyposażone w system AIS, za pomocą odpowiednich monitorów, np. radaru, czy systemów obrazowania map elektronicznych, np. systemu obrazowania map elektronicznych i informacji w żegludze śródlądowej (ECDIS śródlądowy), jak określono w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 909/2013 ([5]). System AIS ma na celu poprawę bezpieczeństwa żeglugi – dzięki bezpośredniemu przekazowi informacji pomiędzy statkami, jak też usprawnienie procesów kontroli ruchu statków (VTS), śledzenia i namierzania statków oraz usuwania skutków wypadków.

Stacje ruchome AIS dzielą się na następujące rodzaje:

a) stacje ruchome klasy A, do użytku przez wszystkie statki morskie objęte wymogami rozdziału V konwencji SOLAS;

b) stacja ruchoma AIS śródlądowego posiadająca pełną funkcjonalność klasy A na poziomie łącza danych VHF, posiadająca funkcje dodatkowe przeznaczone dla statków żeglugi śródlądowej;

c) stacje ruchome SO/CS klasy B o ograniczonych funkcjach, które mogą być używane przez statki nieobjęte wymogami dotyczącymi posiadania przez statki stacji ruchomych klasy A lub stacji ruchomych AIS śródlądowego;

d) stacje brzegowe AIS, w tym stacji bazowe AIS i wzmacniaki AIS.

Rozróżnia się następujące tryby przekazu informacji:

a) statek do statku: wszystkie statki wyposażone w system AIS są w stanie odbierać informacje statyczne i dynamiczne pochodzące od wszystkich innych statków również wyposażonych w ten system i znajdujących się w granicach zasięgu radiowego;

b) statek do brzegu: informacje pochodzące ze statków wyposażonych w system AIS mogą być również odbierane przez stacje brzegowe AIS podłączone do centrum RIS, gdzie generowany jest obraz ruchu (taktyczny obraz ruchu i/lub strategiczny obraz ruchu);

c) brzeg do statku: możliwe jest przesyłanie informacji dotyczących rejsu i bezpieczeństwa żeglugi.

AIS jest systemem autonomicznym, korzystającym z technik samoorganizującego się wielodostępu z podziałem czasowym (SOTDMA), dzięki czemu nie potrzebuje stacji głównej. Protokół radiowy został zaprojektowany w taki sposób, aby stacje pokładowe mogły funkcjonować autonomicznie i same się organizować, wymieniając się parametrami dostępu do łącza. Czas został podzielony na okresy jednominutowe z 2 250 przydziałami czasowymi w każdym kanale radiowym, zsynchronizowane w czasie GNSS UTC. Aby uzyskać dostęp do kanału radiowego użytkownicy wybierają wolne przydziały czasowe, mając na uwadze przyszłe wykorzystanie przydziałów przez inne stacje. Nie ma potrzeby tworzenia centralnego systemu kontrolującego wykorzystanie przydziałów czasowych.

Stacja ruchoma AIS śródlądowego składa się zasadniczo z poniższych elementów:

a) zespołu nadajnik-odbiornik VHF (1 nadajnik, 2 odbiorniki),

([5]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 909/2013 z dnia 10 września 2013 r. w sprawie specyfikacji technicznych dotyczących systemu obrazowania elektronicznych map i informacji nawigacyjnych w żegludze śródlądowej (ECDIS śródlądowego), o których mowa w dyrektywie 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 258 z 28.9.2013, s. 1).

b) odbiornika GNSS;

c) procesora.

Uniwersalna pokładowa stacja AIS śródlądowego, zdefiniowana przez IMO, ITU i IEC oraz zalecana do użytku w żegludze śródlądowej, wykorzystuje metodę dostępu SOTDMA w paśmie VHF w morskiej służbie ruchomej. AIS odbiera na międzynarodowych częstotliwościach VHF: AIS 1 (161,975 MHz) i AIS 2 (162,025 MHz), może też być przełączany na inne częstotliwości w paśmie VHF w morskiej służbie ruchomej.

Ze względu na szczególne wymogi żeglugi śródlądowej konieczne jest stworzenie tzw. AIS śródlądowego, z zachowaniem zgodności z AIS morskim.

Systemy śledzenia i namierzania statków w żegludze śródlądowej muszą być zgodne ze stacjami ruchomymi AIS klasy A określonymi przez IMO. W związku z tym komunikaty AIS śródlądowego muszą przekazywać następujące rodzaje informacji:

a) informacje statyczne, np.: oficjalny numer statku, sygnał wywoławczy statku, nazwa statku, rodzaj statku;

b) informacje dynamiczne, np.: pozycja statku z podaniem stopnia dokładności i zgodności;

c) informacje dotyczące rejsu, np.: długość i szerokość zestawu, niebezpieczny ładunek znajdujący się na statku;

d) informacje charakterystyczne dla żeglugi śródlądowej, np.: liczba niebieskich stożków/świateł wg ADN czy przewidywany czas przybycia (ETA) do śluzy/mostu/terminala/granicy.

W przypadku statków w ruchu częstotliwość aktualizacji informacji dynamicznych na poziomie taktycznym wynosi 2–10 sekund. Dla statków zakotwiczonych zaleca się aktualizowanie danych co kilka minut lub jeśli jakaś informacja ulegnie zmianie.

Stacja ruchoma AIS śródlądowego nie zastępuje usług nawigacyjnych, ale je wspiera, np. w przypadku śledzenia celu za pomocą radaru czy VTS. Stacja ruchoma AIS śródlądowego dostarcza dodatkowych informacji nawigacyjnych: jej wartość dodana polega na umożliwieniu nadzoru i śledzenia statków wyposażonych w AIS śródlądowy. Dokładność pozycji, uzyskana ze stacji ruchomej AIS śródlądowego przy użyciu wewnętrznych (nieskorygowanych) danych GNSS, wynosi zwykle ponad 10 metrów. Jeżeli pozycja jest korygowana za pomocą DGNSS na podstawie poprawek różnicowych z radiolatarni morskich, wiadomości AIS 17 albo EGNOS (SBAS), dokładność wynosi zwykle poniżej 5 metrów. Ze względu na różne cechy stacje ruchome AIS śródlądowego i radary wzajemnie się uzupełniają.

3.3. **Wymogi:**

3.3.1. *Wymogi ogólne*

Stacja ruchoma AIS śródlądowego opiera się na stacji ruchomej AIS klasy A zgodnie z konwencją SOLAS.

Stacja ruchoma AIS śródlądowego musi posiadać najważniejsze funkcje stacji ruchomych AIS klasy A, a jednocześnie uwzględniać specyficzne wymogi żeglugi śródlądowej.

AIS śródlądowy musi być zgodny z AIS morskim i umożliwiać bezpośrednią wymianę danych pomiędzy statkami morskimi i śródlądowymi, które poruszają się w strefach o ruchu mieszanym.

Wymogi określone w pkt 3.3–3.5 to wymogi uzupełniające lub dodatkowe dotyczące AIS śródlądowego, który różni się od stacji przenośnych AIS klasy A.

Projekt stacji ruchomej AIS śródlądowego musi uwzględniać wyjaśnienia techniczne w zakresie normy dotyczącej śledzenia i namierzania statków.

Moc transmisji musi być domyślnie ustawiona na wysokim poziomie, a ustawienie niskie można stosować tylko wtedy, gdy tak postanowi właściwy organ.

3.3.2. *Treść informacji*

Stacja ruchoma AIS śródlądowego może służyć wyłącznie do przekazu informacji związanych ze śledzeniem i namierzaniem statków oraz z bezpieczeństwem żeglugi.

Treść informacji, o których mowa w pkt 3.3.2.1–3.3.2.5, powinna być wprowadzona w taki sposób, aby można było ją wysłać ze stacji ruchomej AIS śródlądowego bez potrzeby stosowania aplikacji zewnętrznej.

Komunikaty AIS śródlądowego muszą zawierać następujące informacje (pozycje oznaczone symbolem „*” należy traktować inaczej niż w przypadku statków morskich):

3.3.2.1. Informacje statyczne o statku

Informacje statyczne o statku w przypadku statków żeglugi śródlądowej muszą mieć możliwie takie same parametry i taką samą strukturę jak w przypadku stacji ruchomych AIS klasy A. Każde przejście z parametrów śródlądowych do parametrów morskich odbywa się w sposób automatyczny, o ile jest to wykonalne. Nieużywane parametry należy zaznaczyć jako „niedostępne”.

Należy też dodać informacje statyczne charakterystyczne dla statków żeglugi śródlądowej.

Informacje statyczne o statku są nadawane niezależnie przez dany statek lub na żądanie.

Identyfikator użytkownika (MMSI)	we wszystkich komunikatach
Nazwa statku	Komunikat AIS 5
Sygnał wywoławczy statku	Komunikat AIS 5
Numer IMO	Komunikat AIS 5 (niedostępny dla statków żeglugi śródlądowej)
Rodzaj statku/zestawu i ładunku *	Komunikat AIS 5 + komunikat śródlądowy FI 10
Długość całkowita (z dokładnością do decymetra) *	Komunikat AIS 5 + komunikat śródlądowy FI 10
Szerokość całkowita (z dokładnością do decymetra) *	Komunikat AIS 5 + komunikat śródlądowy FI 10
Niepowtarzalny europejski numer identyfikacyjny statku (ENI)	Komunikat śródlądowy FI 10
Punkt odniesienia dla meldowanej pozycji na statku (lokalizacja anteny) *	Komunikat AIS 5

3.3.2.2. Informacje dynamiczne o statku

Informacje dynamiczne o statku w przypadku statków żeglugi śródlądowej muszą mieć możliwie takie same parametry i taką samą strukturę jak w przypadku stacji ruchomych AIS klasy A. Nieużywane parametry należy zaznaczyć jako „niedostępne”.

Należy też dodać informacje dynamiczne charakterystyczne dla statków żeglugi śródlądowej.

Informacje dynamiczne o statku są nadawane niezależnie przez dany statek lub na żądanie.

Pozycja zgodnie ze Światowym Systemem Geodezyjnym z 1984 r. (WGS 84)	Komunikat AIS 1, 2 i 3
Prędkość nad dnem (SOG)	Komunikat AIS 1, 2 i 3
Kurs COG	Komunikat AIS 1, 2 i 3
Kurs rzeczywisty HDG	Komunikat AIS 1, 2 i 3
Prędkość zmiany kursu ROT	Komunikat AIS 1, 2 i 3
Dokładność pozycji (GNSS/DGNSS)	Komunikat AIS 1, 2 i 3
Typ urządzenia do elektronicznego określania pozycji	Komunikat AIS 1, 2 i 3

Status nawigacji	Komunikat AIS 1, 2 i 3
Status niebieskiego znaku *	Komunikat AIS 1, 2 i 3
Jakość danych dot. prędkości	Komunikat śródlądowy FI 10
Jakość danych dot. kursu	Komunikat śródlądowy FI 10
Jakość danych dot. kursu rzeczywistego	Komunikat śródlądowy FI 10

3.3.2.3. Informacje o rejsie

Informacje o rejsie w przypadku statków żeglugi śródlądowej muszą mieć możliwie takie same parametry i taką samą strukturę jak w przypadku stacji ruchomych AIS klasy A. Nieużywane parametry należy zaznaczyć jako „niedostępne".

Należy też podać informacje o rejsie charakterystyczne dla statków żeglugi śródlądowej.

Informacje o rejsie są nadawane niezależnie przez dany statek lub na żądanie.

Miejsce przeznaczenia (kod lokalizacji ISRS)	Komunikat AIS 5
Kategoria niebezpiecznego ładunku	Komunikat AIS 5
ETA	Komunikat AIS 5
Maksymalne bieżące zanurzenie statyczne *	Komunikat AIS 5 + komunikat śródlądowy FI 10
Wskazanie ładunku niebezpiecznego	Komunikat śródlądowy FI 10
Statek z ładunkiem/bez ładunku	Komunikat śródlądowy FI 10

3.3.2.4. Liczba osób na statku

Liczbę osób na statku należy przekazywać albo jako komunikat do wszystkich, albo na żądanie jako komunikat adresowany ze statku do stacji brzegowej, albo w razie wystąpienia zdarzenia.

Liczba członków załogi na statku	Komunikat śródlądowy FI 55
Liczba pasażerów na statku	Komunikat śródlądowy FI 55
Liczba personelu pokładowego na statku	Komunikat śródlądowy FI 55

3.3.2.5. Komunikaty dotyczące bezpieczeństwa

Komunikaty dotyczące bezpieczeństwa (np. wiadomości tekstowe) są przekazywane w razie potrzeby w formie komunikatów do wszystkich lub adresowanych do konkretnej stacji.

Komunikaty zaadresowane dotyczące bezpieczeństwa	Komunikat AIS 12
Komunikaty do wszystkich dotyczące bezpieczeństwa	Komunikat AIS 14

3.3.3. *Częstotliwość przesyłania informacji*

Różne rodzaje informacji w ramach komunikatów AIS śródlądowego są przesyłane w różnych odstępach czasu.

Częstotliwość raportowania informacji dynamicznych można zmieniać między trybem autonomicznym a trybem przypisanym w przypadku statków w ruchu na śródlądowych drogach wodnych. Częstotliwość raportowania można zwiększyć do 2 sekund w trybie przypisanym. Zmiana częstotliwości raportowania powinna być możliwa ze stacji bazowej AIS (za pośrednictwem wiadomości AIS 23 w przypadku zadania grupowego lub komunikatu 16 w przypadku zadania indywidualnego) oraz za pomocą poleceń z zewnętrznych systemów pokładowych, za pośrednictwem interfejsu IEC 61162 określonego w dodatku B.

Informacje statyczne i dotyczące rejsu przesyła się z częstotliwością 6 minut, na żądanie albo w przypadku zmiany informacji.

Stosuje się następujące częstotliwości raportowania:

Informacje statyczne o statku	Co 6 minut, na żądanie lub w przypadku zmiany danych
Informacje dynamiczne o statku	W zależności od statusu nawigacji i trybu pracy statku, w trybie autonomicznym (domyślnym) albo w trybie przypisanym, zob. tabela 3.1.
Informacje o rejsie	Co 6 minut, na żądanie lub w przypadku zmiany danych
Liczba osób na statku:	W razie potrzeby lub na żądanie
Komunikaty dotyczące bezpieczeństwa	W razie potrzeby
Specjalne komunikaty aplikacyjne:	W razie potrzeby (określa odpowiedni organ)

Tabela 3.1

Częstotliwość aktualizacji informacji dynamicznych o statku

Dynamiczne warunki statku	Nominalna częstotliwość meldowania
Statek „zakotwiczony", poruszający się z prędkością nie większą niż 3 węzły	3 minuty (1)
Statek „zakotwiczony", poruszający się z prędkością większą niż 3 węzły	10 sekund (1)
Statek w trybie autonomicznym, poruszający się z prędkością 0–14 węzłów	10 sekund (1)
Statek w trybie autonomicznym, poruszający się z prędkością 0–14 węzłów, kurs zmienny	3 1/3 sekundy (1)
Statek w trybie autonomicznym, poruszający się z prędkością 14–23 węzłów	6 sekund (1)
Statek w trybie autonomicznym, poruszający się z prędkością 14–23 węzłów, kurs zmienny	2 sekundy
Statek w trybie autonomicznym, poruszający się z prędkością większą niż 23 węzły	2 sekundy
Statek w trybie autonomicznym, poruszający się z prędkością większą niż 23 węzły, kurs zmienny	2 sekundy
Statek w trybie przypisania (2)	przypisanie od 2 sekund do 10 sekund

(1) Jeżeli stacja ruchoma działa jako semafor (por. zalecenie ITU-R M.1371, załącznik 2, § 3.1.1.4), częstotliwość meldowania zwiększa się do dwóch sekund (por. zalecenie ITU-R M.1371, załącznik 2, § 3.1.3.3.2).
(2) Zmiana wprowadzana w razie potrzeby przez właściwy organ.

3.3.4. *Platforma technologiczna*

Platformą dla stacji ruchomej AIS śródlądowego jest stacja ruchoma AIS klasy A.

Rozwiązanie techniczne stacji ruchomej AIS śródlądowego opiera się na tych samych normach technicznych, co stacje ruchome AIS klasy A (zalecenie ITU-R M.1371 i norma międzynarodowa IEC 61993-2).

3.3.5. *Kompatybilność ze stacjami ruchomymi AIS klasy A*

Stacje ruchome AIS śródlądowego muszą być zgodne z stacjami ruchomymi AIS klasy A i muszą mieć zdolność odbierania i przetwarzania wszystkich komunikatów AIS (zgodnie z zaleceniem ITU-R M.1371 oraz wyjaśnieniami technicznymi dotyczącymi zalecenia ITU-R M.1371 sporządzonymi przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Służb Oznakowania Nawigacyjnego (IALA)), a także komunikatów określonych w pkt 3.4.

3.3.6. *Niepowtarzalny identyfikator*

Aby zapewnić kompatybilność ze statkami morskimi, morski numer identyfikacyjny (MMSI) należy stosować jako niepowtarzalny identyfikator stacji (identyfikator urządzenia radiowego) w przypadku stacji ruchomych AIS śródlądowego.

3.3.7. *Wymogi dotyczące aplikacji*

Informacje, o których mowa w pkt 3.3.2, muszą być wprowadzane, przechowywane i wyświetlane bezpośrednio w stacji ruchomej AIS śródlądowego.

Stacja ruchoma AIS śródlądowego musi ponadto umożliwiać przechowywanie w pamięci wewnętrznej danych statycznych charakterystycznych dla żeglugi śródlądowej, tak aby przerwy w dostawie prądu nie powodowały ich utraty.

Niezbędna konwersja danych (np. węzły na km/h) z komunikatów AIS śródlądowego w celu wyświetleniu na wyświetlaczu MKD (*Minimum Keyboard Display*) lub podawanie i wyświetlanie na wyświetlaczu MKD informacji dotyczących typów statków żeglugi śródlądowej musi odbywać się w ramach stacji ruchomej AIS śródlądowego.

Specjalne komunikaty aplikacyjne (ASM) należy wprowadzać/wyświetlać przy pomocy aplikacji zewnętrznej, z wyjątkiem komunikatu ASM w ramach AIS śródlądowego DAC = 200 FI = 10 (dane statyczne i dotyczące rejsu statku żeglugi śródlądowej) oraz komunikatu DAC = 200 FI = 55 (liczba osób na statku żeglugi śródlądowej), które są wprowadzane bezpośrednio na stacji ruchomej AIS śródlądowego.

W dodatku B podano zdania dla interfejsu cyfrowego na potrzeby zaprogramowania danych dotyczących żeglugi śródlądowej w transponderze AIS.

Stacja ruchoma AIS śródlądowego musi zapewniać – jako minimum – interfejs zewnętrzny w celu wprowadzania danych DGNSS dotyczących korekty i integralności zgodnie z przepisami określonymi przez Komitet nr 104 ds. DGNSS przy Komisji Radiotechnicznej ds. Usług Morskich.

3.3.8. *Homologacja typu*

Stacja ruchoma AIS śródlądowego podlega homologacji typu pod względem zgodności z niniejszymi specyfikacjami technicznymi.

3.4. **Zmiany protokołu stacji ruchomej AIS śródlądowego**

W związku ze zmianami zalecenia ITU-R M.1371 kilka parametrów pozwala na stosowanie nowych kodów statusu. Nie zakłóca to funkcjonowania systemu AIS, ale może prowadzić do wyświetlania nieznanych kodów statusu przez urządzenia oparte na wcześniejszych wersjach normy.

3.4.1. *Tabela 3.2 Meldunek pozycyjny*

Tabela 3.2

Meldunek pozycyjny

Parametr	Liczba bitów	Opis
Identyfikator komunikatu	6	Identyfikator komunikatu 1, 2 lub 3
Wskaźnik powtórzeń	2	Wzmacniak podaje, ile razy powtórzono komunikat. 0–3; wartość domyślna = 0 3 = więcej nie powtarzać

Parametr	Liczba bitów	Opis
Identyfikator użytkownika (MMSI)	30	Numer MMSI
Status nawigacji	4	0 = w ruchu przy włączonym silniku; 1 = kotwiczenie; 2 = niedowodzony; 3 = ograniczona sterowność; 4 = statek ograniczony przez własne zanurzenie; 5 = cumowanie; 6 = na mieliźnie; 7 = połów ryb; 8 = w ruchu, żaglowiec; 9 = zarezerwowane w celu przyszłej zmiany statusu nawigacji dla jednostek szybkich; 10 = zarezerwowane w celu przyszłej zmiany statusu nawigacji dla ekranoplanów; 11 = statek z napędem holujący za rufą (zastosowanie regionalne) (1) 12 = statek z napędem pchający lub holujący burta w burtę (zastosowanie regionalne) (1) 13 = kod rezerwowy; 14 = AIS-SART (aktywne); 15 = nieokreślone = wartość domyślna (stosowane również w AIS)
Prędkość zmiany kursu ROT w AIS	8	0 do + 126 = zwrot w prawo o 708° lub więcej stopni na minutę 0 do – 126 = zwrot w lewo o 708° lub więcej stopni na minutę Wartości od 0 do 708° na minutę kodowane przez ROTAIS = 4,733 SQRT (ROTsensor) stopni na minutę, przy czym ROTsensor to prędkość zmiany kursu (ROT) na podstawie zewnętrznego wskaźnika prędkości zmiany kursu. ROTAIS zaokrągla się do najbliższej liczby całkowitej + 127 = zwrot w prawo o więcej niż 5° na 30 s (wskaźnik prędkości zmiany kursu nie jest dostępny) – 127 = zwrot w lewo o więcej niż 5° na 30 s (wskaźnik prędkości zmiany kursu nie jest dostępny) – 128 (80 w systemie szesnastkowym) wskazuje brak informacji o zmianie kursu (domyślnie). Dane dotyczące ROT nie powinny pochodzić z informacji o kursie nad dnem (COG).
Prędkość nad dnem	10	Prędkość nad dnem w 1/10 węzłów (0–102,2 węzła) 1 023 = niedostępny; 1 022 = 102,2 węzła lub więcej (2)
Dokładność pozycji	1	Flagę dokładności pozycji (PA) należy określić zgodnie z ITU-R M. 1371. 1 = duża (=< 10 m) 0 = mała (> 10 m) 0 = wartość domyślna
Długość geograficzna	28	Długość w 1/10 000 min (± 180 st., wschodnia = wartość dodatnia (zgodnie z kodem uzupełnień do dwóch), zachodnia = wartość ujemna (zgodnie z kodem uzupełnień do dwóch), 181 (6791AC0 w systemie szesnastkowym) = niedostępna = wartość domyślna
Szerokość geograficzna	27	Szerokość w 1/10 000 min (± 90 st., północna = wartość dodatnia (zgodnie z kodem uzupełnień do dwóch), południowa = wartość ujemna (zgodnie z kodem uzupełnień do dwóch), 91= (3412140 w systemie szesnastkowym) = niedostępna = wartość domyślna
Kurs nad dnem	12	Kurs nad dnem w 1/10 st. (0–3599). 3 600 (E10 w systemie szesnastkowym) = niedostępny = wartość domyślna; 3 601–4 095 nie stosuje się

Parametr	Liczba bitów	Opis
Kurs rzeczywisty	9	Stopnie (0–359) (511 = niedostępny = wartość domyślna)
Znacznik czasu	6	Sekunda UTC w momencie sporządzenia meldunku przez system elektronicznego określania pozycji (EPFS) (0–59, lub 60 – jeśli znacznik czasu jest niedostępny, co stanowi również wartość domyślną, lub 61 – jeśli system określania pozycji działa w trybie ręcznego wprowadzania danych, lub 62 – jeśli system elektronicznego określania pozycji działa w trybie szacunkowym (nawigacja obliczeniowa), lub 63 – jeżeli system ustalania pozycji nie działa).
Wskaźnik manewru specjalnego: niebieski znak	2	Wskazanie, czy ustawiono niebieski znak ([3]) 0 = niedostępny = wartość domyślna; 1 = brak manewru specjalnego = nie ustawiono niebieskiego znaku 2 = manewr specjalny = ustawiono niebieski znak tak, 3 nie stosuje się.
Dodatkowy	3	Nieużywany. Należy ustawić na zero. Zarezerwowany dla przyszłego użytku.
Flaga RAIM	1	Flaga niezależnego monitorowania spójności odbiornika (RAIM) w urządzeniu do elektronicznego określania pozycji; 0 = brak stosowania RAIM = wartość domyślna; 1 = stosowanie RAIM. Flagę RAIM należy określić zgodnie z ITU-R M. 1371.
Stan komunikacji	19	Stan komunikacji należy określić zgodnie z ITU-R M. 1371.
Razem	**168**	**Zajmuje 1 przydział**

([1]) Nie ma zastosowania w Unii do celów niniejszego rozporządzenia.
([2]) Węzły są przeliczane na km/h przez zewnętrzne urządzenia pokładowe.
([3]) Ocenia się tylko wtedy, gdy meldunek pochodzi ze stacji ruchomej AIS śródlądowego oraz jeśli informacja jest podawana automatycznie (bezpośrednie połączenie z przełącznikiem).

3.4.2. *Dane statyczne statku i dane dotyczące rejsu (komunikat 5)*

Tabela 3.3

Meldowanie statycznych i dynamicznych danych statku

Parametr	Liczba bitów	Opis
Identyfikator komunikatu	6	Identyfikator tego komunikatu: 5
Wskaźnik powtórzeń	2	Wzmacniak podaje, ile razy powtórzono komunikat. 0–3; wartość domyślna = 0 3 = więcej nie powtarzać
Identyfikator użytkownika (MMSI)	30	Numer MMSI
Wskaźnik wersji AIS	2	0 = stacja zgodna z zaleceniem ITU-R M. 1371-1; 1 = stacja zgodna z zaleceniem ITU-R M. 1371-3 (lub wersją późniejszą); 2 = stacja zgodna z zaleceniem ITU-R M. 1371-5 (lub wersją późniejszą); 3 = stacja zgodna z przyszłymi wersjami

Parametr	Liczba bitów	Opis
Numer IMO	30	0 = niedostępny = wartość domyślna – nie dotyczy poszukiwawczo-ratowniczych statków powietrznych. 0000000001–0000999999 nie stosuje się 0001000000–0009999999 = ważny numer IMO; 0010000000–1073741823 = oficjalny numer państwa bandery. (1)
Sygnał wywoławczy	42	7 znaków w 6-bitowym kodzie ASCII, „@@@@@@@" = niedostępny = wartość domyślna Jednostka powiązana ze statkiem macierzystym powinna stosować „A", a następnie ostatnie 6 cyfr MMSI statku macierzystego. Takie jednostki stanowią np. statki holowane, łodzie ratownicze, łodzie typu tender, łodzie ratunkowe i tratwy ratunkowe
Nazwa	120	Maksymalnie 20 znaków w 6-bitowym kodzie ASCII, zob.: ITU-R M. 1371; @@@@@@@@@@@@@@@@@@@@ = niedostępna = wartość domyślna. W przypadku poszukiwawczo-ratowniczych statków powietrznych (SAR) należy podać „SAR AIRCRANNNNNN", gdzie NNNNNNN to numer rejestracji statku powietrznego.
Rodzaj statku i ładunku	8	0 = niedostępny lub brak statku = wartość domyślna; 1–99 = zgodnie z definicją w ITU-R M. 1371; (2) 100–199 = zarezerwowany, zastosowanie regionalne; 200–255 = zarezerwowany dla przyszłego użytku Nie dotyczy statków powietrznych SAR
Wymiary całkowite statku/zestawu oraz odniesienie dla pozycji	30	Punkt odniesienia dla meldowanej pozycji; wskazuje również wymiary statku w metrach (zob.: ITU-R M. 1371). W przypadku statków powietrznych SAR właściwe organy mogą zdecydować o stosowaniu tego elementu. W przypadku jego stosowania należy podać maksymalne wymiary jednostki. Wartość domyślna A = B = C = D powinna wynosić „0" (3) (4) (5)
Typ urządzenia do elektronicznego określania pozycji	4	0 = nieokreślone (wartość domyślna), 1 = GPS, 2 = GLONASS, 3 = połączony GPS/GLONASS, 4 = Loran-C, 5 = Chayka, 6 = zintegrowany system nawigacyjny, 7 = zmierzony, 8 = Galileo 9–14 = nie stosuje się 15 = GNSS wewnętrzny
ETA	20	ETA; MMDDHHMM UTC Bity 19–16 miesiąc; 1–12; 0 = niedostępny = wartość domyślna; Bity 15–11: dzień; 1–31; 0 = niedostępny = wartość domyślna; Bity 10–6: godzina; 0–23; 24 = niedostępny = wartość domyślna; Bity 5–0: minuta; 0–59; 60 = niedostępny = wartość domyślna; W przypadku statków powietrznych SAR właściwe organy mogą zdecydować o stosowaniu tego elementu.

Parametr	Liczba bitów	Opis
Maksymalne bieżące zanurzenie statyczne	8	W 1/10 m, 255 = zanurzenie 25,5 m lub większe, 0 = niedostępny = wartość domyślna (6)
Miejsce przeznaczenia	120	Maksymalnie 20 znaków w 6-bitowym kodzie ASCII; @@@@@@@@@@@@@@@@@@@@ = niedostępny. (7)
Urządzenie terminala danych (DTE)	1	Terminal danych gotowy (0 = dostępny, 1 = niedostępny = wartość domyślna)
Dodatkowy	1	Dodatkowy. Nieużywany. Należy ustawić na zero. Zarezerwowany dla przyszłego użytku.
Razem	**424**	**Zajmuje 2 przydziały.**

(1) Należy ustawić na 0 dla statków żeglugi śródlądowej.
(2) W przypadku żeglugi śródlądowej wybiera się najbliższy odpowiednik (zob. dodatek C).
(3) Największe wymiary konwoju wpisane w prostokąt.
(4) Z dokładnością do decymetra, zaokrąglone w górę.
(5) Punkt odniesienia otrzymuje się ze zdania dla interfejsu SSD, po wybraniu „identyfikatora źródła". Punkty odniesienia dla pozycji z identyfikatorem źródła AI należy przechowywać jako informacje wewnętrzne. Inne identyfikatory źródła muszą prowadzić do informacji o punktach odniesienia w przypadku zewnętrznego punktu odniesienia.
(6) Z dokładnością do centymetra, zaokrąglone w górę.
(7) Stosuje się kody lokalizacji ISRS w ramach wskaźnika RIS, na podstawie europejskiego systemu zarządzania danymi referencyjnymi (ERDMS) prowadzonego przez Komisję Europejską.

Rys. 3.1

Punkt odniesienia dla meldowanej pozycji i wymiarów całkowitych statku/zestawu

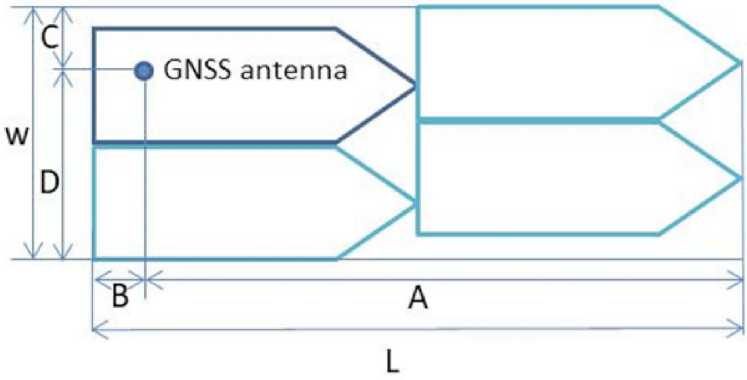

	Liczba bitów	Pola bitowe	Odległość (m)	
A	9	Bit 21 – bit 29	0–511 511 = 511 m lub więcej	Punkt odniesienia dla meldowanej pozycji
B	9	Bit 12 – bit 20	0–511 511 = 511 m lub więcej	
C	6	Bit 6 – bit 11	0–63 63 = 63 m lub więcej	
D	6	Bit 0 – bit 5	0–63 63 = 63 m lub więcej	

	Liczba bitów	Pola bitowe	Odległość (m)	
L = A + B	Określone w komunikacie śródlądowym FI 10			Wymiary całkowite stosowane w stacji ruchomej AIS śródlądowego
W = C + D				

Wymiary zgodnie z kierunkiem nadawanych informacji o kursie (dziób).
Punkt odniesienia meldowanej pozycji nie jest dostępny, ale dostępne są wymiary statku/zestawu: A = C = 0 oraz B ≠ 0 oraz D ≠ 0.
Ani punkt odniesienia meldowanej pozycji, ani wymiary statku/zestawu nie są dostępne: A = B = C = D = 0 (= wartość domyślna).
Dla zastosowania w tabeli komunikatu: A = najważniejsze pole. D = najmniej ważne pole

3.4.3. *Zadanie grupowe (komunikat 23)*

Zadanie grupowe należy adresować do stacji ruchomych AIS śródlądowego za pomocą komunikatu 23 przy użyciu rodzaju stacji „6 = śródlądowe drogi wodne".

3.5. **Komunikaty AIS śródlądowego**

3.5.1. *Dodatkowe komunikaty AIS śródlądowego*

W związku z potrzebami w zakresie informacji określono specjalne komunikaty AIS śródlądowego. Oprócz informacji, które są wprowadzone bezpośrednio w stacji AIS śródlądowego, stacja ruchoma AIS śródlądowego może przekazywać dodatkowe informacje w formie specjalnych komunikatów aplikacyjnych (ASM). Treść tych informacji jest zwykle przetwarzana przez aplikację zewnętrzną, taką jak ECDIS śródlądowy.

Za stosowanie ASM w AIS śródlądowym odpowiada komisja rzeczna lub właściwe organy.

3.5.2. *Identyfikator aplikacji dla specjalnych komunikatów aplikacyjnych w AIS śródlądowym*

Na specjalne komunikaty aplikacyjne składają się: dane typowe dla stacji ruchomej AIS klasy A zgodnie z zaleceniem ITU-R M.1371 (identyfikator komunikatu, wskaźnik powtórzeń, identyfikator źródła, identyfikator miejsca przeznaczenia), identyfikator aplikacji (AI = DAC + FI) oraz treść komunikatu (różna długość, do określonej górnej granicy).

Szesnastobitowy identyfikator aplikacji (AI = DAC + FI) składa się z następujących elementów:

a) dziesięciobitowego kodu strefy (DAC): międzynarodowego (DAC = 1) lub regionalnego (DAC > 1);

b) sześciobitowego identyfikatora funkcji (FI), który umożliwia sporządzanie 64 niepowtarzalnych specjalnych komunikatów aplikacyjnych.

W przypadku zharmonizowanych europejskich specjalnych komunikatów aplikacyjnych nadawanych w systemie AIS śródlądowym stosuje się kod DAC „200".

Dodatkowo krajowy (regionalny) DAC może być stosowany w lokalnych komunikatach ASM, np. w testach pilotażowych. Mimo to zdecydowanie zaleca się, aby nie stosować regionalnych komunikatów ASM.

3.5.3. *Treść informacji w specjalnych komunikatach aplikacyjnych*

Śródlądowe komunikaty AIS ASM DAC = 200 FI = 10 (dane statyczne statku i dane dotyczące rejsu w żegludze śródlądowej) oraz DAC = 200 FI = 55 (liczba osób na statku żeglugi śródlądowej) są wprowadzone bezpośrednio w stacji ruchomej AIS śródlądowego(zob. pkt 3.5.3.1 oraz 3.5.3.2).

3.5.3.1. Dane statyczne statku i dane dotyczące rejsu w żegludze śródlądowej (specjalny komunikat śródlądowy FI 10)

Z tego komunikatu korzystają wyłącznie statki żeglugi śródlądowej, by nadawać dane statyczne statku i dane dotyczące rejsu w uzupełnieniu komunikatu 5. Komunikat ten należy przesyłać niezwłocznie (z punktu widzenia AIS) razem z komunikatem binarnym 8, po nadaniu komunikatu 5.

Tabela 3.4

Meldowanie danych statku żeglugi śródlądowej

	Parametr	Liczba bitów	Opis
	Identyfikator komunikatu	6	Identyfikator tego komunikatu: 8 zawsze 8
	Wskaźnik powtórzeń	2	Wzmacniak podaje, ile razy powtórzono komunikat. 0–3; wartość domyślna = 0 3 = więcej nie powtarzać
	Identyfikator źródła	30	Numer MMSI
	Dodatkowy	2	Nie stosuje się. Należy ustawić na zero. Zarezerwowany dla przyszłego użytku.
Dane binarne	Identyfikator aplikacji	16	DAC = 200, FI = 10
	Niepowtarzalny europejski numer identyfikacyjny statku (ENI)	48	8 znaków w 6-bitowym kodzie ASCII 00000000 = nie przypisano ENI = wartość domyślna;
	Długość statku/zestawu	13	1–8 000 (pozostałych nie stosuje się) długość statku/zestawu w 1/10 m, 0 = wartość domyślna;
	Szerokość statku/zestawu	10	1–1 000 (pozostałych nie stosuje się) długość statku/zestawu w 1/10 m; 0 = wartość domyślna
	Rodzaj statku i zestawu	14	Numer rodzaju statku i zestawu zgodnie z *dodatkiem C* 0 = niedostępny = wartość domyślna
	Wskazanie ładunku niebezpiecznego	3	Liczba niebieskich stożków/świateł 0–3; 4 = flaga B, 5 = wartość domyślna = nieznana
	Maksymalne bieżące zanurzenie statyczne	11	1–2 000 (pozostałych nie stosuje się) zanurzenie w 1/100 m, 0 = wartość domyślna = nieznane
	Statek z ładunkiem/bez ładunku	2	1 = z ładunkiem, 2 = bez ładunku, 0 = niedostępny/wartość domyślna, 3 nie stosuje się
	Jakość danych dot. prędkości	1	1 = wysoka, 0 = niska/GNSS = wartość domyślna (*)
	Jakość danych dot. kursu	1	1 = wysoka, 0 = niska/GNSS = wartość domyślna (*)
	Jakość danych dot. kursu rzeczywistego	1	1 = wysoka, 0 = niska = wartość domyślna (*)
	Dodatkowy	8	Nie stosuje się. Należy ustawić na zero. Zarezerwowany dla przyszłego użytku.
	Razem	**168**	**Zajmuje 1 przydział**

(*) Należy ustawić na 0, jeśli do transpondera nie jest podłączony żaden homologowany czujnik (np. gyro).

3.5.3.2. Liczba osób na statku (specjalny komunikat śródlądowy FI 55)

Komunikat ten nadają wyłącznie statki żeglugi śródlądowej, by podać liczbę osób (pasażerów, załogi, personelu pokładowego) na statku. Komunikat przesyłany jest wraz z komunikatem binarnym 6, najlepiej w razie zajścia zdarzenia lub na żądanie za pomocą binarnego komunikatu funkcyjnego międzynarodowego identyfikatora aplikacji 2.

Tabela 3.5

Meldowanie liczby osób na statku

	Parametr	Liczba bitów	Opis
	Identyfikator komunikatu	6	Identyfikator tego komunikatu: 6 zawsze 6
	Wskaźnik powtórzeń	2	Wzmacniak podaje, ile razy powtórzono komunikat. 0–3; wartość domyślna = 0 3 = więcej nie powtarzać
	Identyfikator źródła	30	Numer MMSI stacji źródłowej
	Numer porządkowy	2	0–3
	Identyfikator miejsca przeznaczenia	30	Numer MMSI stacji przeznaczenia
	Flaga retransmisji	1	Flagę retransmisji należy ustawić przy retransmisji: 0 = brak retransmisji = wartość domyślna; 1 = retransmisja.
	Dodatkowy	1	Nie stosuje się. Należy ustawić na zero. Zarezerwowany dla przyszłego użytku.
Dane binarne	Identyfikator aplikacji	16	DAC = 200, FI = 55
Dane binarne	Liczba członków załogi na statku	8	0–254 członków załogi, 255 = nieznana = wartość domyślna
Dane binarne	Liczba pasażerów na statku	13	0–8 190 pasażerów, 8 191 = nieznana = wartość domyślna
Dane binarne	Liczba personelu pokładowego na statku	8	0–254 osoby personelu pokładowego, 255 = nieznana = wartość domyślna
Dane binarne	Dodatkowy	51	Nie stosuje się. Należy ustawić na zero. Zarezerwowany dla przyszłego użytku.
	Razem	**168**	**Zajmuje 1 przydział**

4. INNE STACJE RUCHOME AIS NA ŚRÓDLĄDOWYCH DROGACH WODNYCH

4.1. **Wprowadzenie**

Statki, które nie muszą posiadać stacji ruchomych AIS śródlądowego, mogą stosować inne stacje ruchome AIS. Można stosować następujące stacje ruchome:

a) stacja ruchoma AIS klasy A zgodnie z art. 35 ust. 2 i 3 dyrektywy Komisji 2014/90/UE ([6]);

b) stacja ruchoma AIS klasy B zgodnie z pkt 4.2.

Stosowanie takich stacji na śródlądowych drogach wodnych jest uzależnione od decyzji właściwego organu odpowiedzialnego za żeglugę na tym obszarze.

Jeżeli takie stacje stosuje się dobrowolnie, kapitan musi stale aktualizować ręcznie wprowadzane dane AIS. W systemie AIS nie wolno nadawać nieprawidłowych danych.

([6]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylająca dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 146).

4.2. **Wymogi ogólne dla stacji ruchomych AIS klasy B na śródlądowych drogach wodnych**

Funkcje AIS klasy B są ograniczone w porównaniu ze stacjami ruchomymi AIS śródlądowego. Komunikaty wysyłane przez stację ruchomą AIS klasy B mają niższy priorytet w stosunku do transmisji ze stacji ruchomych AIS śródlądowego.

Oprócz wymogów wynikających z innych aktów prawnych Unii, w szczególności dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/5/WE ([7]) i decyzji Komisji 2005/53/WE ([8]), stacje ruchome AIS klasy B zainstalowane na statkach pływających po unijnych śródlądowych drogach wodnych muszą spełniać wymogi określone w:

a) zaleceniu ITU-R M. 1371;

b) normie międzynarodowej IEC 62287 (obejmuje to również zarządzanie kanałami DSC).

Uwaga: do obowiązków właściwego organu odpowiedzialnego za nawigację w tym obszarze należy upewnienie się, że stacje ruchome AIS klasy B są zgodne z normami i wymogami wymienionymi w akapicie drugim, przed wydaniem licencji dla stacji pokładowej i przydzieleniem morskiego numeru identyfikacyjnego (MMSI), na przykład poprzez homologację odpowiednich stacji ruchomych AIS klasy B.

5. POMOCE NAWIGACYJNE AIS W ŻEGLUDZE ŚRÓDLĄDOWEJ

5.1. **Wprowadzenie**

Pomoc nawigacyjna (w skrócie „AtoN" z ang. *Aids to Navigation*) to oznakowanie pomagające w żegludze. Takie pomoce obejmują latarnie morskie, pławy, sygnały mgłowe i pławy dzienne. Wykaz rodzajów pomocy nawigacyjnych zamieszczono w tabeli 5.2.

Technologia AIS umożliwia dynamiczne przekazywanie informacji o pomocach nawigacyjnych.

Na potrzeby żeglugi śródlądowej należy rozszerzyć meldunek AIS morskiego dotyczący pomocy nawigacyjnych (komunikat 21), aby uwzględnić specyfikę śródlądowego systemu oznakowania.

Meldunek AIS morskiego dotyczący pomocy nawigacyjnych opiera się na systemie oznakowania IALA. W przypadku żeglugi śródlądowej meldunek AIS morskiego dotyczący pomocy nawigacyjnych musi być zgodny z europejskim systemem śródlądowym pomocy nawigacyjnych, opisanym w pkt 5.

W meldunku AIS dotyczącym pomocy nawigacyjnych przekazuje się pozycję i znaczenie pomocy nawigacyjnych oraz informacje, czy dana pława znajduje się w odpowiednim miejscu (na pozycji) lub nie (poza pozycją).

5.2. **Stosowanie komunikatu 21: meldowanie pomocy nawigacyjnych**

Na śródlądowych drogach wodnych stosuje się meldunek AIS dotyczący pomocy nawigacyjnych (komunikat 21), jak określono w zaleceniu ITU-R M.1371. Dodatkowe europejskie rodzaje pomocy nawigacyjnych w żegludze śródlądowej są kodowane przy użyciu bitów „Status pomocy nawigacyjnych".

Tabela 5.1

Meldunek AIS dotyczący pomocy nawigacyjnych

Parametr	Liczba bitów	Opis
Identyfikator komunikatu	6	Identyfikator tego komunikatu: 21
Wskaźnik powtórzeń	2	Wzmacniak podaje, ile razy powtórzono komunikat. 0–3; wartość domyślna = 0 3 = więcej nie powtarzać

([7]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10).

([8]) Decyzja Komisji 2005/53/WE z dnia 25 stycznia 2005 r. w sprawie stosowania art. 3 ust. 3 lit. e) dyrektywy 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady do urządzeń radiowych, które są przeznaczone do udziału w systemie automatycznego rozpoznawania statków (AIS) (Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 14).

Parametr	Liczba bitów	Opis
Identyfikator	30	Numer MMSI (zob. art. 19 Regulaminu Radiokomunikacyjnego ITU i zalecenie ITU-R M.585)
Rodzaj pomocy nawigacyjnej	5	0 = niedostępny = wartość domyślna; odnieść się do odpowiedniej definicji ustanowionej przez IALA; zob. Figure 5-1 ([1])
Nazwa pomocy nawigacyjnej	120	Maksymalnie 20 znaków w 6-bitowym kodzie ASCII, zgodnie z tabelą 47 „@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@” = niedostępna = wartość domyślna. Nazwę pomocy nawigacyjnej można rozszerzyć o parametr „Rozszerzenie nazwy pomocy nawigacyjnej” podany poniżej
Dokładność pozycji (PA)	1	1 = duża (≤ 10 m) 0 = mała (> 10 m) 0 = domyślna; flaga PA powinna zostać określona zgodnie z tabelą w zaleceniu ITU-R M.1371 „Determination of position accuracy information” (Określenie dokładności informacji o pozycji)
Długość geograficzna	28	Długość geograficzna w 1/10 000 min pozycji pomocy nawigacyjnej (± 180°, wschodnia = wartość dodatnia, zachodnia = wartość ujemna 181 = (6791AC0h) = niedostępna = wartość domyślna)
Szerokość geograficzna	27	Szerokość geograficzna w 1/10 000 min pozycji pomocy nawigacyjnej (± 90 °, północna = wartość dodatnia, południowa = wartość ujemna 91 = (3412140h) = niedostępna = wartość domyślna)
Wymiary/punkt odniesienia dla pozycji	30	Punkt odniesienia dla meldowanej pozycji; wskazuje również wymiary pomocy nawigacyjnej (m) (zob. rysunek 5-1), w stosownych przypadkach ([2])
Typ urządzenia do elektronicznego określania pozycji	4	0 = nieokreślone (wartość domyślna), 1 = GPS 2 = GLONASS 3 = połączony GPS/GLONASS 4 = Loran-C 5 = Chayka 6 = zintegrowany system nawigacyjny 7 = zmierzony. W przypadku stacjonarnej pomocy nawigacyjnej oraz wirtualnej pomocy nawigacyjnej należy stosować pozycję na mapie. Dokładna pozycja zwiększa funkcję pomocy nawigacyjnej jako celu referencyjnego dla radaru. 8 = Galileo 9–14 = nie stosuje się 15 = GNSS wewnętrzny
Znacznik czasu	6	Sekunda UTC w momencie sporządzenia meldunku przez EPFS (0–59, lub 60 – jeśli znacznik czasu jest niedostępny, co stanowi również wartość domyślną, lub 61 – jeśli system określania pozycji działa w trybie ręcznego wprowadzanie danych, lub 62 – jeśli system elektronicznego określania pozycji działa w trybie szacunkowym (nawigacja obliczeniowa), lub 63 – jeżeli system ustalania pozycji nie działa).

Parametr	Liczba bitów	Opis
Wskaźnik „poza pozycją”	1	Wyłącznie w przypadku pływających pomocy nawigacyjnych: 0 = na pozycji; 1 = poza pozycją; Uwaga 1 – Ta flaga jest uznana za ważną przez stację odbiorczą tylko wtedy, gdy chodzi o pływającą pomoc nawigacyjną, a znacznik czasu jest równy 59 lub mniej. W przypadku pływających pomocy nawigacyjnych parametry strefy strzeżenia należy ustalić przy instalacji.
Status pomocy nawigacyjnej	8	Zarezerwowane dla wskazania statusu pomocy nawigacyjnej 00000000 = wartość domyślna ([3])
Flaga RAIM	1	Flaga niezależnego monitorowania spójności odbiornika (RAIM) w urządzeniu do elektronicznego określania pozycji; 0 = brak stosowania RAIM = wartość domyślna; 1 = stosowanie RAIM; zob. tabela w zaleceniu ITU-R M.1371 „Determination of position accuracy information” (Określenie dokładności informacji o pozycji).
Flaga wirtualnej pomocy nawigacyjnej	1	0 = wartość domyślna = fizyczna pomoc nawigacyjna we wskazanej pozycji; 1 = wirtualna pomoc nawigacyjna, brak formy fizycznej ([4])
Flaga trybu przypisania	1	0 = stacja działająca w trybie autonomicznym i ciągłym = wartość domyślna; 1 = stacja działająca w trybie przypisania
Dodatkowy	1	Dodatkowy. Nieużywany. Należy ustawić na zero. Zarezerwowany dla przyszłego użytku.
Rozszerzenie nazwy pomocy nawigacyjnej	0, 6, 12, 18, 24, 30, 36, ... 84	Ten parametr, składający się z maksymalnie 14 znaków dodatkowych w 6-bitowym kodzie ASCII w odniesieniu do dwuprzydziałowego komunikatu, może być łączony z parametrem „Nazwa pomocy nawigacyjnej” na końcu tego parametru, jeżeli nazwa pomocy nawigacyjnej liczy więcej niż 20 znaków. Parametr ten należy pominąć, jeżeli nazwa pomocy nawigacyjnej liczy maksymalnie 20 znaków. Należy nadać jedynie wymaganą liczbę znaków, tj. nie należy stosować znaków @.
Dodatkowy	0, 2, 4 lub 6	Dodatkowy. Stosuje się tylko wtedy, gdy stosuje się parametr „Rozszerzenie nazwy pomocy nawigacyjnej”. Należy ustawić na zero. Liczbę dodatkowych bitów należy dostosować w celu zachowania limitów bajtów.
Razem	**272–360**	**Zajmuje 2 przydziały.**

([1]) W przypadku przekazywania kodu rodzaju śródlądowej pomocy nawigacyjnej pole to (rodzaj pomocy nawigacyjnej) należy ustawić na 0 = nie określono

([2]) Jeżeli w przypadku pomocy nawigacyjnej stosuje się Figure 5-1, należy przestrzegać następujących zasad:
- — w przypadku stacjonarnej pomocy nawigacyjnej, wirtualnej pomocy nawigacyjnej oraz struktur na morzu, kierunek ustanowiony przez wymiar A powinien wskazywać północ geograficzną.
- — W przypadku pomocy pływających o wymiarach większych niż 2 m x 2 m wymiary pomocy nawigacyjnej zawsze podaje się w przybliżeniu do okręgu, tj. w następujący sposób: A = B = C = D ≠ 0. (Wynika to z faktu, że nie przekazuje się kierunku pływającej pomocy nawigacyjnej. Punkt odniesienia dla meldowanej pozycji znajduje się w środku okręgu.)
- — A = B = C = D = 1 wskazuje obiekty (stacjonarne lub pływające), mierzące najwyżej 2 m x 2 m (punkt odniesienia dla meldowanej pozycji znajduje się w środku okręgu).
- — Pływające konstrukcje na morzu, które nie są umocowane na stałe, takie jak platformy, oznacza się kodem 31 z *tabeli 5.2*. W przypadku tych struktur parametr „Wymiary/punkt odniesienia dla pozycji” jest zgodny z uwagą 1 powyżej. W przypadku stacjonarnych struktur na morzu (kod 3 z *tabeli 5.2*) parametr „Wymiary/punkt odniesienia dla pozycji” jest zgodny z uwagą 1 powyżej. W związku z tym wymiary wszystkich pomocy nawigacyjnych i struktur na morzu ustala się w ten sam sposób, a wymiary faktyczne są zawarte w komunikacie 21.

([3]) W przypadku meldunku AIS dotyczącego śródlądowych pomocy nawigacyjnych należy stosować to pole, by wskazać rodzaj śródlądowej pomocy nawigacyjnej przy użyciu wywołania 001

([4]) W przypadku przekazywania informacji o wirtualnej pomocy nawigacyjnej, tj. wirtualnej pomocy nawigacyjnej/pomocy nawigacyjnej typu „pseudo”, flagę ustawia się na jeden (1), a wymiary określa się jako A = B = C = D = 0 (wartość domyślna). Ma to również miejsce w przypadku przekazywania informacji dotyczących punktu odniesienia.

Rys. 5-1

Punkt odniesienia dla meldowanej pozycji morskiej pomocy nawigacyjnej lub wymiarów pomocy nawigacyjnej

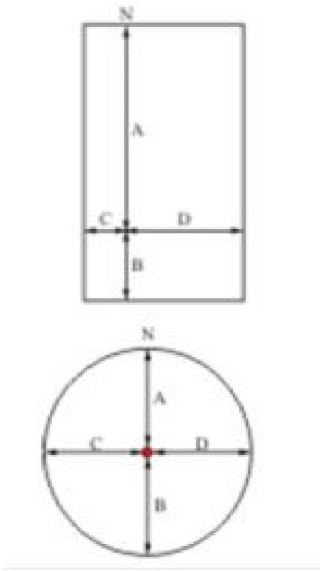

	Liczba bitów	Pola bitowe	Odległość (m)
A	9	Bit 21 – bit 29	0–511 511 = 511 m lub więcej
B	9	Bit 12 – bit 20	0–511 511 = 511 m lub więcej
C	6	Bit 6 – bit 11	0–63 63 = 63 m lub więcej
D	6	Bit 0 – bit 5	0–63 63 = 63 m lub więcej

Jeżeli rodzaj pomocy nawigacyjnej, który ma być przesłany, jest objęty istniejącymi rodzajami pomocy nawigacyjnych IALA (zgodnie z *tabelą 5.2*), nie ma potrzeby wprowadzania żadnych zmian.

Tabela 5.2

Rodzaje pomocy nawigacyjnych

Kod		Definicja
	0	Wartość domyślna, nieokreślony rodzaj pomocy nawigacyjnej
	1	Punkt odniesienia
	2	RACON
	3	Stacjonarne struktury na morzu, np. platformy wiertnicze, farmy wiatrowe. (UWAGA 1 – Kod powinien określać przeszkodę wyposażoną w stację AIS dla pomocy nawigacyjnej)
	4	Tymczasowa pława wrakowa
Stacjonarna pomoc nawigacyjna	5	Światło, bez sektorów
	6	Światło, z sektorami
	7	Przednie światło nabieżnika
	8	Tylne światło nabieżnika
	9	Pława kardynalna północna
	10	Pława kardynalna wschodnia
	11	Pława kardynalna południowa

Kod		Definicja
	12	Pława kardynalna zachodnia
	13	Pława, lewa strona toru wodnego
	14	Pława, prawa strona toru wodnego
	15	Pława, główny tor odchodzi w lewo
	16	Pława, główny tor odchodzi w prawo
	17	Pława, odosobnione niebezpieczeństwo
	18	Pława, bezpieczna woda
	19	Pława, znak specjalny
Pływająca pomoc nawigacyjna	20	Znak kardynalny N
	21	Znak kardynalny E
	22	Znak kardynalny S
	23	Znak kardynalny W
	24	Oznakowanie lewej strony toru wodnego
	25	Oznakowanie prawej strony toru wodnego
	26	Główny tor odchodzi w lewo
	27	Główny tor odchodzi w prawo
	28	Odosobnione niebezpieczeństwo
	29	Bezpieczna woda
	30	Znak specjalny
	31	Statek lekki/LANBY/platformy

UWAGA 1 – Ww. rodzaje pomocy nawigacyjnych są oparte, w stosownych przypadkach, na systemie oznakowania morskiego IALA.
UWAGA 2 – Istnieje możliwość pomyłki przy rozstrzyganiu, czy pomoc jest oświetlona czy nieoświetlona. Właściwe organy mogą podjąć decyzję o stosowaniu regionalnej/lokalnej sekcji komunikatu do podawania tej informacji.

5.3. **Rozszerzenie komunikatu 21 o rodzaj śródlądowej pomocy nawigacyjnej**

Pole parametru „Status pomocy nawigacyjnej" stosuje się do rozszerzenia komunikatu 21 o rodzaj śródlądowej pomocy nawigacyjnej.

Pole parametru „Status pomocy nawigacyjnej" obejmuje osiem tzw. stron, przy czym identyfikator strony 0 to: 0 = wartość domyślna, identyfikatory stron 1–3 przeznaczono do użytku regionalnego, a identyfikatory stron 4–7 przeznaczono do użytku międzynarodowego. Pierwsze trzy bity statusu pomocy nawigacyjnej określają identyfikator strony, a pozostałe 5 bitów zawiera informacje strony.

Region, w którym stosuje się identyfikator strony 1–3, określają morskie cyfry identyfikujące w ramach numeru MMSI stacji nadawczej AIS pomocy nawigacyjnej. Tym samym kodowanie bitów 5 bitów informacyjnych w polu statusu pomocy nawigacyjnej ma zastosowanie wyłącznie w tym konkretnym regionie.

Jeżeli chodzi o unijne śródlądowe drogi wodne, identyfikator strony 1 w polu statusu pomocy nawigacyjnej zawiera wykaz rodzajów stosowanych śródlądowych pomocy nawigacyjnych.

W celu określenia rodzaju śródlądowej pomocy nawigacyjnej w komunikacie 21 należy wykonać dwie czynności. Najpierw należy ustawić parametr „Rodzaj pomocy nawigacyjnej" w komunikacie 21 na „0 = Wartość domyślna, nieokreślony rodzaj pomocy nawigacyjnej". Następnie parametr „Status pomocy nawigacyjnej" należy ustawić na identyfikator strony 1 i odpowiedni kod rodzaju śródlądowej pomocy nawigacyjnej, w następujący sposób:

Kom. 21 – Status pomocy nawigacyjnej:

Dodatek A

SKRÓTOWCE

AI	identyfikator aplikacji (*Application Identifier*)
AIS	system automatycznej identyfikacji
ADN	Umowa europejska dotycząca międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych
ASCII	American Standard Code for Information Interchange (amerykański standardowy kod wymiany informacji)
ASM	specjalny komunikat aplikacyjny
AtoN	pomoce nawigacyjne (*Aids to Navigation*)
DAC	kod strefy (*Designated Area Code*)
DGNSS	techniki różnicowe GNSS (*Differential GNSS*)
FI	identyfikator funkcyjny (*Functional Identifier*)
GLONASS	(Rosyjski) globalny system nawigacji satelitarnej [*(Russian) Global Navigation Satellite System*]
GNSS	globalny system nawigacji satelitarnej
GPS	globalny system pozycjonowania
HDG	kurs rzeczywisty
IAI	międzynarodowy identyfikator aplikacji (*International Application Identifier*)
ID	identyfikator
ITU	Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny
MMSI	morski numer identyfikacyjny, o którym mowa w zaleceniu ITU-R M585
ROT	prędkość zmiany kursu
SO/CS klasy B	stacje ruchome klasy B wykorzystujące albo techniki wielodostępu z podziałem czasowym przez wykrywanie nośnej (CAFDMA) („CO”), albo techniki samoorganizującego się wielodostępu z podziałem czasowym (SOTDMA) („SO”)
SOLAS	Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu
SQRT	pierwiastek kwadratowy (*square root*)
UTC	uniwersalny czas koordynowany (*Universal Time Coordinated*)
VHF	wysoka częstotliwość (*Very High Frequency*)
VTS	system kontroli ruchu statków (*Vessel Traffic Services*)

Dodatek B

ZDANIA DLA INTERFEJSU CYFROWEGO W SYSTEMIE AIS ŚRÓDLĄDOWYM

B.1 **Wprowadzanie danych**

Seryjny interfejs cyfrowy w systemie AIS jest wspomagany poprzez istniejące zdania dla normy IEC 61162. Szczegółowy opis zdań dla interfejsu cyfrowego znajduje się w normie IEC 61162.

Ponadto na potrzeby stacji ruchomej AIS śródlądowego określono następujące zdania dla interfejsu cyfrowego.

B.2 **Dane statyczne statku żeglugi śródlądowej**

Zdanie to stosuje się do zmiany ustawień, które nie są objęte SSD i VSD.

USDPIWWSSD,cccccccc,xxxx,x.x,x.x,x,x,x,x.x,x.x,x.x,x.x*hh<CR><LF>

pole 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

Pole	Format	Opis
1	cccccccc	numer ENI
2	xxxx	rodzaj statku żeglugi śródlądowej zgodnie z dodatkiem C
3	x.x	długość statku 0–800,0 m
4	x.x	szerokość statku 0–100,0 m
5	x	jakość danych o prędkości 1 = wysoka lub 0 = niska
6	x	jakość danych o kursie 1 = wysoka lub 0 = niska
7	x	jakość danych o kursie rzeczywistym 1 = wysoka lub 0 = niska
8	x.x	wartość B dla wewnętrznej pozycji odniesienia (odległość od punktu odniesienia do rufy)
9	x.x	wartość C dla wewnętrznej pozycji odniesienia (odległość od punktu odniesienia do lewej burty)
10	x.x	wartość B dla zewnętrznej pozycji odniesienia (odległość od punktu odniesienia do rufy)
11	x.x	wartość C dla zewnętrznej pozycji odniesienia (odległość od punktu odniesienia do lewej burty)

B.3 **Dane dotyczące rejsu**

Poniższe zdanie służy do wprowadzania danych dotyczących rejsu do stacji ruchomej AIS śródlądowego. W celu ustawienia tych danych stosuje się zdanie USDPIWWIVD o następującej treści:

USDPIWWIVD,x,x,x,x.x,x.x,x,xxx,xxxx,xxx,x.x,x.x,x.x,x.x*hh<CR><LF>

pole 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

Pole	Format	Opis
1	x	zob. zalecenie ITU-R M.1371 Komunikat 23: ustawienia częstotliwości nadawania, ustawienie domyślne: 0
2	x	liczba niebieskich stożków 0–3, 4 = flaga B, 5 = wartość domyślna = nieznana
3	x	0 = niedostępna = wartość domyślna, 1 = załadowany, 2 = niezaładowany, pozostałych nie stosuje się

Pole	Format	Opis
4	x.x	zanurzenie statyczne statku 0–20,00 m, 0 = nieznane = wartość domyślna, pozostałych nie stosuje się
5	x.x	zanurzenie statku 0–40,00 m, 0 = nieznane = wartość domyślna, pozostałych nie stosuje się
6	x	liczba holowników 0–6, 7 = nieznana = wartość domyślna, pozostałych nie stosuje się
7	xxx	liczba członków załogi na statku 0–254, 255 = nieznana = wartość domyślna, pozostałych nie stosuje się
8	xxxx	liczba pasażerów na statku 0–8 190, 8 191 = nieznana = wartość domyślna, pozostałych nie stosuje się
9	xxx	liczba personelu pokładowego na statku 0–254, 255 = nieznana = wartość domyślna, pozostałych nie stosuje się
10	x.x	długość zestawu do dziobu (metry.decymetry = wynik w decymetrach)
11	x.x	długość zestawu do rufy (metry.decymetry = wynik w decymetrach)
12	x.x	długość zestawu do lewej burty (metry.decymetry = wynik w decymetrach)
13	x.x	długość zestawu do prawej burty (metry.decymetry = wynik w decymetrach)

W przypadku pól zerowych nie zmienia się odpowiedniego ustawienia konfiguracji.

Dodatek C

RODZAJE STATKÓW I ZESTAWÓW W ŻEGLUDZE ŚRÓDLĄDOWEJ

Niniejsza tabela korelacji opiera się na wyciągu z „Kodów rodzajów środków transportu" zgodnie z zaleceniem EKG ONZ nr 28 oraz na rodzajach statków morskich określonych w zaleceniu ITU-R M.1371 „Charakterystyka techniczna automatycznego systemu identyfikacji stosującego wielokrotny dostęp z podziałem czasu w paśmie VHF w morskiej służbie ruchomej".

Rodzaj statku i zestawu		Rodzaj statku morskiego	
Kod	Nazwa statku	1. cyfra	2. cyfra
8000	Statek nieznanego typu	9	9
8010	Frachtowiec z napędem silnikowym	7	9
8020	Zbiornikowiec z napędem silnikowym	8	9
8021	Zbiornikowiec z napędem silnikowym, ładunki płynne, typ N	8	0
8022	Zbiornikowiec z napędem silnikowym, ładunki płynne, typ C	8	0
8023	Zbiornikowiec z napędem silnikowym, do przewożenia ładunku suchego w taki sam sposób jak ładunku płynnego (np. cement)	8	9
8030	Kontenerowiec	7	9
8040	Zbiornikowiec do przewozu gazów	8	0
8050	Frachtowiec z napędem silnikowym, holownik	7	9
8060	Zbiornikowiec z napędem silnikowym, holownik	8	9
8070	Frachtowiec z napędem silnikowym z jednym lub dwoma statkami wzdłuż burty	7	9
8080	Frachtowiec z napędem silnikowym ze zbiornikowcem	8	9
8090	Frachtowiec z napędem silnikowym pchający co najmniej jeden frachtowiec	7	9
8100	Frachtowiec z napędem silnikowym pchający co najmniej jeden zbiornikowiec	8	9
8110	Holownik, frachtowiec	7	9
8120	Holownik, zbiornikowiec	8	9
8130	Holownik, frachtowiec, sczepiony z innym statkiem	3	1
8140	Holownik, frachtowiec/zbiornikowiec, sczepiony z innym statkiem	3	1
8150	Barka towarowa	9	9
8160	Barka zbiornikowa	9	9
8161	Barka zbiornikowa, ładunki płynne, typ N	9	0
8162	Barka zbiornikowa, ładunki płynne, typ C	9	0
8163	Barka zbiornikowa, do przewożenia ładunku suchego w taki sam sposób jak ładunku płynnego (np. cement)	9	9
8170	Barka towarowa z kontenerami	8	9
8180	Barka zbiornikowa, gaz	9	0
8210	Zestaw pchany lub holowany, jedna barka przewożąca ładunek	7	9

Rodzaj statku i zestawu		Rodzaj statku morskiego	
Kod	Nazwa statku	1. cyfra	2. cyfra
8220	Zestaw pchany lub holowany, dwie barki przewożące ładunek	7	9
8230	Zestaw pchany lub holowany, trzy barki przewożące ładunek	7	9
8240	Zestaw pchany lub holowany, cztery barki przewożące ładunek	7	9
8250	Zestaw pchany lub holowany, pięć barek przewożących ładunek	7	9
8260	Zestaw pchany lub holowany, sześć barek przewożących ładunek	7	9
8270	Zestaw pchany lub holowany, siedem barek przewożących ładunek	7	9
8280	Zestaw pchany lub holowany, osiem barek przewożących ładunek	7	9
8290	Zestaw pchany lub holowany, co najmniej dziewięć barek	7	9
8310	Zestaw pchany lub holowany, jedna barka zbiornikowa lub przewożąca gaz	8	0
8320	Zestaw pchany lub holowany, dwie barki, w tym co najmniej jedna barka zbiornikowa lub przewożąca gaz	8	0
8330	Zestaw pchany lub holowany, trzy barki, w tym co najmniej jedna barka zbiornikowa lub przewożąca gaz	8	0
8340	Zestaw pchany lub holowany, cztery barki, w tym co najmniej jedna barka zbiornikowa lub przewożąca gaz	8	0
8350	Zestaw pchany lub holowany, pięć barek, w tym co najmniej jedna barka zbiornikowa lub przewożąca gaz	8	0
8360	Zestaw pchany lub holowany, sześć barek, w tym co najmniej jedna barka zbiornikowa lub przewożąca gaz	8	0
8370	Zestaw pchany lub holowany, siedem barek, w tym co najmniej jedna barka zbiornikowa lub przewożąca gaz	8	0
8380	Zestaw pchany lub holowany, osiem barek, w tym co najmniej jedna barka zbiornikowa lub przewożąca gaz	8	0
8390	Zestaw pchany lub holowany, co najmniej dziewięć barek, w tym co najmniej jedna barka zbiornikowa lub przewożąca gaz	8	0
8400	Holownik, pojedynczy	5	2
8410	Holownik, co najmniej jeden zestaw holowany	3	1
8420	Holownik, towarzyszący statkowi lub zestawowi sprzężonemu	3	1
8430	Pchacz, pojedynczy	9	9
8440	Statek pasażerski, prom, statek Czerwonego Krzyża, statek wycieczkowy	6	9
8441	Prom	6	9
8442	Statek Czerwonego Krzyża	5	8
8443	Statek wycieczkowy	6	9
8444	Statek pasażerski bez miejsc noclegowych	6	9
8445	Statek wycieczkowy o dużej prędkości do rejsów jednodniowych	6	9
8446	Wodolot wycieczkowy do rejsów jednodniowych	6	9
8447	Jacht wycieczkowy	6	9

Rodzaj statku i zestawu		Rodzaj statku morskiego	
Kod	Nazwa statku	1. cyfra	2. cyfra
8448	Jacht pasażerski bez miejsc noclegowych	6	9
8450	Jednostka pomocnicza, statek patrolowy policji, statek świadczący usługi portowe	9	9
8451	Jednostka pomocnicza	9	9
8452	Statek patrolowy policji	5	5
8453	Statek świadczący usługi portowe	9	9
8454	Statek nadzoru nad żeglugą	9	9
8460	Statek, jednostki do prac konserwacyjnych, żuraw pływający, statek kablowy, statek inspekcyjny, pogłębiarka	3	3
8470	Obiekt holowany nieokreślony gdzie indziej	9	9
8480	Statek rybacki	3	0
8490	Bunkrowiec	9	9
8500	Barka, zbiornikowiec chemiczny	8	0
8510	Obiekt nieokreślony gdzie indziej	9	9
1500	Morski drobnicowiec	7	9
1510	Morski transportowiec	7	9
1520	Morski masowiec	7	9
1530	Zbiornikowiec	8	0
1540	Statek do transportu gazu skroplonego	8	0
1850	Rekreacyjna jednostka pływająca, dłuższa niż 20 metrów	3	7
1900	Statek szybki	4	9
1910	Wodolot	4	9
1920	Szybki katamaran	4	9

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/839

z dnia 7 marca 2019 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 540/2014 w sprawie poziomu dźwięku pojazdów silnikowych i zamiennych układów tłumiących

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 540/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie poziomu dźwięku pojazdów silnikowych i zamiennych układów tłumiących oraz zmieniające dyrektywę 2007/46/WE i uchylające dyrektywę 70/157/EWG ([1]), w szczególności jego art. 8 akapit drugi i art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (UE) nr 540/2014 określono wymogi na potrzeby homologacji typu UE wszystkich nowych pojazdów kategorii M (pojazdy wykorzystywane do przewozu osób) oraz kategorii N (pojazdy wykorzystywane do przewozu rzeczy) w odniesieniu do ich poziomu dźwięku. We wspomnianym rozporządzeniu ustanowiono również środki dotyczące dźwiękowego systemu informującego o pojeździe (AVAS) przeznaczonego dla hybrydowych pojazdów elektrycznych i pojazdów wyłącznie elektrycznych, mającego na celu ostrzeganie niechronionych użytkowników drogi.

(2) Dokument informacyjny na podstawie załącznika I do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]) dotyczący homologacji typu UE pojazdu w odniesieniu do dopuszczalnego poziomu dźwięku powinien zostać poddany przeglądowi w celu uwzględnienia szczegółowych wymogów dotyczących systemu AVAS.

(3) W następstwie przyjęcia – na 171. sesji Światowego Forum na rzecz Harmonizacji Przepisów dotyczących Pojazdów Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – serii poprawek 01 do regulaminu EKG ONZ nr 138 dotyczącego homologacji cichych pojazdów transportu drogowego należy dokonać przeglądu załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 540/2014 w celu wprowadzenia zakazu stosowania funkcji pauzy w systemie AVAS.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 540/2014.

(5) Mając na uwadze, że niniejsze rozporządzenie zawiera dostosowanie w celu odzwierciedlenia wymogów dotyczących funkcji pauzy w systemie AVAS już obowiązujących na mocy porozumienia EKG ONZ z 1958 r. oraz wprowadza niezbędne przepisy przejściowe, które mają być stosowane w 2019 r., powinno ono wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I i VIII do rozporządzenia (UE) nr 540/2014 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 131.

([2]) Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2019 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W rozporządzeniu (UE) nr 540/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w dodatku 1 do załącznika I wprowadza się następujące zmiany:

   a) skreśla się pkt 12.8;

   b) dodaje się pkt 12.9 w brzmieniu:

      „12.9. System AVAS

      12.9.1. Numer homologacji typu pojazdu w odniesieniu do jego emisji dźwięku na podstawie regulaminu EKG ONZ nr 138 ([1])

      lub

      12.9.2. Pełne odniesienie do wyników badań poziomów emisji dźwięku systemu AVAS wykonanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 540/2014 ([1]).";

2) w załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:

   a) sekcja I otrzymuje brzmienie:

      „Sekcja I

      Niniejszy załącznik określa środki dotyczące systemu AVAS przeznaczonego dla hybrydowych pojazdów elektrycznych i pojazdów wyłącznie elektrycznych.

      I.1 Niezależnie od przepisów pkt I.2 lit. a), I.2 lit. b), I.3 lit. a) oraz I.3 lit. b), przepisy sekcji II mają zastosowanie do systemu AVAS zainstalowanego:

         a) w każdym pojeździe, który otrzymał homologację typu przed dniem 1 lipca 2019 r.;

         b) w każdym nowym pojeździe opartym o typ, o którym mowa w lit. a), zarejestrowanym przed dniem 1 lipca 2021 r.

      I.2 Niezależnie od przepisów pkt I.3 lit. a) i b) przepisy sekcji III mają zastosowanie do systemu AVAS zainstalowanego:

         a) w każdym pojeździe, który otrzymał homologację typu przed dniem 1 lipca 2019 r., jeśli producent tak postanowi;

         b) w każdym nowym pojeździe opartym o typ, o którym mowa w lit. a);

         c) w każdym pojeździe, który otrzymał homologację typu od dnia 1 lipca 2019 r. i przed dniem 1 września 2021 r.;

         d) w każdym nowym pojeździe opartym o typ, o którym mowa w lit. c), zarejestrowanym przed dniem 1 września 2023 r.

      I.3 Przepisy sekcji IV mają zastosowanie do systemu AVAS zainstalowanego:

         a) w każdym pojeździe, który otrzymał homologację typu przed dniem 1 września 2021 r., jeśli producent tak postanowi;

         b) w każdym nowym pojeździe opartym o typ, o którym mowa w lit. a);

         c) w każdym pojeździe, który otrzymał homologację typu w dniu 1 września 2021 r. lub później;

         d) w każdym nowym pojeździe opartym o typ, o którym mowa w lit. c);

         e) w każdym nowym pojeździe zarejestrowanym w dniu 1 września 2023 r. lub później";

b) dodaje się sekcję IV w brzmieniu:

„Sekcja IV

Zastosowanie mają przepisy sekcji III, z wyjątkiem pkt III.2. lit. b). Dodatkowo obowiązuje:

Wyłącznik

Każdy mechanizm umożliwiający kierowcy wstrzymanie działania systemu AVAS (»funkcja pauzy«) musi być zgodny z wymogami pkt 6.2.6 regulaminu EKG ONZ nr 138, suplement 1 do pierwotnej wersji regulaminu, seria poprawek 01 (Dz.U. L 204 z 5.8.2017, s. 112).”.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/840

z dnia 12 marca 2019 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2018/273 w odniesieniu do przywozu wina pochodzącego z Kanady i zwalniające sprzedawców detalicznych z obowiązku posiadania rejestru przychodów i rozchodów

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([1]), w szczególności jego art. 89 lit. a) i art. 147 ust. 3 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/273 ([2]) ustanowiono zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do dokumentów towarzyszących dotyczących dopuszczenia do swobodnego obrotu w całej Unii przywożonych produktów sektora wina.

(2) W art. 23 umowy zawartej pomiędzy Unią Europejską a Kanadą dotyczącej handlu winami i napojami alkoholowymi ([3]) („umowa") przewiduje się, że wino pochodzące z Kanady, które jest produkowane pod nadzorem i kontrolą jednego z właściwych organów wymienionych w załączniku VI do umowy, może być przywożone zgodnie z postanowieniami o uproszczonej certyfikacji określonymi w przepisach unijnych. Zgodnie z art. 26 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 producenci wina z państw trzecich mogą sami sporządzić i podpisać dokument certyfikacyjny, jeżeli zostali do tego upoważnieni przez jeden z właściwych organów tych państw trzecich i podlegają ich kontroli. W celu wdrożenia art. 23 umowy należy zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2018/273, tak aby zawierało przepis dopuszczający stosowanie procedury uproszczonej określonej w art. 26 tego rozporządzenia w odniesieniu do przywozu do Unii win pochodzących z Kanady.

(3) Zgodnie z art. 147 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 osoby fizyczne lub prawne posiadające produkty sektora wina w ramach działalności handlowej prowadzą rejestr przychodów i rozchodów w odniesieniu do tych produktów. Rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/273 ustanowiono zwolnienia z tego obowiązku w odniesieniu do niektórych kategorii podmiotów. Ich celem jest zwolnienie podmiotów sprzedających lub posiadających zapasy małych ilości produktów sektora wina z nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego. Jednak sprzedawcy detaliczni, których działalność gospodarcza z definicji obejmuje sprzedaż wina i moszczu w małych ilościach, nie korzystają ze zwolnień.

(4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 ([4]), które zostało uchylone rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/273, zwalniało sprzedawców detalicznych z obowiązku prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów. Obowiązek prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów stanowi znaczne obciążenie administracyjne dla sprzedawców detalicznych, podczas gdy przywrócenie zwolnień dla sprzedawców detalicznych nie stanowi przeszkody w zapewnieniu zadowalającego poziomu identyfikowalności produktów sektora wina. Należy zatem zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2018/273 w celu zwolnienia sprzedawców detalicznych z obowiązku prowadzenia rejestru przychodów i rozchodów.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

([2]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/273 z dnia 11 grudnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 (Dz.U. L 58 z 28.2.2018, s. 1).

([3]) Umowa między Wspólnotą Europejską a Kanadą w sprawie handlu winami i napojami spirytusowymi z dnia 16 września 2003 r. („umowa z 2003 r. w sprawie win i napojów spirytusowych") ze zmianami i włączona do Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą z jednej strony a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 23).

([4]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 z dnia 26 maja 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do rejestru winnic, obowiązkowych deklaracji i sporządzania informacji na potrzeby monitorowania rynku, dokumentów towarzyszących przewozowi produktów i rejestrów prowadzonych w sektorze wina (Dz.U. L 128 z 27.5.2009, s. 15).

(5) Wziąwszy pod uwagę, że rozporządzenie to przywraca zwolnienie przyznane wcześniej na mocy rozporządzenia (WE) nr 436/2009, należy unikać sytuacji, w której sprzedawcy detaliczni musieliby prowadzić rejestr przychodów i rozchodów w okresie między wejściem w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273 a wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. W związku z tym oraz ze względu na pewność prawa zwolnienie powinno stosować się z mocą wsteczną od dnia wejścia w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/273 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28 ust. 1 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) sprzedawcy detaliczni.";

2) sekcja B części IV załącznika VII otrzymuje brzmienie:

„B. Wykaz państw trzecich, o których mowa w art. 26:

— Australia

— Kanada

— Chile

— Stany Zjednoczone Ameryki".

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 ust. 1 stosuje się od dnia 3 marca 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/841

z dnia 14 marca 2019 r.

w sprawie sprostowania niektórych wersji językowych rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ([1]), w szczególności jego art. 7, 62, 156, 160, 212 i 253,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Niemiecka wersja językowa rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ([2]) zawiera błąd w definicji określonej w art. 1 pkt 21 w odniesieniu do towarów przeznaczonych na użytek własny, co zmienia tym samym zakres definicji.

(2) Słowacka wersja językowa rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 zawiera błąd w art. 128 ust. 2, który został wprowadzony rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/341 ([3]) w odniesieniu do wartości towarów posiadających status celny towarów unijnych, tym samym czyniąc znaczenie tego przepisu przeciwnym do zamierzonego.

(3) Włoska wersja językowa rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 zawiera błąd w art. 226 ust. 1 lit. b) w odniesieniu do pracownika, o którym tam mowa.

(4) Estońska wersja językowa rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 zawiera błąd w zdaniu wprowadzającym w art. 226 ust. 3, który czyni znaczenie tego przepisu przeciwnym do zamierzonego.

(5) Duńska, fińska, francuska, grecka, hiszpańska, niderlandzka i niemiecka wersja językowa rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 zawierają błąd w załączniku 22-01 w odniesieniu do towarów wymienionych w tym załączniku.

(6) Należy zatem odpowiednio sprostować duńską, estońską, fińską, francuską, grecką, hiszpańską, niderlandzką, niemiecką, słowacką i włoską wersję językową rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446. Sprostowanie nie ma wpływu na pozostałe wersje językowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(nie dotyczy wersji polskiej)

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

([2]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

([3]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz.U. L 69 z 15.3.2016, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2019 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/842

z dnia 22 maja 2019 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([1]), w szczególności jego art. 183 lit. b),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ([2]), w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ([3]) ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.

(2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.

(4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 maja 2019 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.
([2]) Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.
([3]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

ZAŁĄCZNIK

„*ZAŁĄCZNIK I*

Kod CN	Opis towarów	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie [1]
0207 12 90	Ptactwo z gatunku *Gallus domesticus*, oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, i bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	120,2	0	AR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku *Gallus domesticus*, bez kości, zamrożone	255,6 207,8 219,7	13 28 24	AR BR TH
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku *Gallus domesticus* niepoddane obróbce cieplnej	276,2	3	BR

[1] Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/843

z dnia 23 maja 2019 r.

w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w trzydziestym szóstym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([1]),

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania ([2]), w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2080 ([3]) otwarto sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej.

(2) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach trzydziestego szóstego częściowego zaproszenia do składania ofert należy ustalić minimalną cenę sprzedaży.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla trzydziestego szóstego częściowego zaproszenia do składania ofert dotyczących sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080, w przypadku którego termin składania ofert upłynął dnia 21 maja 2019 r., minimalną cenę sprzedaży ustala się na 167,50 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 maja 2019 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.
([2]) Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 71.
([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2080 z dnia 25 listopada 2016 r. otwierające sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej (Dz.U. L 321 z 29.11.2016, s. 45).

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/844

z dnia 14 maja 2019 r.

w sprawie wykonywania przez sekretarza generalnego Rady uprawnień w odniesieniu do zażaleń składanych do Rady przez kandydatów na stanowisko Europejskiego Prokuratora Generalnego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję wykonawczą Rady (UE) 2018/1696 z dnia 13 lipca 2018 r. w sprawie zasad działalności komisji selekcyjnej przewidzianej w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej ([1]), w szczególności zasady VI.1 i VII.1 zawarte w załączniku do tej decyzji,

uwzględniając Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej – ustanowiony w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ([2]) (zwany dalej „regulaminem pracowniczym"), w szczególności jego art. 2 i art. 90 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W myśl zasady VI.1 zawartej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2018/1696 („zasady działalności komisji selekcyjnej") kandydaci, którzy zostali wykluczeni z procedury wyboru do celów powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego, mogą złożyć do Rady zażalenie w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

(2) W myśl zasady VII.1 zawartej w zasadach działalności komisji selekcyjnej osoby, które nie znalazły się na liście zakwalifikowanych kandydatów sporządzonej przez komisję selekcyjną do celów powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego, mogą złożyć do Rady zażalenie w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

(3) Art. 2 regulaminu pracowniczego przewiduje, że każda instytucja ustala, kto w jej ramach wykonuje uprawnienia przyznane przez regulamin pracowniczy, w tym uprawnienia powierzone organowi powołującemu określone w art. 90 ust. 2. regulaminu pracowniczego.

(4) Zgodnie z art. 240 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Radę ma wspomagać Sekretariat Generalny, działający pod kierunkiem sekretarza generalnego.

(5) Należy powierzyć sekretarzowi generalnemu Rady uprawnienia organu powołującego w odniesieniu do zażaleń w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego złożonych do Rady przez kandydatów w ramach procedury wyboru do celów powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego w myśl zasad VI.1 i VII.1 zawartych w zasadach działalności komisji selekcyjnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uprawnienia przyznane w art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego organowi powołującemu w odniesieniu do zażaleń złożonych do Rady w myśl zasad VI.1 i VII.1 zawartych w zasadach działalności komisji selekcyjnej przez osoby, które zostały wykluczone z procedury wyboru lub nie znalazły się na liście zakwalifikowanych kandydatów sporządzonej przez komisję selekcyjną do celów powołania Europejskiego Prokuratora Generalnego, są wykonywane przez sekretarza generalnego Rady w imieniu Rady i na jej odpowiedzialność.

([1]) Dz.U. L 282 z 12.11.2018, s. 8.
([2]) Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 maja 2019 r.

W imieniu Rady
P. DAEA
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2019/845

z dnia 17 maja 2019 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych ustanowionej Umową o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony ([1]) (zwana dalej „umową") została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2015/2169 ([2]). Umowa weszła w życie w dniu 13 grudnia 2015 r.

(2) Art. 15.3 ust. 1 umowy ustanawia grupę roboczą ds. oznaczeń geograficznych, pod auspicjami Komitetu ds. Handlu ustanowionego na mocy art. 15.1 ust. 1 umowy.

(3) Zgodnie z art. 15 ust. 4 regulaminu Komitetu ds. Handlu, przyjętego decyzją nr 1 Komitetu ds. Handlu UE-Korea ([3]), każda grupa robocza może ustanowić swój regulamin wewnętrzny, który jest przedstawiany Komitetowi ds. Handlu.

(4) Należy ustanowić regulamin wewnętrzny grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych.

(5) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych w odniesieniu do jej regulaminu wewnętrznego, ponieważ regulamin ten będzie wiążący dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych w odniesieniu do przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego oparte jest na projekcie decyzji tej grupy roboczej dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia..

Sporządzono w Brukseli dnia 17 maja 2019 r.

W imieniu Rady
E.O. TEODOROVICI
Przewodniczący

([1]) Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6.
([2]) Decyzja Rady (UE) 2015/2169 z dnia 1 października 2015 r. w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony (Dz.U. L 307 z 25.11.2015, s. 2).
([3]) Decyzja nr 1 Komitetu ds. Handlu UE-Korea z dnia 23 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu [2013/110/UE] (Dz.U. L 58 z 1.3.2013, s. 9).

DECYZJA NR 1/2019 GRUPY ROBOCZEJ UE-KOREA DS. OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH

z dnia …

w sprawie przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego

GRUPA ROBOCZA UE-KOREA DS. OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH

uwzględniając Umowę o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony ([1]) (zwaną dalej „umową"),

uwzględniając decyzję nr 1 Komitetu ds. Handlu UE-Korea z dnia 23 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu [2013/110/UE] ([2]), w szczególności art. 15 ust. 4 załącznika do niej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 15 ust. 4 regulaminu Komitetu ds. Handlu, przyjętego decyzją nr 1 Komitetu ds. Handlu UE-Korea, każdy specjalny komitet lub grupa robocza może ustanowić swój regulamin wewnętrzny, który zgłasza Komitetowi ds. Handlu.

(2) Należy ustanowić regulamin wewnętrzny grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych, określony w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w …

W imieniu grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych

Szef zespołu	*Kierownik Działu*
Ministerstwo Handlu, Przemysłu i Energii Republiki Korei	*Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich*
Współprzewodniczący grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych	*Współprzewodniczący grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych*

([1]) Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6.
([2]) Dz.U. L 58 z 1.3.2013, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WWEWNĘTRZNY GRUPY ROBOCZEJ DS. OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH

Artykuł 1

Skład i przewodnictwo

1. Grupa robocza ds. oznaczeń geograficznych ustanowiona na mocy art. 15.3 ust. 1 lit. g) Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony (zwanej dalej „umową") wypełnia swoje obowiązki zgodnie z art. 10.25 umowy.

2. Grupa robocza ds. oznaczeń geograficznych składa się z przedstawicieli Republiki Korei (zwanej dalej „Koreą"), z jednej strony, oraz przedstawicieli Unii Europejskiej, z drugiej strony.

3. Zgodnie z art. 15.3 ust. 3 umowy grupie roboczej ds. oznaczeń geograficznych przewodniczą wspólnie przedstawiciele Korei i Unii Europejskiej.

4. Każdy współprzewodniczący może delegować wszystkie lub niektóre funkcje współprzewodniczącego na wyznaczonego zastępcę, w którym to przypadku wszystkie poniższe odniesienia do współprzewodniczącego mają również zastosowanie do wyznaczonego zastępcy.

5. Każdy współprzewodniczący wyznacza punkt kontaktowy dla wszystkich kwestii odnoszących się do grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych. Te punkty kontaktowe ponoszą wspólną odpowiedzialność za zadania związane z obsługą sekretariatu grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych.

Artykuł 2

Posiedzenia

Zgodnie z art. 10.25 ust. 2 umowy posiedzenia grupy odbywają się na przemian na terytorium każdej ze Stron. Grupa robocza ds. oznaczeń geograficznych zbiera się w terminie i miejscu oraz w sposób które zostały wspólnie uzgodnione przez Strony, w tym w formie wideokonferencji, lecz nie później niż 90 dni po złożeniu wniosku przez którąkolwiek ze Stron.

Artykuł 3

Korespondencja

1. Korespondencja skierowana do przewodniczących grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych jest przekazywana do punktów kontaktowych w celu przesłania jej członkom grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych.

2. Korespondencja może być prowadzona w dowolnej formie pisemnej, w tym za pośrednictwem poczty elektronicznej.

3. Zgodnie z art. 15 regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu Komitet ds. Handlu jest informowany o punktach kontaktowych wyznaczonych przez grupę roboczą ds. oznaczeń geograficznych. Wszelką korespondencję, dokumenty i komunikaty, w tym wymianę e-maili między punktami kontaktowymi grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych, dotyczące wdrażania umowy, przekazuje się jednocześnie Sekretariatowi Komitetu ds. Handlu, delegaturze Unii Europejskiej w Republice Korei oraz Misji Republiki Korei przy Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Porządki obrad

1. Wstępny porządek obrad sporządzany jest przez punkty kontaktowe przed każdym posiedzeniem. Jest on przekazywany, wraz z odpowiednimi dokumentami, członkom grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych, w tym współprzewodniczącym grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych, nie później niż 15 dni przed posiedzeniem. Tymczasowy porządek obrad może zawierać dowolny punkt objęty art. 10.25 umowy.

2. Każda ze Stron może zwrócić się o włączenie punktów objętych art. 10.25 umowy do wstępnego porządku obrad co najmniej 21 dni przed posiedzeniem. Punkty te zostają włączone do wstępnego porządku obrad.

3. Ostatnia wersja wstępnego porządku obrad jest przesyłana współprzewodniczącym co najmniej pięć dni przed posiedzeniem.

4. Współprzewodniczący przyjmują jednomyślnie porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Punkty inne niż punkty już zawarte we wstępnym porządku obrad mogą zostać w nim umieszczone, jeżeli obaj współprzewodniczący wyrażą na to zgodę.

Artykuł 5

Wnioski w sprawie zmian załącznika 10-A lub 10-B do umowy

1. Każda ze Stron może zwrócić się z wnioskiem o dodanie indywidualnych oznaczeń geograficznych do załączników 10-A lub 10-B do umowy, lub o ich usunięcie, pismem podpisanym przez współprzewodniczącego zainteresowanej Strony.

2. Zgodnie z art. 10.25 ust. 1 i art. 10.25 ust. 3 umowy grupa robocza ds. oznaczeń geograficznych może, w drodze konsensusu, podjąć decyzję o zmianie załączników 10-A i 10-B w celu dodania indywidualnych oznaczeń geograficznych Unii Europejskiej lub Korei po przeprowadzeniu odpowiedniego postępowania, o którym mowa w umowie. Grupa robocza ds. oznaczeń geograficznych może również zadecydować w drodze konsensusu o zaleceniu dodania lub usunięcia oznaczeń geograficznych do rozstrzygnięcia w drodze ostatecznej decyzji przez Komitet ds. Handlu zgodnie z art. 10.21 ust. 4, art. 10.24 i art. 10.25.

3. Zgodnie z art. 15.3 ust. 5 Komitet ds. Handlu może przejąć zadanie przypisane grupie roboczej ds. oznaczeń geograficznych oraz podjąć decyzję o zmianie załączników 10-A i 10-B. Ponadto zgodnie z art. 15.5 ust. 2 Komitet ds. Handlu może podjąć decyzję o zmianie załączników 10-A i 10-B, a Strony mogą przyjąć decyzję z zastrzeżeniem swoich mających zastosowanie odpowiednich wymogów i procedur prawnych.

4. Decydując się na zmianę załączników 10-A i 10-B, Strony dokładają starań, aby należycie uwzględnić interesy obu Stron w odniesieniu do oznaczeń geograficznych.

Artykuł 6

Decyzje i zalecenia

1. Grupa robocza ds. oznaczeń geograficznych przyjmuje zalecenia i decyzje w drodze konsensusu, jak przewidziano w art. 10.25 umowy.

2. Zalecenia grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych w rozumieniu art. 10.25 umowy kierowane są do Stron i są opatrzone podpisami współprzewodniczących.

3. Decyzje grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych w rozumieniu art. 10.25 umowy są opatrzone podpisami współprzewodniczących. Każda decyzja zawiera datę jej wejścia w życie.

4. Decyzje i zalecenia przyjęte przez grupę roboczą ds. oznaczeń geograficznych są opatrzone numerem seryjnym, datą przyjęcia oraz opisem ich przedmiotu.

Artykuł 7

Procedura pisemna

1. Zalecenie lub decyzja grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych mogą zostać przyjęte w drodze procedury pisemnej w przypadku gdy obie Strony wyrażą na to zgodę. Procedura pisemna polega na wymianie not między współprzewodniczącymi grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych.

2. Współprzewodniczący Strony proponującej zastosowanie procedury pisemnej przedkłada projekt zalecenia lub decyzji współprzewodniczącemu drugiej Strony, który udziela odpowiedzi, wskazując, czy akceptuje projekt zalecenia lub decyzji, czy też nie. Współprzewodniczący drugiej Strony może również zaproponować poprawki lub wystąpić o więcej czasu na zastanowienie. Jeżeli projekt zostanie uzgodniony, przyjmuje się go zgodnie z art. 6.

Artykuł 8

Protokoły

1. Projekt protokołu z każdego posiedzenia jest sporządzany przez punkty kontaktowe w terminie 21 dni od posiedzenia. Projekt protokołu zawiera przyjęte zalecenia i decyzje oraz wszelkie inne wnioski przyjęte na posiedzeniu.

2. Protokół jest zatwierdzany na piśmie przez obie Strony w terminie 28 dni od posiedzenia lub w jakimkolwiek innym terminie uzgodnionym przez Strony. Po zatwierdzeniu protokołu obaj współprzewodniczący podpisują jego oryginał w dwóch egzemplarzach. Każdy współprzewodniczący zachowuje oryginalny egzemplarz.

Artykuł 9

Sprawozdania

Grupa robocza ds. oznaczeń geograficznych składa Komitetowi ds. Handlu sprawozdanie ze swojej działalności na każdym regularnym posiedzeniu Komitetu ds. Handlu, jak przewidziano w art. 15.3 ust. 4 umowy.

Artykuł 10

Koszty

1. Każda ze Stron ponosi koszty związane ze swoim uczestnictwem w posiedzeniach grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych.

2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 11

Jawność i poufność

1. O ile współprzewodniczący nie postanowili inaczej, posiedzenia grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych są niejawne.

2. Gdy jedna ze Stron przedstawia grupie roboczej ds. oznaczeń geograficznych informacje, które na mocy jej przepisów ustawowych i wykonawczych mają charakter poufny, druga Strona traktuje te informacje jako poufne, zgodnie z art. 15.1 ust. 7 umowy.

3. Każda ze Stron może podjąć decyzję o publikacji decyzji i zaleceń grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych w swoim odpowiednim publikatorze urzędowym.

DECYZJA RADY (UE, Euratom) 2019/846

z dnia 21 maja 2019 r.

w sprawie mianowania dwóch członków Trybunału Obrachunkowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 286 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając propozycje Rumunii i Republiki Chorwacji,

uwzględniając opinie Parlamentu Europejskiego ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kadencja George'a PUFANA wygasa w dniu 30 czerwca 2019 r.

(2) Kadencja Nevena MATESA wygasa w dniu 14 lipca 2019 r.

(3) Należy w związku z tym mianować dwóch nowych członków Trybunału Obrachunkowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Członkami Trybunału Obrachunkowego zostają niniejszym mianowani:

a) Viorel ȘTEFAN na okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.;

b) Ivana MALETIĆ na okres od dnia 15 lipca 2019 r. do dnia 14 lipca 2025 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 maja 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

([1]) Opinie z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

DECYZJA KOMISJI (UE) 2019/847

z dnia 15 maja 2019 r.

w sprawie proponowanej inicjatywy obywatelskiej „Ratujmy pszczoły! Ochrona bioróżnorodności i poprawa stanu siedlisk owadów w Europie"

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 3800)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej [1], w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przedmiotem proponowanej inicjatywy obywatelskiej pod nazwą „Ratujmy pszczoły! Ochrona bioróżnorodności i poprawa stanu siedlisk owadów w Europie" są następujące kwestie: „Potrzebujemy owadów dla naszych ekosystemów i w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego. Komisja powinna przyjąć przepisy służące utrzymaniu i poprawie stanu siedlisk owadów jako wskaźników niezdegradowanego środowiska".

(2) Cele proponowanej inicjatywy obywatelskiej dotyczą następujących kwestii: „W celu doprowadzenia do widocznej poprawy naturalnych źródeł pożywienia wzywamy do wyznaczenia obowiązkowych celów w zakresie: przyjęcia wspierania różnorodności biologicznej za jeden z ogólnych celów WPR; radykalnego ograniczenia stosowania pestycydów, wprowadzenia bezwzględnego zakazu stosowania szkodliwych pestycydów i reformy kryteriów kwalifikowalności; promowania różnorodności strukturalnej krajobrazów rolniczych; skutecznego ograniczenia dopływu składników pokarmowych (np. Natura 2000); skutecznego ustanowienia obszarów ochrony (np. w zakresie ramowej dyrektywy wodnej); intensyfikacji badań i monitorowania oraz poprawy edukacji".

(3) Traktat o Unii Europejskiej (TUE) podkreśla rolę obywatelstwa Unii i usprawnia demokratyczne funkcjonowanie Unii, stanowiąc między innymi, że każdy obywatel ma mieć prawo do uczestnictwa w życiu demokratycznym Unii za pośrednictwem europejskiej inicjatywy obywatelskiej.

(4) W związku z tym procedury i warunki wymagane dla inicjatywy obywatelskiej powinny być jasne, proste, przyjazne użytkownikowi i proporcjonalne do charakteru inicjatywy obywatelskiej, tak aby zachęcić obywateli do udziału i zwiększyć przystępność Unii.

(5) W celu wprowadzenia w życie Traktatów można przyjmować unijne akty prawne:

— w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynków rolnych oraz innych przepisów niezbędnych do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej – na podstawie art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

— w zakresie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państw członkowskich, które mają na celu ustanowienie rynku wewnętrznego i jego funkcjonowanie – na podstawie art. 114 TFUE,

— dotyczące środków w dziedzinach weterynaryjnej i fitosanitarnej, mających bezpośrednio na celu ochronę zdrowia publicznego – na podstawie art. 168 ust. 4 lit. b) TFUE,

— w celu przyjęcia wieloletniego programu ramowego określającego wszystkie działania Unii w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego – na podstawie art. 182 ust. 1 TFUE,

— w sprawie działań służących osiągnięciu celów w zakresie zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska oraz ostrożnego i racjonalnego wykorzystania zasobów naturalnych – na podstawie art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 191 ust. 1 tiret pierwsze i trzecie TFUE.

(6) W związku z powyższym proponowana inicjatywa obywatelska nie wykracza w sposób oczywisty poza kompetencje Komisji w zakresie przedkładania wniosku dotyczącego aktu prawnego Unii w celu wprowadzenia w życie Traktatów zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) wspomnianego rozporządzenia.

[1] Dz.U. L 65 z 11.3.2011, s. 1.

(7) Ponadto utworzono komitet obywatelski i wyznaczono osoby do kontaktu zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia, a proponowana inicjatywa obywatelska nie jest oczywistym nadużyciem, nie jest oczywiście niepoważna lub dokuczliwa ani nie jest w sposób oczywisty sprzeczna z wartościami Unii określonymi w art. 2 TUE.

(8) Należy zatem zarejestrować proponowaną inicjatywę obywatelską pod nazwą „Ratujmy pszczoły! Ochrona bioróżnorodności i poprawa stanu siedlisk owadów w Europie”,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym rejestruje się proponowaną inicjatywę obywatelską „Ratujmy pszczoły! Ochrona bioróżnorodności i poprawa stanu siedlisk owadów w Europie”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 27 maja 2019 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do organizatorów (członków komitetu obywatelskiego) proponowanej inicjatywy obywatelskiej pod nazwą „Ratujmy pszczoły! Ochrona bioróżnorodności i poprawa stanu siedlisk owadów w Europie”, reprezentowanych przez następujące osoby wyznaczone jako osoby do kontaktu: Manuela Ripa i Clara Borasio.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2019 r.

W imieniu Komisji
Frans TIMMERMANS
Pierwszy Wiceprzewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL